

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Sublinieri din profeții mici

Mesaje străvechi din Cer, încă relevante astăzi

IANUARIE – MARTIE, 2026

1. Apelul tandru și plin de dragoste al lui Osea
2. Un timp al judecății
3. Pregătire în speranță
4. Prețuind mila lui Dumnezeu
5. Ioel: un mesager consacrat
6. Chemarea lui Amos la pregătire
7. Putere în pocăință
8. Planul lui Dumnezeu de restaurare
9. Știm deja ce trebuie să facem!
10. Reverența față de Cel Atotștiutor
11. Veghetori pentru a-L glorifica pe Dumnezeu
12. Evenimentele de la sfârșitul timpului
13. Apelul final al lui Maleahi

Lecțiile Biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat strict pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Paragrafele citate sunt cât mai scurte posibil pentru a stârni gânduri concise și directe. Parantezele [] sunt folosite în anumite cazuri pentru a asigura claritate, un context exact și lizibilitate. Este recomandat în mod călduros studiul suplimentar al materialelor sursă.

Ilustrații și copertă: *Uniunea Honduriană, Misiunea uniunii Rwandane, AMAPI, H. Cibalde.*

Copyright © 2026 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019, USA.

Web: www.sdarm.org • E-mail: info@sdarm.org (Romania ISSN 1222-8532)

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 102, Nr. 1, ianuarie - martie, 2026.

Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, U.S.A.

În România tipărite de:

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: info@fapublicatiilor.ro

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Cuvânt înainte

Deși îi numim „profeții mici”, mesajul lor nu este deloc neînsemnat! Numele se datorează doar faptului că scrierile lor sunt scurte. Totuși, aceste mesaje concentrate sunt tăioase, directe și extrem de relevante pentru zilele noastre. De aceea, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume își vor concentra atenția, în următoarele trei luni, pe „Sublinieri din profeții mici” ca investiție oportună în pregătirea pentru încheierea timpului de probă și revenirea lui Hristos.

Profeții mici nu aduc mesaje ușoare sau liniștitoare. Deloc — ei taie ca un topor la rădăcina copacului. „Dumnezeu nu trimite mesageri să lingusească păcătosul. Nu aduce mesaj de pace pentru a-i adormi într-o siguranță fatală pe cei nesfinți. El pune poveri grele asupra conștiinței celor răi și strâpunge sufletul cu săgeți de convingere.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 104 (cap. 10).

„Dumnezeu a fost întotdeauna credincios în pedepsirea crimei. El Și-a trimis prorocii să îi avertizeze pe cei vinovați, să le denunțe păcatele și să le pronunțe judecata. Cei care se întreabă de ce Cuvântul lui Dumnezeu expune păcatele poporului Său atât de limpede, spre batjocura necredincioșilor și spre durerea sfinților, ar trebui să înțeleagă că toate acestea au fost scrise spre învățătura lor, ca să evite relele consemnate și să imite doar neprihănirea celor ce au slujit Domnului.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 4, p. 12 (*Biografii biblice*).

„Chiar și un singur defect de caracter sau o poftă păcătoasă îndrăgită, va neutraliza în cele din urmă puterea Evangheliei. Prevalența unei dorințe păcătoase arată amăgirea sufletului. Indulgența față de acea poftă întărește aversiunea sufletului față de Dumnezeu. Durerea datoriei și plăcerile păcatului sunt frânghiile cu care Satan leagă oamenii în cursele lui. Numai cei ce ar prefera să moară decât să săvârșească un act rău vor fi găsiți credincioși.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 53 (*O mărturie importantă*).

Profeții mici au chemat pe poporul lui Dumnezeu să fie treaz, să înțeleagă providența Sa și să accepte lucrarea Lui în inimile lor. Acesta este exact mesajul de care avem și noi nevoie.

„Fraților, cărora v-au fost descoperite adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu, ce rol veți juca în scenele finale ale istoriei acestei lumi? Sunteți treji la aceste realități solemne? Realizați marea lucrare de pregătire care se desfășoară în cer și pe pământ? Fiecare dintre cei care au primit lumina, care au avut ocazia să citească și să audă profețiile, să ia aminte la cele scrise, ‘căci timpul este aproape’. Nimeni să nu se mai joace cu păcatul, izvorul tuturor nefericirilor din lume. Să nu rămâneți în letargie și indiferență stupefiantă. Nu vă lăsați destinul sufletului să atârne de incertitudine. Asigurați-vă că sunteți pe deplin de partea Domnului.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, pp. 404 (*Pregătire pentru criza finală*).

Fie ca Domnul să ne călăuzească în studierea acestor lecții!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale
a Adventiștilor de Ziua a Șaptea — Mișcarea de Reformă

Sediul central din Singuatepeque, Honduras

Honduras este a doua țară, ca mărime din America Centrală. Pe un teritoriu ce se întinde pe 43.433 mile pătrate (112.492 km²), este situată central și se învecinează cu Guatemala, El Salvador și Nicaragua; la sud cu Oceanul Pacific, în Golful Fonseca, iar la nord cu Golful Honduras, o mare intrare a Mării Caraibelor. Din populația de 10,8 milioane de locuitori, 48,7% sunt catolici, 41% protestanți, 8% atei, agnostici sau care nu aderă la nicio religie, iar 3% aparțin altor credințe. Limba oficială este spaniola; exporturile naționale sunt în primul rând agricole, urmate de echipamente electronice.

Advenștii Reformiști au ajuns în anii 1960 odată cu vizita fraților noștri Silvestre Cabanillas din Peru și Felipe García din Argentina. După mulți ani de muncă, mesajul s-a răspândit atât de mult încât, în 2016, a fost organizată Uniunea Honduriană, formată din trei Câmpuri, cu un total de 542 de membri și aproximativ 700 de vizitatori care frecventează [biserica] în mod obișnuit.

Din cauză că anumite clădiri ale sediilor noastre de Câmp și Uniune erau vechi, acestea s-au deteriorat de-a lungul anilor. Unele rămân neterminate, iar unul dintre Câmpurile noastre nu are sediu administrativ. Am făcut eforturi mari pentru a pune la dispoziție spații adecvate pentru birouri, săli de întrunire pentru conferințe și pentru funcționarea școlii noastre misionare, necesare pentru lucrarea în creștere. De aceea apelăm la generozitatea dumneavoastră, ca împreună să putem realiza visul de a avea sedii care să funcționeze ca faruri ale adevărului, unde mulți să vină recunoscători să-L cunoască pe Isus.

Domnul ne îndrumă spre cooperare reciprocă când se pun la îndeplinire proiectele lucrării Sale, așa cum a arătat în porunca Sa către Moise: „Vorbește copiilor lui Israel să-Mi aducă un dar; să-l primești pentru Mine de la orice om care-l va da cu tragere de inimă.” (Exodul 25:2). Devotamentul față de Dumnezeu și un spirit de jertfă au fost primele cerințe pentru a zidi locuința Celui Preaînalt. Întreaga comunitate a răspuns în unanimitate: „Și au venit toți cei a căror inimă le porunca și toți cei pe care duhul lor îi mișca, și au adus jertfa Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii.” (Exodul 35:21).

Vă mulțumim anticipat pentru ajutorul dumneavoastră generos la acest proiect. Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug.

Frații și surorile voastre din Honduras

Apelul tandru și plin de dragoste al lui Osea

VERSETUL DE MEMORAT: „Te voi logodi cu Mine prin credincioșie; și vei cunoaște pe Domnul.” (Osea 2:20)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, pp. 404–410 (secț. 6, cap. Pregătire pentru criza finală).

„Acum, cât încă se aude glasul dulce al milei, cât încă nu este prea târziu ca nedreptățile să fie îndreptate, cât încă se spune astăzi — dacă veți auzi glasul Lui, să nu vă împietriți inimile.” — *Sfaturi privind administrarea*, p. 99 (cap. 20).

1. UN SEMNAL DE TREZIRE DIFICIL DUMINICĂ, 28 DECEMBRIE

a. Descrieți viața dificilă a prorocilor lui Dumnezeu. Iacov 5:10

Iacov 5:10: „Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului.”

„Cei cărora Dumnezeu le-a încredințat responsabilități importante nu au fost crescuți în ușurință și lux; prorocii nobili, conducătorii și judecătorii numiți de Dumnezeu, au fost oameni al căror caracter s-a format prin asprimea realităților vieții.” — *The Signs of the Times*, 19 februarie 1880.

b. Cum a ilustrat Dumnezeu, prin viața lui Osea, relația dintre El și poporul Său necredincios? Osea 1:1–9; Ieremia 3:14; (compară cu 2 Corinteni 11:2).

Osea 1:1-9: „Cuvântul Domnului, spus lui Osea, fiul lui Beerî, pe vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații lui Iuda, și pe vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel. Întâia dată când a vorbit Domnul către Osea, Domnul a zis lui Osea: „Du-te și ia-ți o nevestă curvă și copii din curvie, căci țara a săvârșit o mare curvie, părăsind pe Domnul!” El s-a dus și a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit și i-a născut un fiu. Și Domnul i-a zis: „Pune-i numele Izreel, căci, peste puțină vreme, voi pedepsi casa lui Iehu pentru sângele vărsat la Izreel și voi pune capăt domniei lui peste casa lui Israel. În ziua aceea, voi sfârâma arcul lui Israel în valea Izreel.” Ea a zămislit din nou și a născut o fată. Și Domnul a zis lui Osea: „Pune-i numele Lo-Ruhamă (Cea fără îndurare); căci nu voi mai avea milă de casa lui Israel, n-o voi mai ierta! Dar voi avea milă de casa lui Iuda și-i voi izbăvi prin Domnul Dumnezeu lor, dar nu-i voi izbăvi

nici prin arc, nici prin sabie, nici prin lupte, nici prin cai, nici prin călăreți.” Ea a înțărcat pe Lo-Ruhamă, apoi iar a zămislit și a născut un fiu. Și Domnul a zis: „Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul meu), căci voi nu sunteți poporul Meu și Eu nu voi fi Dumnezeuul vostru.”

Ieremia 3:14: *„Întoarceți-vă, copii răzvrățiți”, zice Domnul, ‘căci Eu sunt Stăpânul vostru, Eu vă voi lua pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie și vă voi aduce înapoi, în Sion.”*

2 Corinteni 11:12: *„Dar lucrez și voi lucra astfel, pentru ca să tai orice prilej celor ce caută un prilej ca să poată fi găsiți deopotrivă cu mine în lucrurile cu care se laudă.”*

„În Biblie, caracterul sacru și durabil al relației dintre Hristos și Biserica Sa este reprezentat prin legătura căsătoriei. Domnul Și-a unit poporul cu Sine printr-un legământ solemn, făcându-le promisiunea de a fi Dumnezeuul lor, iar ei angajându-se să fie ai Lui și numai ai Lui...

Necredințioșia bisericii față de Hristos, când își abate încrederea și afecțiunea de la El și lasă iubirea lucrurilor lumii să stăpânească sufletul, este comparată cu încălcarea jurământului de căsătorie. Păcatul lui Israel de a se depărta de Domnul este prezentat sub această înfățișare.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 381 (cap. 21).

2. UN MESAJ DE SPERANȚĂ

LUNI, 29 DECEMBRIE

a. După ce a pronunțat judecata, ce făgăduință plină de speranță i-a dat Dumnezeu lui Israel? Osea 1:10

Osea 1:10: *„Totuși numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate nici măsura, nici număra, și de unde li se zicea: ‘Nu sunteți poporul Meu’, li se va zice: ‘Copiii Dumnezeului celui viu!’”*

„Dumnezeu este pe deplin în stare să transforme inimile atât ale iudeilor, cât și ale neamurilor, și să dăruiască fiecărui credincios în Hristos binecuvântările făgăduite lui Israel... «Și, cum a zis Isaia mai înainte: Dacă Domnul oștirilor nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi fost ca Sodoma și am fi fost făcuți asemenea cu Gomora.» ...

În pofida cumplitei osânde pronunțate asupra iudeilor ca națiune în vremea când L-au respins pe Isus din Nazaret, au trăit, din generație în generație, mulți evrei, femei și bărbați, nobili și temători de Dumnezeu, care au suferit în tăcere. Dumnezeu le-a mângâiat inimile în necaz și a privit cu milă situația lor îngrozitoare. El a auzit rugăciunile chinuitoare ale celor care L-au căutat din toată inima pentru o înțelegere dreaptă a Cuvântului Său. Unii au ajuns să vadă în umilul Nazarinean, pe care strămoșii lor L-au respins și răstignit, pe adevăratul Mesia al lui Israel. Pe măsură ce mințile lor au cuprins semnificația profețiilor cunoscute, atât de mult timp ascunse sub tradiție și interpretări

greșite, inimile li s-au umplut de recunoștință către Dumnezeu pentru darul inexprimabil pe care El îl oferă oricărui om care alege să Îl accepte pe Hristos ca Mântuitor personal.” – *Faptele apostolilor*, p. 379 (cap. 35).

b. Cum reia apostolul Pavel acest adevăr mângâietor? Romani 9:25–27

Romani 9:25-27: „După cum zice în Osea: „Voi numi popor al Meu pe cel ce nu era poporul Meu și preaiubită pe cea care nu era preaiubită. Și acolo unde li se zicea: ‘Voi nu sunteți poporul Meu’, vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.” Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: „Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mântuită.”

„Când această evanghelie va fi prezentată în plinătatea ei, mulți vor accepta pe Hristos ca Mesia. Între slujitorii creștini, sunt doar câțiva care se simt chemați să lucreze pentru poporul evreu; dar mesajul milei și al speranței în Hristos trebuie să ajungă atât la cei care au fost adesea trecuți cu vederea, cât și la toți ceilalți.

În proclamarea finală a evangheliei, când se va face o lucrare specială pentru categorii de oameni neglijate până atunci, Dumnezeu așteaptă ca mesagerii Săi să arate un interes deosebit pentru poporul evreu pe care îl găesc în toate părțile pământului...

Între evrei sunt unii care, asemenea lui Saul din Tars, sunt puternici în Scripturi, și aceștia vor proclama cu o putere minunată neschimbarea legii lui Dumnezeu. Dumnezeu lui Israel va aduce aceasta la îndeplinire în zilele noastre. Brațul Lui nu este scurtat ca să nu poată mântui. Pe măsură ce slujitorii Săi vor munci în credință pentru cei care au fost mult timp neglijați și disprețuiți, mântuirea Lui va fi descoperită.” – *Idem*, pp. 380, 381.

3. CĂTRE CEI RĂTĂCIȚI ȘI RĂI

MĂRȚI, 30 DECEMBRIE

a. În ciuda decăderii spirituale grave a poporului Său, ce apel tandru îi adresează Dumnezeu? Osea 2:14

Osea 2:14: „De aceea, iată, o voi ademeni și o voi duce în pustie și-i voi vorbi pe placul inimii ei.”

„Este la fel de adevărat acum, ca și atunci când Hristos era pe pământ, că fiecare cucerire a împărăției vrăjmașului făcută de evanghelie este întâmpinată cu o opoziție înverșunată din partea oștirilor lui numeroase. Conflictul care ne pândește va fi cel mai înfricoșător care s-a văzut vreodată. Dar, deși Satan este zugrăvit ca fiind la fel de puternic ca omul cel tare înarmat, înfrângerea lui va fi completă, și toți cei ce se alipesc de el, alegând apostazia în locul credincioșiei, vor pieri cu el.

Duhul stăvilitor al lui Dumnezeu se retrage chiar acum din lume. Uragane, furtuni, vijelii, foc și potop, calamități pe mare și uscat, se succed rapid.

Știința caută să le explice pe toate. Semnele care se înmulțesc în jurul nostru, care vestesc apropierea Fiului lui Dumnezeu, sunt atribuite oricăror alte cauze decât cele adevărate. Oamenii nu pot zări îngerii străjeri care țin în frâu cele patru vânturi ca să nu sufle până ce slujitorii lui Dumnezeu nu sunt pecetluiți; dar, când Dumnezeu va porunci îngerilor Săi să dezlege vânturile, va fi o scenă de luptă cum niciun condei nu o poate înfățișa...

Dacă s-ar putea da la o parte perdeaua, dacă ați putea discerne scopurile lui Dumnezeu și judecățile ce sunt pe cale să cadă asupra unei lumi sortite pieirii, dacă v-ați vedea propria atitudine, ați tremura și v-ați teme pentru sufletele voastre și pentru sufletele semenilor voștri. Rugăciuni fierbinți, sfâșietoare, s-ar înălța către cer. Ați plânge între pridvor și altar, mărturisindu-vă orbirea spirituală și rătăcirea.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, pp. 407, 408 (cap. Pregătire pentru criza finală).

**b. Cum poate Dumnezeu nostru minunat să dea un nou început, oferind speranță dincolo de o moștenire pătată de păcat?
Osea 2:15; Psalmii 130:7, 8**

Osea 2:15: „Acolo, îi voi da iarăși viile și valea Acor i-o voi preface într-o ușă de nădejde și acolo va cânta ca în vremea tinereții ei și ca în ziua când s-a suit din țara Egiptului.”

Psalmul 130:7, 8: „Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea și la El este belșug de răscumpărare! El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.”

„Dumnezeu să aibă milă. De ce nu arată cei prinși în păcat o pocăință proporțională cu gravitatea faptei lor, și nu fug către Hristos pentru milă, vindecând, pe cât este cu putință, rănilor pe care le-au făcut?” — *The Review and Herald*, 24 martie 1868.

„Nu contează cât de slab este păcătosul; nu contează câte sau cât de mari au fost fărâdelegile lui, Mântuitorul îl va primi. Hristos iubește fiecare membru al rasei umane; căci El i-a răscumpărat pe toți cu un preț — și ce preț!” — *Ibid.*, 3 septembrie 1903.

4. TREZIRE ȘI EVANGHELIZARE

MIERCURI, 31 DECEMBRIE

a. Descrieți legătura mai profundă de devoțiune pe care o va avea un suflet cu Dumnezeu, când se pocăiește cu adevărat și se depărtează de căile sale păcătoase. Osea 2:16–17

Osea 2:16-17: „În ziua aceea”, zice Domnul, „Îmi vei zice: ‘Bărbatul meu’ și nu-Mi vei mai zice: ‘Stăpânul meu’. Voi scoate din gura ei numele baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume.” („Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, că, tu mă vei numi Iși, și nu mă vei mai numi Baali.” vers. 16, BTF)

„«Și se va întâmpla în ziua aceea, zice Domnul, că Mă vei chema Ishi [«Soțul meu», nota marginală]; și nu Mă vei mai chema Baali [«Stăpânul meu», nota marginală]. Căci voi scoate din gura ei numele Baalim și nu se vor mai pomeni după numele lor.»” — *Profeți și regi*, pp. 298–299 (cap. 24).

b. Cum se va împlini această profeție a restaurării spirituale în zilele noastre? Osea 2:18–20

Osea 2:18-20: „În ziua aceea, voi încheia pentru ei un legământ cu fiarele câmpului, cu păsările cerului și cu târâtoarele pământului, voi sfărâma din țară arcul, sabia și orice unealtă de război și-i voi face să locuiască în liniște. Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincioșie și vei cunoaște pe Domnul!”

„În ultimele zile ale istoriei acestei lumi, legământul lui Dumnezeu cu poporul Său, care păzește poruncile, va fi reînnoit.»” — *Idem*, p. 299.

„Cât încă se mai arată mila, cât Mântuitorul mijlocește, să lucrăm cu stăruință pentru veșnicie.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, p. 405 (cap. *Pregătire pentru criza finală*).

c. Care este temelia pentru a deveni astăzi poporul lui Dumnezeu, după cum arată Osea și Ioan? Osea 2:23; Ioan 1:12

Osea 2:23: „Îmi voi sădi pe Lo-Ruhamă în țară și-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: ‘Tu ești poporul Meu!’ Și el va răspunde: ‘Dumnezeul meu!’”

Ioan 1:12: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul (puterea — trad. engl.) să se facă copii ai lui Dumnezeu...”

„Vizitați-vă vecinii și arătați interes pentru mântuirea sufletelor lor. Treziți la acțiune orice energie spirituală. Spuneți celor pe care îi vizitați că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Domnul Isus Hristos va deschide ușa inimilor lor și va lăsa impresii durabile asupra minților lor.

Străduiți-vă să treziți pe bărbați și pe femei din amorțeala lor spirituală. Spuneți-le cum L-ați găsit pe Isus și ce binecuvântare ați primit de când aveți o experiență în slujirea Lui. Spuneți-le ce binecuvântare vine asupra voastră când stați la picioarele lui Isus și învățați lecții prețioase din Cuvântul Lui. Spuneți-le despre bucuria și veselia care sunt în viața creștină. Cuvintele voastre calde și pline de ardoare îi vor convinge că ați găsit perla de mare preț. Lăsați ca mesajele voastre vesele și încurajatoare să arate că ați găsit cu adevărat calea cea înaltă. Aceasta este o lucrare misionară autentică și, pe măsură ce ea se face, mulți se vor trezi ca dintr-un vis.” — *Idem*, vol. 9, p. 38 (subcap. *Un loc pentru fiecare*).

- a. **Descrieți mărețul rezultat care se va produce în curând între cei care, cu toată inima, iau aminte la apelul final al lui Dumnezeu. Osea 3:4, 5**

Osea 3:4-5: „Căci copiii lui Israel vor rămâne multă vreme fără împărat, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod și fără terafimi. După aceea, copiii lui Israel se vor întoarce și vor căuta pe Domnul Dumnezeu lor și pe împăratul lor David și vor tresări la vederea Domnului și a bunătății Lui în vremurile de pe urmă.”

„Celor zece seminții, mult timp răzvrătite și neînduplecate, nu li s-a dat nimic făgăduință de restaurare completă la vechea lor putere în Palestina. Până la sfârșitul veacurilor, ei urmau să rămână «rătăcitori între neamuri». Dar prin Osea a fost dată o profeție care le punea înaintea prilejului de a avea o parte în restaurarea finală ce se va face poporului lui Dumnezeu la încheierea istoriei pământului, când Hristos va apărea ca Rege al regilor și Domn al domnilor. ... [Osea 3:4, 5 citat.]

Într-un limbaj simbolic, Osea a prezentat celor zece seminții planul lui Dumnezeu de a restaura fiecare suflet pocăit, care s-ar uni cu Biserica Sa pe pământ, binecuvântările acordate lui Israel în zilele credincioșiei lor în Țara făgăduită.” — *Profeți și regi*, p. 298.

„În ziua aceea» «rămășița lui Israel și cei ce au scăpat din casa lui Iacov, ... se vor încrede în Domnul, Sfântul lui Israel, cu adevărat.» (Isaia 10:20). Din „fiecare neam, seminție, limbă și popor” vor fi unii care vor răspunde cu bucurie la mesajul: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.” Ei se vor întoarce de la orice idol care îi leagă de pământ și se vor „închina Celui ce a făcut cerul, pământul, marea și izvoarele apelor.” Se vor elibera de orice încurcătură și vor sta înaintea lumii ca martori ai milei lui Dumnezeu. Ascultând de cerințele divine, ei vor fi recunoscuți de îngeri și de oameni ca fiind cei ce au păzit „poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” (Apocalipsa 14:6, 7, 12).” — *Idem*, pp. 299, 300.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 2 IANUARIE

1. Cum ilustrează Dumnezeu durerea pe care o simte El din pricina rătăcirii noastre?
2. Ce mesaj din Osea dezvăluie imensa răbdare a lui Dumnezeu?
3. Cum îi tratează Dumnezeu pe cei care au păcătuțit împotriva Sa?
4. Ce se poate întâmpla dacă mă apropiu de oameni ale căror roade arată deschis că sunt departe de Dumnezeu?
5. Cum poate viața mea să fie, într-adevăr, un monument al milei lui Dumnezeu?

Un timp al judecății

VERSET DE MEMORAT: „Poporul meu piere din lipsă de cunoștință” (Osea 4:6, prima parte)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 2, pp. 604–609 (*Un vis solemn*).

„În orice epocă, încălcarea legii lui Dumnezeu a fost urmată de același rezultat.” — *Profeți și regi*, p. 297 (cap. 24).

1. O MULȚIME DE DEPRĂVĂRI

DUMINICĂ, 4 IANUARIE

a. Deși Dumnezeu a avut de mult timp un mesaj de milă, ce altceva i-a poruncit El lui Osea să proclame — ceva ce a trebuit aplicat de mai multe ori în istoria omenirii? Osea 4:1

Osea 4:1: „Ascultați cuvântul Domnului, copiii lui Israel, căci Domnul are o judecată cu locuitorii țării, pentru că nu este adevăr, nu este îndurare, nu este cunoștință de Dumnezeu în țară:”

„Când poporul lui Israel, în închinarea lor la Baal și Astarteea, aducea omagiul suprem forțelor naturii, și-a rupt legătura cu tot ce este înălțător și nobil și a căzut pradă ușoară ispitei.” — *Profeți și regi*, p. 281 (cap. 23).

„Amiaza papalității a fost miezul nopții lumii.» — J. A. Wylie, *Istoria protestantismului*, vol. 1, cap. 4. Sfânta Scriptură era aproape necunoscută, nu numai poporului, ci și preoților. Asemenea fariseilor din vechime, conducătorii papali urau lumina care le-ar fi descoperit păcatele. Legea lui Dumnezeu, standardul dreptății, fiind îndepărtată, ei au exercitat putere fără limită și au practicat vicii fără reținere. Înșelăciunea, lăcomia și distrăbălarea predominau. Oamenii nu se dădeau înapoi de la vreo crimă prin care ar fi putut obține avere sau rang. Palatele papilor și ale prelaților erau scene ale celor mai degradante dezmățuri. Unii dintre pontifii încoronați erau vinovați de fapte atât de revoltătoare, încât conducătorii lumești au încercat să îi înlăture pe acești demnitari ai bisericii, ca fiind monștri prea josici pentru a fi tolerați. Timp de secole, Europa nu a mai înregistrat progrese în învățătură, arte sau civilizație. O paralizie morală și intelectuală se abătuse asupra creștinătății.

Starea lumii sub puterea romano-catolică a prezentat o împlinire înfricoșătoare și izbitoare a cuvintelor prorocului Osea [Osea 4:6, 1, 2 citate]. Astfel au fost rezultatele alungării Cuvântului lui Dumnezeu.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 60 (cap. 3).

- a. **Cum a menționat mesajul alarmant al lui Osea păcatele specifice pe care Dumnezeu le urăște — și cum răsună acesta până în zilele noastre? Osea 4:2; Luca 17:26–27**

Osea 4:2: „Fiecare jură strâmb și minte, ucide, fură și preacurvește, năpăstuiește și face omoruri după omoruri.”

Luca 17:26-27: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.”

„Nelegiuirea din Israel din ultimii cincizeci de ani înaintea captivității asiriene a fost asemănătoare cu cea din zilele lui Noe, și cu cea din orice timp când oamenii L-au respins pe Dumnezeu și s-au abandonat în întregime săvârșirii răului. Înălțarea naturii deasupra Dumnezeului naturii, închinarea la creaturi în locul Creatorului, a dus întotdeauna la cele mai ordinare răutăți. ... Cu apărătorile sufletului dărmate, închinătorii rătăciți nu mai aveau niciun obstacol împotriva păcatului și se dedau pasiunilor rele ale inimii omenești.” — *Profeți și regi*, pp. 281, 282 (cap. 23).

„Hristos a văzut foarte limpede cum va fi starea societății în viitor. El a văzut că indulgența față de sine va stăpâni bărbații și femeile. Ce putem spune despre relația conjugală astăzi? Nu este, oare, pervertită și pângărită, asemenea celei din zilele lui Noe? Divorț după divorț sunt consemnate în ziarele cotidiene. Aceasta este căsătoria despre care vorbește Hristos când zice că înainte de potop ei «se căsătoreau și erau dați în căsătorie.» ” — *Manuscript Releases*, vol. 7, p. 56.

„Tocmai acest păcat, desfrâul, domnea între Israelul antic, ceea ce a atras manifestarea hotărâtă a dezaprobării lui Dumnezeu. Judecățile lui Dumnezeu au urmat îndeaproape păcatului lor odios. Mii dintre ei au căzut, iar trupurile lor pângărite au rămas în pustie.” — *Un Apel Solemn*, p. 142 (cap. 4).

- b. **Numiți câteva consecințe amare care rezultă din răzvrătire — și vastele binecuvântări ce se culeg prin supunerea față de voința lui Dumnezeu. Osea 4:3–5; Ioan 17:3.**

Osea 4:3-5: „De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri. Dar nimeni să nu certe pe altul, nimeni să nu mustre pe altul, căci poporul tău este ca cei ce se ceartă cu preoții. Te vei poticni ziua, prorocul se va poticni și el împreună cu tine noaptea și pe mama ta o voi nimici.”

Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

„Domnul a dat poporului Său porunci, ca prin ascultare de acestea să le păstreze sănătatea fizică, mintală și morală. Ei trebuiau să trăiască prin ascultare; dar moartea este rezultatul sigur al neascultării legii lui Dumnezeu.” — *Fundamentele Educației Creștine*, p. 413 (subcap. *Adevărata educație*).

„Cel care alege o cale de neascultare față de legea lui Dumnezeu își hotărăște viitorul destin; seamănă pentru trup, culegând plata păcatului, chiar pieirea veșnică, opusul vieții veșnice. Supunerea față de Dumnezeu și ascultarea de sfânta Sa lege aduc rezultatul sigur. «Aceasta este viața veșnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.»” — *Ibidem*, p. 376 (subcap. *Educația serioasă și completă*).

3. PREȚUIND DUHUL LUI DUMNEZEU

MĂRTI, 6 IANUARIE

a. De ce este atât de important ca fiecare dintre noi să ia în serios orice rază de lumină care ni se oferă cu har? Osea 4:6

Osea 4:6: „Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!”

„Cuvintele lui Dumnezeu către Israelul antic conțin o avertizare solemnă pentru biserică și conducătorii ei de astăzi. Despre Israel Domnul a spus: «Chiar dacă-i scriu toate poruncile Legii Mele, totuși ele sunt privite ca ceva străin.» (Osea 8:12). Și către preoți și învățători El a declarat: «Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință... fiindcă ai uitat legea Dumnezeului tău voi uita și Eu pe copiii tăi.» (Osea 4:6).

„Vor rămâne, oare, neascultate avertismentele de la Dumnezeu? Vor rămâne nefolosite ocaziile de slujire? Va opri batjocura lumii, mândria rațiunii, conformarea la obiceiuri și tradiții omenești, pe cei ce se pretind urmași ai lui Hristos de la slujirea pentru El? Vor respinge ei cuvântul lui Dumnezeu asemenea conducătorilor iudei care L-au respins pe Hristos? Rodul păcatului lui Israel este înaintea noastră. Va lua aminte biserica de azi?” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 306 (cap. 23).

b. Explicați pericolul respingerii Duhului Sfânt. Matei 12:31–32

Matei 12:31-32: „De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

„Este periculos să rostești un cuvânt de îndoială, periculos să pui la îndoială și să critici lumina divină. Obiceiul criticii neglijente și ireverențioase se răsfrânge asupra caracterului, încurajând ireverența și necredința. Mulți bărbați care s-au lăsat duși de acest obicei au ajuns să meargă, înconștienți

de pericol, până în punctul în care au fost gata să critice și să respingă lucrarea Duhului Sfânt.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 323 (cap. 33).

„Prin intermediul Duhului Său lucrează Dumnezeu asupra inimii omului; iar când oamenii resping în mod voit Duhul și Îl socotesc a fi de la Satan, ei taie canalul prin care Dumnezeu poate comunica cu ei. Prin negarea dovezilor pe care Dumnezeu a voit să le dea, ei închid lumina care strălucea în inimile lor și, ca urmare, rămân în întuneric... Pentru o vreme, cei ce au săvârșit acest păcat pot părea copii ai lui Dumnezeu; dar când vor apărea împrejurări care să dezvolte caracterul și să arate ce fel de duh este în ei, se va vedea că sunt pe terenul vrăjmașului, stând sub stindardul lui negru.

Fratele meu, Duhul te cheamă astăzi. Vino cu toată inima la Isus. Pocăiește-te de păcatele tale, mărturisește-le lui Dumnezeu, lasă orice nedreptate, și te poți încredința tuturor făgăduințelor Lui. «Priviți la Mine și fiți mântuiți» este invitația Lui plină de har.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 634 (subcap. *Iubirea lui Dumnezeu pentru cei păcătoși*).

4. CHEMARE CĂTRE CEI CARE S-AU ÎNDEPĂRTAT 7 IANUARIE

a. Cum a descris adesea Dumnezeu starea multora care pretind că îi sunt urmași — inclusiv în zilele noastre? Osea 4:7–11, 16

Osea 4:7-11, 16: „Cu cât s-au înmulțit, cu atât au păcătuît împotriva Mea. De aceea, le voi preface slava în ocară. Ei se hrănesc din jertfele pentru păcatele poporului Meu și sunt lacomi de nelegiuirile lui. Dar și preotului i se va întâmpla ca și poporului; îl voi pedepsi după umbletele lui și-l voi răsplăti după faptele lui. Vor mânca și tot nu se vor sătura, vor curvi și tot nu se vor înmulți, pentru că au părăsit pe Domnul și poruncile Lui. Curvia, vinul și mustul iau mințile omului. Pentru că Israel dă din picioare ca o mânzată neîmblânzită, și să-l mai pască Domnul acum ca pe un miel în imașuri întinse!”

„Poporul lui Dumnezeu nu este pregătit pentru scenele înfricoșătoare și pline de încercări care ne stau înaintea, el este nepregătit să stea nemânjit de rău și poftă în mijlocul pericolelor și corupțiilor acestui veac stricat. Nu poartă armura dreptății și nu sunt pregătiți să lupte împotriva nelegiuirii dominante. Mulți nu ascultă poruncile lui Dumnezeu, și totuși pretind că o fac. Dacă ar fi credincioși în a păzi toate rânduielile lui Dumnezeu, ar avea o putere care ar duce convingere în inimile necredincioșilor.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 2, pp. 446, 447 (*Un apel către Biserică*).

„Cei care se declară evlavioși, dar nu sunt sfințiți de adevărul pe care îl mărturisesc, nu-și vor schimba în mod esențial cursul lor de acțiune, despre care știu că este urâtă înaintea lui Dumnezeu, pentru că nu trec prin încercarea de a fi muștrați personal pentru păcatele lor. Prin mărturiile scrise altora, ei văd propria lor situație expusă înaintea lor. Ei se complac în același rău. Continuând în păcat, își încalcă conștiința, își împietresc inima și își

înțepenesc gâtul, la fel ca și cum mărturia ar fi fost adusă chiar lor. Trecând mai departe și refuzând să-și lepede păcatele și să-și îndrepte greșelile prin mărturisire umilă, pocăință și smerenie, ei își aleg propria cale și sunt lăsați să o urmeze, fiind în cele din urmă conduși în robie de Satan, după voia lui. Pot deveni destul de îndrăzneți pentru că își pot ascunde păcatele de alții și pentru că judecățile lui Dumnezeu nu se arată în mod vizibil asupra lor. Pot părea prosperi în această lume. Ei îi pot înșela pe bieții muritori, înguști la vedere, și pot să fie socotiți modele de evlavie în timp ce se află în păcat. Dar Dumnezeu nu poate fi înșelat.” – Idem, pp. 447–448.

**b. Descrieți dorința inimii lui Dumnezeu față de această situație.
Ieremia 3:14–15**

Ieremia 3:14-15: „Întoarceți-vă, copii răzvrățiți”, zice Domnul, ‘căci Eu sunt Stăpânul vostru, Eu vă voi lua pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie și vă voi aduce înapoi, în Sion. Vă voi da păstori după inima Mea și vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune.”

„Necredința față de mărturii a crescut constant pe măsură ce poporul s-a depărtat de Dumnezeu. Există pretutindeni în rândurile noastre, în toate câmpurile de lucru. Doar puțini știu prin ce vor trece bisericile noastre. Am văzut că în prezent ne aflăm sub îngăduința divină, dar nimeni nu poate spune cât va mai dura aceasta. Nimeni nu știe cât de mare a fost mila exercitată față de noi. Doar puțini sunt cu adevărat devotați inimii lui Dumnezeu. Sunt doar câțiva care, asemenea stelelor într-o noapte furtunoasă, strălucesc ici-colo printre nori.” – Idem, vol. 5, p. 76 (subcap. *Mărturii desconsiderate*).

5. CEA MAI URGENTĂ PRIORITATE

JOI, 8 IANUARIE

a. Cum poate evita cineva cel mai rău verdict care urmează să vină asupra unuia care s-a îndepărtat [de Dumnezeu]? Osea 4:17

Osea 4:17: „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!”

„Chiar și un singur defect de caracter, o singură dorință păcătoasă hrănită, va neutraliza în cele din urmă toată puterea Evangheliei. Prezența unei dorințe păcătoase arată amăgirea sufletului. Fiecare îngăduință acordată acelei dorințe întărește aversiunea sufletului față de Dumnezeu. Durerile datoriei și plăcerile păcatului sunt legăturile cu care Satan leagă oamenii în cursa sa. Cei care ar prefera să moară decât să facă un act greșit sunt singurii care vor fi găsiți credincioși.” – *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 53 (subcap. *O mărturie importantă*).

„Dumnezeu își conduce poporul pas cu pas. Îi aduce în diferite puncte menite să arate ce este în inimă. Unii rezistă la un punct, dar cad la următorul. La fiecare pas mai avansat, inima este încercată și pusă la probă ceva mai

profund. Dacă cei care se declară ca fiind poporul lui Dumnezeu găsesc că inima lor se împotrivește acestei lucrări drepte, aceasta ar trebui să îi convină că au de făcut o lucrare pentru a birui, dacă nu vor să fie vărsați din gura Domnului. Îngerul a spus: «Dumnezeu Își va aduce lucrarea din ce în ce mai aproape pentru a testa și dovedi pe fiecare dintre ai Săi.» Unii sunt dispuși să primească un punct; dar când Dumnezeu îi aduce la un alt punct de încercare, se retrag și dau înapoi, pentru că văd că acesta lovește direct într-un idol prețuit. Aici au ocazia să vadă ce anume este în inimile lor și ce Îl împiedică pe Isus să intre. Ei prețuiesc ceva mai mult decât adevărul, iar inimile lor nu sunt pregătite să-L primească pe Isus. Persoanele sunt testate și probate o vreme pentru a vedea dacă își vor sacrifica idolii și dacă vor lua seama la sfatul Martorului Credincios. Dacă cineva nu se va purifica prin ascultarea de adevăr și nu va birui egoismul, mândria și pasiunile rele, îngerii lui Dumnezeu primesc porunca: «Lăsați-i în pace; s-au alipit de idolii lor», și își continuă lucrarea, lăsându-i pe aceștia cu trăsăturile lor păcătoase neînfrânate, sub controlul îngerilor răi. Cei care ajung la fiecare punct, trec fiecare test și biruiesc, oricare ar fi prețul, au luat aminte la sfatul Martorului Credincios și vor primi ploaia târzie, fiind astfel pregătiți pentru strămutare.” — Ibidem, vol. 1, p. 187 (cap. 33).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 9 IANUARIE

1. Ce se întâmplă când Cuvântul lui Dumnezeu este respins, contrazis sau diluat?
2. Cât de serios este legământul căsătoriei exact așa cum este prezentat în Scriptură?
3. Ce se întâmplă când nu prețuim mesajele adevărului prezent?
4. De ce ar trebui să studiez *Mărturiile pentru Comunitate* scrise [în vremea respectivă] pentru altcineva?
5. De ce este periculos să ne ținem chiar și de un singur păcat cunoscut?

Pregătire în speranță

VERSET DE MEMORAT: „Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilor.” (Osea 6:1)

Recomandare pentru studiu: *Divina vindecare*, pp. 177–182 (subcap. Dezamăgiri, primejdii).

„În vremea străngerii, atunci când Dumnezeu Și-a întins mâna ca să-Și strângă poporul, eforturile de a răspândi adevărul vor avea efectul pentru care au fost rânduite. Toți ar trebui să fie uniți și zeloși în lucrare.” — *Scrieri timpurii*, p. 74 (*Timpul secerișului*).

1. ZEL GREȘIT ORIENTAT

DUMINICĂ, 11 IANUARIE

a. Dacă faptele noastre Îl trădează pe Dumnezeu, care este urmarea înfricoșătoare? Osea 5:4–7; Isaia 1:11, 15

Osea 5:4-7: „Faptele lor nu le îngăduie să se întoarcă la Dumnezeul lor, căci un duh de curvie este în inima lor și nu cunosc pe Domnul! Dar mândria lui Israel va fi martoră împotriva lui, și Israel și Efraim vor cădea prin nelegiuirea lor, și Iuda va cădea și el cu ei. Vor merge cu oile și boii lor să caute pe Domnul, dar nu-L vor găsi nicidecum, căci S-a depărtat din mijlocul lor. Au fost necredincioși Domnului, căci au născut copii din curvie; acum îi va înghiți o lună nouă cu avuțiile lor.”

Isaia 1:11, 15: „Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre?”, zice Domnul. „Sunt sătul de arderile-de-tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor. Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi și, oricât de mult v-ați ruga, n-ascult, căci mâinile vă sunt pline de sânge!”

„Dacă adevărul lui Dumnezeu nu ne-a transformat caracterul după chipul lui Hristos, toată cunoștința noastră declarată despre El și despre adevăr nu este decât o aramă sunătoare și un chimval zângănit. [Isaia 1:10–20 citat.]

Să se uite bine la acest aspect toți cei care pretind că păzesc poruncile lui Dumnezeu și să vadă dacă nu există motive pentru care nu au parte mai deplin de revărsarea Duhului Sfânt. Câți și-au ridicat sufletul la deșertăciune! Se cred înălțați în favoarea lui Dumnezeu, dar neglijează pe cei în nevoie, întorc urechea la strigătul celor asupriți și rostesc cuvinte dure, tăioase, celor

care ar avea nevoie de un cu totul alt fel de tratament. Astfel Îl jignesc zilnic pe Dumnezeu prin împietrirea inimii. ... Fiecare membru al bisericii să își cerceteze cu atenție inima și să își analizeze viața, pentru a vedea dacă acestea sunt în armonie cu spiritul și lucrarea lui Isus; căci dacă nu, ce va putea spune atunci când va sta înaintea Judecătorului întregului pământ? ...

Hristos Și-a identificat interesul cu cel al omenirii suferinde; și atâta vreme cât El este neglijat în persoana celor necăjiți, toate adunările noastre, toate întâlnirile programate, toată mașinăria pusă în mișcare pentru a înainta cauza lui Dumnezeu, vor fi de mic folos. «Pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute.» «Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit prea ușor.» — *The Review and Herald*, 4 august 1891.

2. SPERANȚĂ ÎN MIJLOCUL CRIZEI

LUNI, 12 IANUARIE

a. Ce avertizare serioasă a dat Dumnezeu lui Efraim și lui Iuda — și ce greșală au făcut aceștia în vreme de criză? Osea 5:8–14

Osea 5:8-14: „Sunați din trâmbiță la Ghibea, sunați din trâmbiță la Rama! Strigați la Bet-Aven! Iată-i pe urma ta, Beniamine! Efraim va fi pustiit în ziua pedepsei; ce vestesc Eu împotriva semințiilor lui Israel va veni negreșit! Căpeteniile lui Iuda sunt ca cei ce mută semnul de la hotare; ca apa Îmi voi vărsa mânia peste ei! Efraim este asuprit, zdrobit în judecată, căci a urmat învățăturile care-i plăceau. Voi fi ca o molie pentru Efraim, ca o putreziciune (a dinților) pentru casa lui Iuda. Când își vede Efraim boala și Iuda rănila, Efraim aleargă în Asiria și trimite la împăratul Iareb, măcar că împăratul acesta nu poate nici să vă facă sănătoși, nici să vă lecuiască rănila. Voi fi ca un leu pentru Efraim și ca un pui de leu pentru casa lui Iuda; Eu, da, Eu voi sfâșia și apoi voi pleca, voi lua și nimeni nu-Mi va răpi prada.”

„Ultimii ani ai nefericitului regat al lui Israel au fost marcați de violență și vărsare de sânge așa cum nu se mai văzuse nici măcar în cele mai rele perioade de lupte și tulburări din vremea casei lui Ahab. Timp de peste două secole, conducătorii celor zece seminții au semănat vânt și acum secerau furtuna. ... Cei care ar fi trebuit să stea înaintea națiunilor pământului ca depozitari ai harului divin ‘s-au purtat înșelător față de Domnul’ și unii față de alții (Osea 5:7). ...

Unii dintre conducătorii lui Israel simțeau dureros pierderea prestigiului și doreau să-l recâștige. Dar, în loc să renunțe la practicile care aduseseră slăbiciunea împărăției, au continuat în nelegiuire, măgulindu-se că atunci când va apărea ocazia, vor dobândi, prin alianțe cu păgânii, puterea politică dorită.” — *Profeți și regi*, pp. 279, 280. (cap. 23).

- b. În această oră de criză, ce cuvinte de speranță și apel i-a poruncit Dumnezeu profetului să rostească? Osea 5:15; 6:1, 2.
Cum se aplică acest lucru la noi astăzi?**

Osea 5:15; 6:1, 2: „Voi pleca, Mă voi întoarce în locuința Mea până când vor mărturisi că sunt vinovați și vor căuta Fața Mea. Când vor fi în necaz, vor alerga la Mine.” „Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile. El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula și vom trăi înaintea Lui.”

„Călcătorilor de lege li s-au dat multe ocazii să se pocăiască. În ceasul celei mai adânci apostazii și al celei mai mari nevoi, mesajul lui Dumnezeu pentru ei a fost unul de iertare și speranță.” — *Profeți și regi*, p. 283 (cap. 23).

„Fac apel la frații noștri să se trezească. Facultățile spirituale vor slăbi și vor muri dacă nu sunt exersate în câștigarea de suflete pentru Hristos. Ce scuză se poate aduce pentru neglijarea marii și nobilei lucrări pentru împlinirea căreia Hristos Și-a dat viața?

Nu ne putem permite, în puținele zile pe care le avem aici pe pământ, să ne irosim timpul în lucruri mărunte și lipsite de valoare. Avem nevoie să ne smerim sufletele înaintea lui Dumnezeu, pentru ca fiecare inimă să absoarbă adevărul și să-l lase să lucreze în viața o reformă care să convingă lumea că acesta chiar este adevărul lui Dumnezeu. Viața să fie ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Numai atunci când Îl căutăm pe Domnul ca niște copilași, când încetăm să mai căutăm defecte la frații și surorile noastre și la cei care poartă cu credincioșie responsabilitățile lucrării, și ne străduim să ne punem propriile inimi în rânduială cu Dumnezeu, numai atunci El ne poate folosi spre slava Numelui Său.” — *Mărturie pentru Comunitate*, vol. 9, pp. 105, 106 (subcap. *Pregătiți-vă!*).

3. PREȚUIND PROMISIUNEA

MARȚI, 13 IANUARIE

- a. Care este promisiunea specială a lui Dumnezeu pentru biserica Sa din zilele din urmă și de ce este ea necesară? Osea 6:3**

Osea 6:3: „Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!”

„În vremea sfârșitului, când lucrarea lui Dumnezeu pe pământ se apropie de încheiere, eforturile stăruitoare depuse de credincioșii consacrați, sub călăuzirea Duhului Sfânt, vor fi însoțite de semne speciale ale favorurilor divine. Sub simbolul ploii timpurii și târzii, care cade în ținuturile răsăritene la semănat și la seceriș, profeții evrei au prezis revărsarea harului spiritual într-o măsură extraordinară asupra bisericii lui Dumnezeu. Revărsarea Duhului în zilele

apostolilor a fost începutul ploii timpurii și rezultatul a fost glorios. Până la sfârșitul timpului, prezența Duhului trebuie să rămână în adevărata biserică.

Dar aproape de încheierea secerișului pământului, este promisă o revărsare specială a harului spiritual pentru a pregăti biserica pentru venirea Fiului omului. Această revărsare a Duhului este asemănată cu căderea ploii târzii; și pentru această putere suplimentară, creștinii trebuie să-și înalțe rugăciunile către Domnul secerișului "în vremea ploii târzii." — *Faptele apostolilor*, pp. 54, 55.

b. Ce ne împiedică să primim pe deplin această binecuvântare?

Osea 6:4-6

Osea 6:4-6: „Ce să-ți fac, Efraime? Ce să-ți fac, Iuda? Evlavia voastră este ca norul de dimineață și ca roua care trece curând. De aceea îi voi biciui prin proci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele și judecățile Mele vor străluci ca lumina! Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoaștință de Dumnezeu mai mult decât orderi-de-tot!”

„Mulți nu își dau seama cum trebuie să fie pentru a trăi în prezența Domnului, prin timpul de strâmtorare, fără un Mare Preot în sanctuar. Cei care primesc pecetea Dumnezeului celui viu și sunt protejați în timpul strâmtorării trebuie să reflecte pe deplin chipul lui Isus.

Am văzut că mulți neglijează pregătirea atât de necesară și privesc către vremea 'înviorării' și a 'ploii târzii' ca să-i pregătească să stea în ziua Domnului și să trăiască în prezența Sa. O, cât de mulți am văzut în timpul strâmtorării fără adăpost! Ei neglijaseră pregătirea necesară; de aceea nu puteau primi învierea pe care toți trebuie să o aibă pentru a trăi în fața unui Dumnezeu sfânt. Cei care refuză să fie ciopliți de profeți și nu își curăț sufletele prin ascultarea de întregul adevăr, și care sunt dispuși să creadă că starea lor este mult mai bună decât este în realitate, vor ajunge la timpul căderii plăgilor și atunci vor vedea că trebuiau să fie ciopliți și pregătiți pentru clădire. Dar nu va mai fi timp atunci și nici Mijlocitor care să mijlocească pentru ei înaintea Tatălui. ... [Apocalipsa 22:11 citat]. Am văzut că nimeni nu poate avea parte de 'înviorare' dacă nu obține biruința asupra fiecărui păcat care îl stăpânește — asupra mândriei, egoismului, iubirii de lume și asupra fiecărui cuvânt și a fiecărei fapte greșite.” — *Scrieri timpurii*, p. 71 (Pregătirea pentru sfârșit).

4. ÎNCHINARE CORUPTĂ

MIERCURI, 14 IANUARIE

a. Cum este descrisă instabilitatea poporului care se declară al lui Dumnezeu? Osea 7:2, 7-11, 15

Osea 7:2, 7-11, 15: „Și nu se gândesc în inima lor că Eu Îmi aduc aminte de toată răutatea lor; faptele lor îi și înconjoară și stau înaintea Mea!... Toți ard ca un cuptor și își mănâncă judecătorii; toți împărații lor cad; niciunul din ei nu

Mă cheamă. Efraim se amestecă printre popoare, Efraim este o turtă care n-a fost întoarsă. Niște străini îi mănâncă puterea, și el nu-și dă seama; îl apucă bătrânețea, și el nu-și dă seama. Măcar că mândria lui Israel mărturisește împotriva lor, tot nu se întorc la Domnul Dumnezeu lor și tot nu-L caută, cu toate aceste pedepse! Ci Efraim a ajuns ca o turtică proastă, fără pricepere; ei cheamă Egiptul și aleargă în Asiria. I-am pedepsit, le-am întărit brațele, dar ei gândesc rău împotriva Mea.”

b. Ce condiții din zilele lui Osea sunt paralele cu pericolele spirituale din biserica de astăzi? Osea 8:1–3; Ieremia 23:1

Osea 8:1-3: *„Pune trâmbița în gură! Vrăjmașul vine ca un vultur peste Casa Domnului! Căci au călcat legământul Meu și au păcătuit împotriva Legii Mele. Atunci vor striga către Mine: ‘Dumnezeule, noi Te cunoaștem, noi, Israel!’ Israel a lepădat binele cu scârbă; de aceea vrăjmașul îl va urmări.”*

Ieremia 23:1: *„Vai de păstorii care nimicesc și risipesc turma pășunii Mele’, zice Domnul.”*

„Există oameni care se declară evlavioși, dar care acoperă păcatul prin propria lor nelegiuire. Ei disprețuiesc poruncile lui Dumnezeu, alegând tradițiile oamenilor, anulând legea lui Dumnezeu și promovând apostazia. Scuzele pe care le aduc sunt slabe și neputincioase și vor aduce pieire atât sufletelor lor, cât și altora.

Asupra celor care și-au asumat lucrarea de păstori ai turmei vor veni cele mai grele judecăți, pentru că au prezentat poporului basme în loc de adevăr. Copiii se vor ridica și își vor blestema părinții. Membrii bisericii, care au văzut lumina și au fost convinși, dar care și-au încredințat pastorului mântuirea sufletelor lor, vor afla în ziua lui Dumnezeu că niciun alt suflet nu poate plăti răscumpărarea pentru nelegiuirea lor. Se va auzi un strigăt teribil: ‘Sunt pierdut, pierdut pentru veșnicie!’ Oamenii vor simți că ar vrea să sfâșie în bucăți pe pastorii care au predicat minciuni și au condamnat adevărul. Adevărul curat pentru acest timp cere o reformă în viață, dar ei se separă de dragostea pentru adevăr, și despre ei se poate spune: ‘O, Israele, te-ai nimicit singur.’ Domnul trimite un mesaj poporului: ‘Pune trâmbița la gură! El va veni ca un vultur împotriva casei Domnului, pentru că au călcat legământul Meu și au păcătuit împotriva legii Mele.’” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 4, p. 1157 (Ieremia cap. 23).

c. Cum au subminat idolatria și închinarea contrafăcută pe Israel — și care a fost rezultatul? Osea 8:5, 6

Osea 8:5-6: *„Vițelul tău este o scârbă, Samario! Mânia Mea s-a aprins împotriva lor! Până când nu vor voi ei să se țină curați? Idolul acesta vine din Israel,*

un lucrător l-a făcut, și nu este Dumnezeu. De aceea, vițelul Samariei va fi făcut bucată!”

„Cele zece seminții ale lui Israel aveau să culeagă acum roadele apostaziei, care luase formă odată cu ridicarea altarelor străine la Betel și la Dan.”
— *Profeți și regi*, p. 285 (cap. 23).

5. VREMURI PRIMEJDIOASE

JOI, 15 IANUARIE

a. Ce lecție este transmisă prin principiul semănatului și seceratului? Osea 8:7; Galateni 6:7, 8

Osea 8:7: „Fiindcă au semănat vânt, vor secera furtună. Nu le va crește un spic de grâu; ce va răsări nu va da făină și, dacă ar da, ar mânca-o străinii.”

Galateni 6:7-8: „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea, dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică.”

„Lumea necredincioasă... a disprețuit și a călcat în picioare adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. S-au dat la îmbrăcăminte extravagantă și și-au petrecut viața în veselie și distracții. Au semănat vânt și trebuie să secere furtună. În vremea de strâmtorare și de nedumerire a națiunilor, vor fi mulți care nu s-au dat în întregime influențelor corupătoare ale lumii și slujirii lui Satan, care se vor smeri înaintea lui Dumnezeu și se vor întoarce la El din toată inima și vor găsi primire și iertare.

Cei dintre păzitorii Sabatului care nu au fost dispuși să facă vreun sacrificiu, dar s-au lăsat influențați de lume, vor fi puși la probă și încercați. Primejdiile din ultimele zile sunt asupra noastră, iar tinerii vor trece printr-o încercare pe care nu au anticipat-o. Credința lor va fi dovedită. Ei pretind că așteaptă venirea Fiului omului, dar unii au fost un exemplu jalnic pentru necredincioși...

O zi de chin sfâșietor este înaintea noastră. Mi s-a arătat că trebuie rostite mărturii directe și că cei care vor veni în ajutorul Domnului vor primi binecuvântarea Sa.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 1, pp. 268–270 (cap. 56).

b. De ce este timpul să acordăm o atenție mai mare vocii lui Dumnezeu? Osea 8:12

Osea 8:12: „Chiar dacă-i scriu toate poruncile Legii Mele, totuși ele sunt privite ca ceva străin.”

„Vor fi trecute cu vederea avertizările date de Dumnezeu? Vor rămâne nefolosite ocaziile de slujire? Vor ține batjocura lumii, mândria rațiunii, con-

formarea la obiceiurile și tradițiile omenești pe cei ce se declară urmași ai lui Hristos departe de slujirea Sa? Vor respinge ei Cuvântul lui Dumnezeu așa cum conducătorii iudei L-au respins pe Hristos? Rezultatul păcatului lui Israel este înaintea noastră. Va lua biserica de astăzi aminte la avertisment?” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 306 (cap. 23).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 16 IANUARIE

1. De ce este esențial să trăim pe deplin în lumina pe care o avem în aceste zile din urmă?
2. La fel ca în vremurile străvechi, ce lucruri ne pot distra de la misiunea noastră?
3. Ce promisiune prețioasă pentru timpul sfârșitului îmi poate schimba viața – și de ce?
4. Când și de ce vine Dumnezeu ca un vultur împotriva casei Domnului?
5. În ce domenii ale vieții trebuie să rup unele legături persistente cu lumea?

Prețuind mila lui Dumnezeu

VERSET DE MEMORAT: „Israel, tu te-ai nimicit pe tine însuși, dar în Mine este ajutorul tău.” (Osea 13:9, BTF.)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 186–213

(cap. *Mustrări necesare*).

„Fiecare rază de lumină respinsă, fiecare avertizare disprețuită sau ignorată, fiecare pasiune îngăduită, fiecare călcare a Legii lui Dumnezeu este o sămânță semănată, care își aduce recolta fără greș.” — *Tragedia veacurilor*, p. 36 (cap. 1).

1. ZILELE CERCETĂRII

DUMINICĂ, 18 IANUARIE

a. Ce avertizare răsună până la încheierea timpului de probă? Osea 9:7

Osea 9:7: „Vin zilele pedepsei, vin zilele răsplătirii: Israel va vedea singur dacă prorocul este nebun sau dacă omul insuflat aiurează. Și aceasta din pricina mărimii nelegiuirilor și răzvrătirilor tale.”

„Inima lui A. nu a fost devotată lui Dumnezeu. El are capacități și talente pentru care trebuie să dea socoteală marelui Dăător al tuturor lucrurilor. Inima lui a fost nesfințită și viața lui nevrednică de mărturisirea pe care o face; și totuși a fost strâns legat de lucrarea sfântă a lui Dumnezeu timp de mai bine de douăzeci de ani. Câtă lumină a primit, ce privilegii! A avut cele mai rare ocazii de a-și dezvolta un caracter creștin solid. Cuvintele lui Hristos, atunci când a plâns pentru Ierusalim, i se aplică: «Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi a ta, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi.» [Frate] A., răsplata lui Dumnezeu atârna asupra ta, «pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale.»

În cazul [fratelui] B. lucrarea este de aceeași natură, dar nu la fel de egoist. Amândoi sunt iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu. Calea lor este cu totul nepotrivită cu viața creștină. Le lipsesc stabilitatea, sobrietatea și devoțiunea față de Dumnezeu. În cazul [fratelui] B. lucrarea harului este mult prea superficială. El dorește să fie creștin, dar nu se străduiește să mențină biruința asupra eului și să acționeze conform convingerilor sale despre bine și rău. Faptele, nu cuvintele goale și intențiile deșarte, sunt acceptabile înaintea lui Dumnezeu.

[Frate] A, ai auzit cuvântul lui Dumnezeu în muștrări, în sfaturi, în avertizări, precum și în îndemnuri de dragoste. Dar a auzi nu este suficient. «Fiți împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.» Este ușor să fii purtat de curent și să strigi „Osana” împreună cu mulțimea; dar în liniștea vieții de zi cu zi, când nu există nicio emoție specială sau exaltare, atunci vine testul adevărat al creștinismului.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 187, 188 (subcap. *Mustrări necesare*).

2. CURSE SUBTILE

LUNI, 19 IANUARIE

a. Cum îi conduce adesea vrăjmașul pe credincioși spre pierzare? Osea 9:8, 9, 17.

Osea 9:8-9, 17: „*Efraim stă la pândă împotriva Dumnezeului meu, prorocului i se întind lațuri de păsări pe toate căile lui, îl vrăjmășesc în Casa Dumnezeului său. S-au afundat în stricăciune, ca în zilele Ghibei; Domnul își va aduce aminte de nelegiuirea lor, le va pedepsi păcatele. Dumnezeul meu îi va lepăda, pentru că nu L-au ascultat, de aceea vor rătăci printre neamuri.*”

„[Satan] îi prinde pe bărbații și femeile egoiști și nesfințiți și îi transformă în santinele care să îi urmărească pe slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu, pentru a le pune la îndoială cuvintele, faptele și motivele, și pentru a cârți și murmura împotriva muștrărilor și avertizărilor lor. Prin ei creează suspiciune și gelozie și caută să slăbească curajul celor credincioși, să-i mulțumească pe cei nesfințiți și să facă fără valoare lucrările slujitorilor lui Dumnezeu.

Satan a avut mare putere asupra minților părinților prin copiii lor nedisciplinați. Păcatul neglijenței părintești este consemnat împotriva multor părinți păzitori ai Sabatului. Spiritul de bârfă și de răspândire a zvonurilor este unul din agenții speciali ai lui Satan pentru a semăna dezbinare și ceartă, pentru a despărți prietenii și pentru a submina credința multora în veridicitatea pozițiilor noastre. Frații și surorile sunt prea dispuși să vorbească despre greșelile și erorile pe care cred că le văd la alții, în special la aceia care au purtat fără teamă mesaje de muștrare și avertizare venite de la Dumnezeu.

Copiii acestor cârtitori ascultă cu urechile deschise și primesc otrava nemulțumirii. Astfel, părinții închid orbește căile prin care inimile copiilor ar putea fi atinse. Câte familii nu își condimentează zilnic mesele cu îndoială și întrebări! Ei examinează caracterele prietenilor lor și le servesc drept „desert” rafinat.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 194, 195 (subcap. *Criticând pe purtătorii de poveri*).

b. Care a fost cauza de bază a eșecului spiritual al lui Israel? Osea 10:1; Deuteronom 8:11–14.

Osea 10:1: „*Israel era o vie mănoasă, care făcea multe roade. Cu cât roadele sale erau mai multe, cu atât mai multe altare a zidit; cu cât îi propășea țara, cu atât înfrumuseța stâlpii idolești.*”

Deuteronomul 8:11-14: „Vezi să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, până acolo încât să nu păzești poruncile, rânduielile și legile Lui, pe care ți le dau azi. Când vei mânca și te vei sătura, când vei zidi și vei locui în case frumoase, când vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărimdu-ți-se argintul și aurul și crescându-ți tot ce ai, ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.”

„Poporul lui Israel a pierdut din vedere înaltele sale privilegii ca reprezentanți ai lui Dumnezeu. Ei L-au uitat pe Dumnezeu și nu și-au îndeplinit misiunea sfântă. Binecuvântările primite nu au adus nicio binecuvântare lumii. Toate avantajele lor, ei le-au folosit pentru propria gloriificare. S-au separat de lume ca să scape de ispită. Restricțiile pe care Dumnezeu le pusese asupra asocierii lor cu idolatrii, ca mijloc de a-i împiedica să se conformeze practicilor păgâne, ei le-au folosit pentru a ridica un zid de despărțire între ei și toate celelalte națiuni. L-au jefuit pe Dumnezeu de slujirea pe care El o cerea de la ei și și-au lipsit semenii de îndrumare religioasă și de un exemplu sfânt. Preoții și conducătorii au rămas fixați într-o rutină a ceremonialismului. S-au mulțumit cu o religie legalistă, și astfel le-a fost imposibil să dea altora adevărurile vii ale cerului.” — *Faptele apostolilor*, pp. 14, 15 (cap. 1).

3. ÎNMUIEREA SOLULUI

MARȚI, 20 IANUARIE

a. Ce apel face Dumnezeu către poporul Său care a devenit nepăsător din punct de vedere spiritual? Osea 10:12; Iacov 4:8.

Osea 10:12: „Semănați potrivit cu neprihănirea, și veți secera potrivit cu îndurarea. Deșțeleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă plouă mântuire.”

Iacov 4:8: „Aproiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită!”

„Bisericile noastre trebuie să colaboreze în lucrarea de arătură spirituală, cu speranța de a culege mai târziu. Este multă încăpățănare de înfruntat, multe piedici în calea planurilor sfinte și a efortului consacrat, din cauza inimii rele a necredinței. Dar lucrarea trebuie făcută. Solul este tare, dar pământul nelucrat trebuie deșțelenit, semințele neprihănirii trebuie semănate. Nu vă opriți, dascăli iubiți de Dumnezeu, ca și cum v-ați îndoi dacă să continuați o lucrare care va crește pe măsură ce o îndepliniți. Nu cedați și nu vă descurajați. Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie... Țineți minte că nu vă puteți încrede în voi înșivă.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, p. 420 (subcap. Biserica și corpul predicatorilor).

b. Cum își descoperă Dumnezeu dragostea Sa plină de tandrețe pentru poporul Său, întinzându-Și mâna spre noi chiar și atunci când ne rătăcim? Osea 11:1–4.

Osea 11:1-4: „Când era tânăr Israel, îl iubeam și am chemat pe fiul Meu din Egipt. Dar, cu cât prorocii îi chemau, cu atât ei se depărtau: au adus jertfe baa-lilor și tămâie chipurilor idolești. Și totuși Eu l-am învățat pe Efraim să meargă și l-am ridicat în brațe, dar n-au văzut că Eu îi vindecam. l-am tras cu legături omenеști, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridică jugul de lângă gură. M-am plecat spre ei și le-am dat de mâncare.”

„Deși acum S-a înălțat în prezența lui Dumnezeu și împarte tronul uni-versului, Isus nu Și-a pierdut nimic din natura Sa plină de compasiune. Astăzi, aceeași inimă blândă și plină de simpatie este deschisă față de toate necazurile omenirii. Astăzi, mâna care a fost străpunsă se întinde pentru a binecuvânta și mai abundent poporul Său care este în lume. «Și ei nu vor pieri niciodată, și nimeni nu îi va smulge din mâna Mea.» Sufletul care S-a predat lui Hristos este mai prețios în ochii Săi decât întreaga lume. Mântuitorul ar fi trecut prin agonia de pe Calvar chiar și pentru ca unul singur să fie mântuit în Împărăția Sa. El nu va abandona niciodată pe cineva pentru care a murit. Dacă urmașii Săi nu aleg ei înșiși să-L părăsească, El îi va ține strâns.

În toate încercările noastre avem un Ajutor care nu dă greș niciodată. El nu ne lasă singuri să ne luptăm cu ispita, să ne confruntăm cu răul și să fim, în cele din urmă, zdrobiți de poveri și de întristare. Chiar dacă acum este ascuns privirilor muritoare, urechea credinței poate auzi glasul Său spunând: «Nu te teme; Eu sunt cu tine... Am îndurat necazurile tale, am experimentat luptele tale, m-am confruntat cu ispitele tale. Îți cunosc lacrimile; și Eu am plâns. Cunosc durerile care sunt prea adânci pentru a fi rostite în fața vreunei urechi omenеști. Nu crede că ești părăsit și singur. Chiar dacă durerea ta nu găsește răspuns în nicio inimă de pe pământ, privește la Mine și trăiește.» – Hristos, *Lumina lumii*, pp. 480–483 (cap. 52).

4. ÎNCĂ PUȚIN TIMP...

MIERCURI, 21 IANUARIE

a. Ce ilustrează profunzimea milei lui Dumnezeu?

Osea 11:7–9; Luca 13:6–9.

Osea 11:7-9: „Poporul Meu este pornit să se depărteze de Mine și, dacă sunt chemați înapoi la Cel Preaînalt, niciunul din ei nu caută să se ridice. Cum să te dau, Efraime? Cum să te predau, Israele? Cum să-ți fac ca Admei? Cum să te fac ca Țeboimul? Mi se zbate inima în Mine și tot lăuntru Mi se mișcă de milă! Nu voi lucra după mânia Mea aprinsă, nu voi mai nimici pe Efraim, căci Eu sunt Dumnezeu, nu un om. Eu sunt Sfântul în mijlocul tău și nu voi veni să prăpădesc.”

Luca 13:6-9: „El a spus și pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. Atunci a zis vierului: ‘Iată că sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?’ ‘Doamne’, i-a răspuns vierul, ‘mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.’”

„Trebuie să renunțe [Dumnezeu] la poporul pentru care S-a făcut un astfel de dar, Singurul Său Fiu născut, imaginea exactă a ființei Sale? Dumnezeu îngăduie ca Fiul Său să fie dat pentru nelegiuirile noastre. El Însuși își asumă, față de Purtătorul păcatului, caracterul unui judecător, dezbrăcându-Se de calitățile înduioșătoare ale unui tată.

Astfel, dragostea Sa se recomandă într-un mod minunat rasei rebele. Ce privilegii pentru îngeri să contemple!” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 246 (subcap. *Mai puțin egoism*).

b. De ce folosește Dumnezeu profeți — și de ce sunt ei esențiali pentru restaurarea spirituală? Osea 12:10, 13; Amos 3:7.

Osea 12:10, 13: „Eu am vorbit prorocilor, am dat o mulțime de vedenii și am spus pilde prin proroci.” Dar printr-un proroc a scos Domnul pe Israel din Egipt și printr-un proroc a fost păzit Israel.”

Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii.”

„[Cuvintele] clare ale profeților și ale Stăpânului Însuși trebuie primite de noi ca glasul lui Dumnezeu pentru fiecare suflet.” — *Profeți și regi*, p. 327 (cap. 27).

c. Chiar și în sfârșitul tragic al lui Israel, ce arată că Dumnezeu este drept? Osea 13:4–9; 14:1.

Osea 13:4-9: „Dar Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, din țara Egiptului încoace. Tu cunoști că nu este alt Dumnezeu afară de Mine și nu este alt Mântuitor afară de Mine. Eu te-am cunoscut în pustie, într-un pământ fără apă. Dar, când au dat de pășune, s-au săturat și, când s-au săturat, inima li s-a umflat de mândrie, de aceea M-au uitat. Eu M-am făcut ca un leu pentru ei și-i pândesc ca un pardos pe drum. Mă năpustesc asupra lor ca o ursoaică lipsită de puii ei, le sfâșii învelișul inimii, îi înghit pe dată ca un leu și fiarele câmpului îi vor face bucăți. O, Israel, tu te-ai distrus tu însuși; dar în Mine este ajutorul tău.”(vers. 9, engl).

Osea 14:1: „Întoarce-te, Israele, la Domnul Dumnezeul tău! Căci ai căzut prin nelegiuirea ta.”

„[Aceste] suferințe sunt adesea prezentate ca o pedeapsă venită printr-un decret direct al lui Dumnezeu. În acest fel caută marele amăgitor să ascundă propria sa lucrare. Prin respingerea încăpățânată a dragostei și îndurării divine, iudeii au determinat retragerea ocrotirii lui Dumnezeu, iar Satan a fost lăsat să-i conducă după voia lui. Grozăviile comise la distrugerea Ierusalimului sunt o demonstrație a puterii răzbunătoare a lui Satan asupra celor care se supun stăpânirii lui.

Nu putem ști cât de mult îi datorăm lui Hristos pentru pacea și protecția de care ne bucurăm. Puterea restrictivă a lui Dumnezeu este cea care împiedică omenirea să treacă pe deplin sub controlul lui Satan. Cei neascultători și nemulțumitori au mari motive de recunoștință pentru mila și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, care ține în frâu puterea crudă și rea a celui rău. Dar când oamenii depășesc limitele răbdării divine, această restricție este îndepărtată. Dumnezeu nu Se comportă față de păcătos ca un călău al sentinței împotriva nelegiuirii; ci îi lasă pe cei ce resping mila Sa în voia lor, ca să seceze ce au semănat.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 35, 36 (cap. 1).

5. USCAȚI — SAU ÎNFLORITORI?

JOI, 22 IANUARIE

a. Cum a ilustrat Isus soarta poporului Său ca națiune? Matei 21:19, 20.

Matei 21:19-20: „A văzut un smochin lângă drum și S-a apropiat de el, dar n-a găsit decât frunze și i-a zis: „De acum încolo, în veac să nu mai dea rod din tine!” Și îndată smochinul s-a uscat. Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat și au zis: „Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?””

„Isus venise la smochin flămând, ca să găsească hrană. Tot astfel venise la Israel, flămând să găsească în ei roadele neprihănirii. Își revărsase darurile asupra lor, pentru ca ei să aducă rod spre binecuvântarea lumii. Li se oferiseră toate ocaziile și privilegiile, iar în schimb El aștepta simpatia lor și cooperarea lor în lucrarea Sa de har. Dorea să vadă în ei spirit de sacrificiu și compasiune, zel pentru Dumnezeu și o dorință adâncă pentru mântuirea semenilor lor. Dacă ar fi păzit legea lui Dumnezeu, ar fi făcut aceeași lucrare altruistă pe care a făcut-o Hristos. Dar dragostea pentru Dumnezeu și oameni a fost eclipsată de mândrie și autosuficiență. Și-au adus singuri pieirea, refuzând să slujească altora. Comorile de adevăr pe care Dumnezeu li le încredințase, ei nu le-au împărtășit lumii. În pomul neroditor puteau citi atât păcatul lor, cât și pedeapsa ce avea să vină. Zbârcit sub blestemul Mântuitorului, stând uscat și ofilit, cu rădăcinile uscate, smochinul arăta ce va fi poporul iudeu când harul lui Dumnezeu va fi îndepărtat de la ei. Refuzând să împartă binecuvântarea, nu urma să o mai primească.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 583 (cap. 64).

b. Cum se încheie cartea Osea, subliniind speranța, vindecarea și chemarea la înțelepciune, oferite de Dumnezeu? Osea 14:4, 5, 8, 9.

Osea 14:4-5, 8-9: „Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor, îi voi iubi cu adevărat! Căci mânia Mea s-a abătut de la ei! Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul și va da rădăcini ca Libanul. Ce mai are Efraim a face cu idoli? Îl voi asculta și-l voi privi, voi fi pentru el ca un chiparos verde; de la Mine îți vei primi rodul.” Cine este înțelept să ia seama la aceste lucruri! Cine este priceput să le înțeleagă! Căci căile Domnului sunt drepte și cei drepecți umblă pe ele, dar cei răzvrăciți cad pe ele.”

„Planta crește primind ceea ce Dumnezeu a prevăzut pentru a-i susține viața. Tot astfel, creșterea spirituală este obținută prin cooperarea cu agenții divini. Așa cum planta își înfige rădăcinile în pământ, tot astfel trebuie să ne înrădăcinăm în Hristos. Așa cum planta primește lumina soarelui, roua și ploaia, tot astfel trebuie să primim Duhul Sfânt. Dacă inimile noastre rămân ancorate în Hristos, El va veni la noi «ca ploaia, ca ploaia târzie și timpurie pe pământ». Ca Soarele Neprihănirii, El Se va ridica asupra noastră «cu vindecare sub aripile Sale». Vom «crește ca crinul», ne vom «învia ca grâul și vom crește ca vița». (Osea 6:3; Maleahi 4:2; Osea 14:5, 7).” — *Educația*, p. 106 (subcap. *Semănând cu credință*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 23 IANUARIE

1. Ce cere Dumnezeu de la noi în ziua Sa de cercetare?
2. De ce nu a fost Dumnezeu mulțumit de religia pur exterioară a lui Israel?
3. Ce efect are asupra noastră desțelenirea terenului nelucrat al inimii?
4. Pe ce ar trebui să mă concentrez în aceste ultime momente ale timpului de probă?
5. Cum pot fi sigur că voi fi binecuvântat și nu tăiat de Dumnezeu?

Ioel: un sol consacrat

VERSET DE MEMORAT: „Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare!” (Ioel 2:15)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, pp. 11–18 (*Ultima criză*).

„Stâlpul de nor, care vorbește despre mânie și groază pentru călcătorul legii lui Dumnezeu, este lumină, milă și eliberare pentru cei ce au păzit poruncile Sale.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 404 (cap. *Pregătire pentru criza finală*).

1. APLICAT LA VIITOR

DUMINICĂ, 25 IANUARIE

a. Ce catastrofă descrie profetul Ioel — și cum se leagă ea de un eveniment încă viitor? Ioel 1:10–12, 17–20; Apocalipsa 16:8, 9.

Ioel 1:10–12, 17–20: „Câmpia este pustiită, pământul, întristat, căci grâul este nimicit, mustul a secat, untdelemnul nu mai este. Înărmuriți, plugari, văitați-vă, vieri, din pricina grâului și a orzului, căci bucatele de pe câmp sunt pierdute! Via este prăpădită, smochinul este veștejit, rodiul, finicul, mărul, toți pomii de pe câmp s-au uscat... Și s-a dus bucuria de la copiii oamenilor! S-au uscat semințele sub bulgări; grânarele stau goale, hambarele sunt stricate, căci s-a stricat semănătura! Cum gem vitele! Cirezile de boi umblă buimace, căci nu mai au pășune; chiar și turmele de oi suferă! Către Tine, Doamne, strig, căci a mâncat focul islazurile pustiei și para focului a pârlit toți copacii de pe câmp! Chiar și fiarele câmpului se îndreaptă doritoare către Tine, căci au secat pâraiele și a mâncat focul islazurile pustiei.”

Apocalipsa 16:8-9: „Al patrulea a vărsat potirul lui peste soare. Și soarelui i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare și au hulit Numele Dumnezeului care are stăpânire peste aceste urgii și nu s-au pocăit ca să-l dea slavă.”

„În [a patra] plagă... soarelui i se dă putere «să dogorească pe oameni cu focul lui. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare.» (Versetele 8, 9). Profetii descriu astfel starea pământului în acel timp înfricoșător: «Țara jelește;... pentru că secerișul câmpului este pierdut... Toți pomii de pe câmp s-au uscat: pentru că bucuria s-a dus de la fiii oamenilor.» «Sămânța s-a stricat sub brazdele lor, grânarele sunt pustiite... Cum gem vitele! Cirezile de boi sunt buimace, pentru că nu au pășune... Râurile de apă s-au uscat, și focul a mistuit pășunile pustiului.» «Cântările templului vor fi urlate în ziua aceea,

zice Domnul Dumnezeu: vor fi multe trupuri moarte aruncate pretutindeni; le vor arunca în tăcere.» (Ioel 1:10–12, 17–20; Amos 8:3).

„Aceste plăgi nu sunt universale, altfel locuitorii pământului ar fi complet nimiciți. Totuși, ele vor fi cele mai groaznice nenorociri cunoscute vreodată de muritori. Toate judecățile asupra oamenilor, înainte de închiderea timpului de probă, au fost amestecate cu milă. Sângele mijlocitor al lui Hristos a protejat păcătosul de a primi măsura deplină a vinei sale; dar în judecata finală, mânia se va revărsa neamestecată cu milă. În ziua aceea, mulțimi vor dori adăpostul milei lui Dumnezeu, pe care atât de mult timp L-au disprețuit.”
— *Tragedia veacurilor*, pp. 628, 629 (cap. 39).

2. CONCENTRÂNDU-NE CHIAZ ACUM

LUNI, 26 IANUARIE

a. La ce trebuie să fim foarte atenți, cu toată seriozitatea? Ioel 1:15, 16.

Ioel 1:15-16: „*Vai! ce zi!*” *Da, ziua Domnului este aproape, vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic. Nu s-a prăpădit hrana sub ochii noștri? Și n-au pierit bucuria și veselia din Casa Dumnezeului nostru?”*

„Prezentul este un timp de interes copleșitor pentru toți cei vii. Conducătorii și oamenii de stat, cei ce ocupă poziții de încredere și autoritate, oamenii gânditori, bărbați și femei din toate clasele sociale... recunosc că ceva mare și decisiv este pe cale să aibă loc — că lumea este pe marginea unei crize uriașe.

Îngerii rețin acum vânturile dezbinării, ca să nu sufle până când lumea va fi avertizată de soarta ce vine; dar o furtună se adună, gata să izbucnească asupra pământului; și când Dumnezeu va porunci îngerilor Săi să dea drumul vânturilor, va fi o scenă de luptă cum niciun condei nu poate descrie.

Biblia, și numai Biblia, oferă o perspectivă corectă asupra acestor lucruri. Aici sunt descoperite marile scene finale din istoria lumii noastre, evenimente care deja își aruncă umbrele înainte, sunetul apropiierii lor făcând pământul să tremure și inimile oamenilor să leșine de frică.” — *Educația*, pp. 179, 180 (subcap. *Istoria și profeția*).

b. Având în vedere pericolul iminent, ce acțiune promptă suntem chemați să întreprindem cu fervoare? Ioel 1:14; 2:1, 2.

Ioel 1:14: „*Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare; strângeți pe bătrâni, pe toți locuitorii țării, în Casa Domnului Dumnezeului vostru și strigați către Domnul!*”

Ioel 2:1-2: „*Sunați din trâmbiță în Sion! Sunați în gura mare pe muntele Meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării! Căci vine ziua Domnului, este aproape! O zi de întuneric și negură mare, o zi de nori și de întunecime. Ca zorile dimineții se întinde peste munți un popor mare și puternic cum n-a mai fost din veac și nici în vremurile viitoare nu va mai fi.*”

„În lumina acelei mari zile, Cuvântul lui Dumnezeu, în cel mai solemn și impresionant limbaj, cheamă poporul Său să se trezească din letargia spirituală și să-L caute cu pocăință și umilință.” — *Tragedia veacurilor*, p. 311 (cap. 17).

c. Cum prefigurează profeția lui Ioel ziua celei de-a doua veniri a lui Hristos? Ioel 2:3–6.

Ioel 2:3-6: „Arde focul înaintea lui și pâlpâie flacăra după el. Înaintea lui, țara era ca o grădină a Edenului și, după el, este un pustiu sterp; nimic nu-i scapă. Parcă sunt niște cai și aleargă ca niște călăreți. Vin huruind ca niște care pe munți și pârlă ca o flacăra de foc când mistuie miriștea; par o puternică oștire gata de luptă. Tremură popoarele înaintea lor și toate fețele îngălbenesc.”

„Curând ochii noștri au fost atrași spre răsărit, căci apăruse un mic nor negru, cam cât jumătate din palma unui om, pe care toți l-am recunoscut ca semnul Fiului omului... Deasupra norului era un curcubeu, iar în jurul lui zece mii de îngeri cântând o cântare minunată; și pe nor ședea Fiul omului. Părul Său era alb și ondulat și îi cădea pe umeri; și pe cap avea multe coroane. Picioarele Sale aveau înfățișarea focului; în mâna dreaptă avea o seceră ascuțită; în stânga, o trâmbiță de argint. Ochii Săi erau ca o flacăra de foc, cercetându-și copiii până în adâncul lor. Atunci toate fețele s-au îngălbenit, iar cei pe care Dumnezeu îi respinsese s-au înnegrit.” — *Scrieri timpurii*, pp. 15, 16 (cap. Prima mea viziune).

3. CHEMAT LA POCĂINȚĂ

MARȚI, 27 IANUARIE

a. Ce asigurare dă Dumnezeu celor ce se pocăiesc cu o inimă sinceră? Ioel 2:12, 13; Psalmii 34:18.

Ioel 2:12-13: „Dar chiar acum”, zice Domnul, „întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plânset și bocet!” Sfâșiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul Dumnezeul vostru! Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și-I pare rău de relele pe care le trimite.”

Psalmi 34:18: „Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.”

„Postul pe care îl poruncește Cuvântul lui Dumnezeu este mai mult decât o formă. Nu constă doar în refuzul hranei, în purtarea sacului, în presărarea de cenușă pe cap. Cel care postește în adevărata durere pentru păcat nu va căuta niciodată etalare.

Scopul postului la care ne cheamă Dumnezeu nu este să chinuie trupul pentru păcatul sufletului, ci să ne ajute să înțelegem caracterul grav al păcatului, să ne smerim inima înaintea lui Dumnezeu și să primim harul Său

iertător. Porunca Sa către Israel a fost: «Sfâșiati-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul Dumnezeuul vostru.» (Ioel 2:13).

Nu ne va folosi la nimic să facem penitențe sau să ne amăgim că prin faptele noastre vom merita sau vom cumpăra o moștenire între sfinți... Pocăința înseamnă întoarcere de la sine către Hristos; și când Îl primim pe Hristos astfel încât, prin credință, El să poată trăi viața Sa în noi, faptele bune se vor manifesta.” — *Cugetări de pe Muntele Fericiilor*, p. 87 (subcap. Când postiți...)

b. Ce presupune mărturisirea de care avem atâta nevoie? Matei 6:6; 1 Ioan 1:9.

Matei 6:6: „Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

„Mărturișiți-vă păcatele voastre ascunse numai înaintea lui Dumnezeu. Recunoașteți-vă rătăcirile inimii înaintea Celui care știe perfect cum să vă trateze cazul. Dacă ați greșit aproapelui, recunoașteți-i păcatul și arătați rodu-l pocăinței prin a face restituire. Apoi revendicați binecuvântarea. Veniți la Dumnezeu așa cum sunteți și lăsați-L să vindece toate slăbiciunile voastre. Prezentați-vă cazul înaintea tronului harului; lăsați lucrarea să fie temeinică. Fiți sinceri în relația cu Dumnezeu și cu sufletul vostru. Dacă veniți la El cu o inimă cu adevărat zdrobită, El vă va da biruința. Apoi veți putea aduce o mărturie dulce a libertății, arătând laudele Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. El nu vă va înțelege greșit și nu vă va judeca greșit. Semenii voștri nu vă pot absolve de păcat și nu vă pot curăți de nelegiuire. Isus este Singurul care vă poate da pace. El v-a iubit și S-a dat pe Sine pentru voi. Inima Lui mare de dragoste este «atinsă de simțământul slăbiciunilor noastre». Ce păcate sunt prea mari pentru ca El să le ierte? Ce suflet este prea întunecat și apăsător de păcat pentru ca El să-l salveze? El este plin de har, necăutând merite în noi, ci, prin bunătatea Sa nemărginită, vindecând abaterile noastre și iubindu-ne în mod generos, pe când noi suntem încă păcătoși.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 649 (subcap. *Ideile greșite cu privire la mărturisire*).

4. URCÂND MAI SUS

MIERCURI, 28 IANUARIE

a. Descrieți pasul urgent pe care biserica lui Dumnezeu trebuie să-l facă. Ioel 2:15–17.

Ioel 2:15-17: „Sunați cu trâmbița în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare! Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă! Aduceți pe bătrâni, strângeți copiii și chiar pruncii de la țată! Să iasă mirele din cămara lui și mi-

reasa din odaia ei! Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între tindă și altar și să zică: „Doamne, îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta, n-o face de batjocura popoarelor! Pentru ce să se zică printre neamuri: 'Unde este Dumnezeu lor?' ”

„Hristos va fi cu fiecare predicator care, deși poate nu a ajuns la desăvârșirea caracterului, caută cu toată sinceritatea să devină asemenea lui Hristos. Un astfel de predicator va fi un om al rugăciunii. El va plânge între tindă și altar, strigând în durerea sufletului după prezența Domnului cu el; altfel nu poate sta înaintea poporului, în timp ce tot cerul privește la el, iar pana îngerului notează cuvintele, purtarea și spiritul lui.” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 143 (cap. 5: *Un apel solemn către pastori*).

„Dacă perdeaua ar putea fi dată la o parte, dacă ai putea discerne planurile lui Dumnezeu și judecățile care sunt pe punctul de a se abate asupra unei lumi osândite, dacă ți-ai vedea propria atitudine, te-ai teme și ai tremura pentru sufletul tău și pentru sufletele semenilor tăi. Rugăciuni fierbinți, strigăte sfâșietoare ale inimii s-ar înălța către cer. Ai plânge între tindă și altar, mărturisindu-ți orbia spirituală și rătăcirea.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 408 (cap. *Pregătire pentru criza finală*).

b. Cum dorește Dumnezeu să răspundă unor astfel de rugăciuni fierbinți înălțate de poporul Său? Ioel 2:23.

Ioel 2:23: „Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul Dumnezeu vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară.”

„Vrăjmașul îi mișcă pe slujitorii săi să propună măsuri care ar împiedica foarte mult lucrarea lui Dumnezeu; dar oameni de stat care se tem de Domnul sunt influențați de îngeri sfinți să se opună cu argumente de necombătut unor asemenea propuneri. Astfel, câțiva oameni vor ține în frâu un curent puternic al răului. Opoziția vrăjmașilor adevărului va fi restrânsă pentru ca solia îngerului al treilea să-și facă lucrarea. Când va fi dat avertismentul final, acesta va atrage atenția acestor oameni de frunte prin care lucrează acum Domnul, iar unii dintre ei îl vor primi și vor sta alături de poporul lui Dumnezeu în timpul strâmtorării.

Îngerul care se unește în proclamarea soliei îngerului al treilea trebuie să lumineze tot pământul cu slava lui. Aici este prezisă o lucrare de o întindere mondială și de o putere neobișnuită. Mișcarea adventă din 1840–1844 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stație misionară din lume și, în unele țări, s-a trezit cel mai mare interes religios care s-a văzut de la Reforma secolului al XVI-lea; dar acestea vor fi întrecute de mișcarea măreață de sub ultimul avertisment al îngerului al treilea.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 610, 611 (cap. 38).

a. Relatați împlinirea profețiilor din Ioel 2:28–32.

Ioel 2:28-32: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise și tinerii voștri vor avea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe voi turna Duhul Meu în zilele acelea. Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum; soarele se va prefăce în întuneric și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. Atunci, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași pe care-i va chema Domnul.”

„Îți recomand, dragă cititorule, Cuvântul lui Dumnezeu ca regulă a credinței și a practicii tale. După acel Cuvânt vom fi judecați. Dumnezeu a făgăduit în acel Cuvânt să dea viziuni în ‘zilele din urmă’; nu pentru o nouă regulă de credință, ci pentru mângâierea poporului Său și pentru a-i corecta pe aceia care se abat de la adevărul biblic.” — *Scrieri timpurii*, p. 78 (subcap. *Timpul secerișului*).

„19 mai 1780 rămâne în istorie drept ‘Ziua Întunecată.’ De la vremea lui Moise nu a mai fost consemnată vreo perioadă de întuneric cu o asemenea densitate, întindere și durată. Descrierea acestui eveniment, așa cum a fost dată de martorii oculari, nu este decât un ecou al cuvintelor Domnului, consemnate de profetul Ioel cu două mii cinci sute de ani înainte de împlinirea lor. [Ioel 2:31 citat.]” — *Tragedia veacurilor*, p. 308 (cap. 17).

b. Cu toate că se speră la pace, în ce soartă cumplită va fi atrasă omenirea? Ioel 3:9, 10; 1 Tesaloniceni 5:3.

Ioel 3:9-10: „Vestiți aceste lucruri printre neamuri: „Pregătiți războiul! Treziți pe viteji! Să se apropie și să se suie toți oamenii de război! Fiarele plugurilor voastre prefăceți-le în săbii și cosoarele, în sulite! Cel slab să zică: ‘Sunt tare!’”

1 Tesaloniceni 5:3: „Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare.”

„Lumea este agitată de spiritul de război. Profeția din capitolul unsprezece din Daniel este aproape de împlinirea ei completă. În curând vor avea loc scenele de necaz despre care vorbesc profețiile.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 14 (sect. 1, cap. Ultima criză).

c. Unde vor fi credincioșii în acel timp? Ioel 3:16; Psalmii 91:1–7.

Ioel 3:16: „Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel.”

Psalmul 91:1-7: „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă încred!” Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiriile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credincioșia Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua-n amiaza mare. O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.”

„Încercări și teste înfricoșătoare îi așteaptă pe cei din poporul lui Dumnezeu. Spiritul de război agită națiunile de la un capăt la altul al pământului. Dar în mijlocul timpului de strâmtorare care vine — un timp de necaz cum n-a mai fost de la începutul vreunei națiuni — poporul ales al lui Dumnezeu va rămâne neclintit. Satan și oștirea lui nu-i pot distruge, căci îngerii care excelează în putere îi vor ocroti.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 17 (secț. 1, cap. *Ultima criză*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 30 IANUARIE

1. Ce cauzează evenimentul catastrofal prevăzut în loel 1:15–20?
2. Ce reacție voi avea la a doua venire a lui Hristos?
3. Cum și de ce trebuie să ne smerim înaintea Domnului?
4. Descrie binecuvântarea primită la sfârșit de cei cu adevărat consacrați lui Dumnezeu.
5. De ce, acum mai mult ca niciodată, trebuie să evităm incitarea la spiritul de război?

Departamentul de Binefacere al Conferinței Generale

Departamentul de Binefacere al Conferinței Generale are ca scop aducerea alinării celor care suferă în diverse tragedii naturale sau provocate. Frații au pierdut bunuri din cauza incendiilor, inundațiilor și chiar a războaielor și conflictelor.

Când cineva își vede lucrarea distrusă, este extrem de încurajator să aibă o mână întinsă, care aduce îngrijire și ajutor. Cei care au trecut prin astfel de dezastre menționează adesea bucuria de a fi sprijiniți într-o situație de mare nevoie și recunoștința de a face parte dintr-o adevărată familie spirituală.

Sunt și unii care trăiesc în mizerie extremă și mănâncă doar o dată pe zi — și totuși, în mijlocul suferinței lor, rămân fermi în speranța și siguranța că Isus va reveni curând și toate acestea vor trece... Pentru aceștia, de asemenea, Departamentul de Binefacere întinde mâna sa prietenoasă și plină de grijă. Cu cuvintele lui Hristos: „ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” (Matei 25:40), lucrarea noastră este călăuzită de înțelegerea că adevărata religie nu constă în vorbe, ci în fapte — în îngrijirea orfanului, a văduvei, a celui bolnav și a refugiaților. Când contribuțiile sunt primite, noi le distribuim imediat — acoperind cele mai critice nevoi, în special ale familiei noastre de credință.

Biserici distruse de calamități naturale au fost reconstruite; case arse, inundate sau distruse de alte dezastre naturale au fost refăcute și mobilate; bolnavii au fost îngrijiți; orfani, văduve și oameni nevoiași au primit hrană și îngrijiri elementare. Mult s-a făcut, dar încă suntem departe de idealul nostru: să nu fie niciun nevoieș în familia credinței, așa cum a fost la Cincizecime!

Pentru aceasta, dragi frați, contăm pe darul vostru generos, din belșug — dar mai ales, plin de dragoste! Când puneți deoparte darul Sabatului Întâi, gândiți-vă cât de mult ați primit de la Dumnezeu; El va înmulți darul vostru și îl va transforma în binecuvântări, pentru voi, familia voastră și pentru cei care vor fi ajutați în vremuri de grea încercare.

„Prin exercitarea acestei iubiri practice, bisericile se apropie mai mult în unitate creștină. Prin dragostea fraților, dragostea față de Dumnezeu este sporită, pentru că El nu i-a uitat pe cei care erau în necaz, și astfel mulțumiri se înalță la Dumnezeu pentru purtarea Lui de grijă.” — *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 344.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze cu prisosință!

Departamentul de Asistență Socială al Conferinței Generale

Chemarea lui Amos la pregătire

VERSET DE MEMORAT: „Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău, Israele!” (Amos 4:12, ultima parte)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, pp. 329–335 (cap. Marea noastră nevoie).

„Lucrarea noastră este să proclamăm poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos. «Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău» (Amos 4:12), este avertizarea care trebuie dată lumii. Este un avertisment pentru noi personal.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 116 (Secț. 2, cap. *Solia celuilalt înger*).

1. SĂ-I SLUJIM LUI DUMNEZEU SAU NU? DUMINICĂ, 1 FEBRUARIE

- a. După ce menționează nelegiuirile Damascului, Gazei, Tirului, Edomului, Amonului, Rabei și Moabului, ce protest rostește Dumnezeu împotriva lui Iuda și Israel, care pretindeau că Îi slujesc? Amos 2:4–8.

Amos 2:4-8: „Așa vorbește Domnul: „Pentru trei nelegiuri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire de idoli cei mincinoși după care au umblat și părinții lor, de aceea voi trimite foc în Iuda și va mistui palatele Ierusalimului.” Așa vorbește Domnul: „Pentru trei nelegiuri ale lui Israel, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au vândut pe cel neprihănit pe bani și pe sărac pe o pereche de încălțăminte. Ei doresc să vadă țărâna pământului pe capul celor sărmani și calcă în picioare dreptul celor nenorociți. Fiul și tatăl se duc la aceeași față, ca să pângărească Numele Meu cel sfânt. Se întind lângă fiecare altar pe haine luate ca zălog și beau în casa dumnezeilor lor amenda celor osândiți de ei.”

- b. Ce mărturisește Domnul despre compasiunea Sa față de ei și care sunt consecințele disprețuirii îndurării Sale? Amos 2:9–16.

Amos 2:9-16: „Și totuși Eu am nimicit dinaintea lor pe amoriți, care erau cât cedrii de înalți și tari ca stejarii; le-am nimicit roadele din vârf până în rădăcini. Și Eu v-am scos din țara Egiptului și v-am povățuit patruzeci de ani în pustie,

ca să vă dau în stăpânire țara amoriților. Am ridicat proroci dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, copii ai lui Israel?”, zice Domnul. „Iar voi ați dat nazireilor să bea vin și prorocilor le-ați poruncit: ‘Nu prorociți!’ Iată, vă voi stropși cum stropșește pământul carul încărcat cu snopi, așa că cel iute nu va putea să fugă, iar cel tare nu se va putea sluji de tăria lui, și omul viteaz nu-și va scăpa viața. Cel ce mânuiește arcul nu va putea să țină piept, cel iute de picioare nu va scăpa și călărețul nu-și va scăpa viața, iar cel mai inimos dintre războinici va fugi în pielea goală în ziua aceea”, zice Domnul.”

c. Ce întrebare este pusă atunci când încrederea lui Dumnezeu este trădată — și cum se aplică acest principiu și în relațiile dintre oameni? Amos 3:1–3; Psalmi 11:3.

Amos 3:1-3: „Ascultați cuvântul acesta pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara Egiptului: „Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului, de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.” Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiați?”

Psalmi 11:3: „Și când se surpă temeliile, ce ar putea să mai facă cel neprihănit?”

„Cum se poate armoniza mintea firească cu mintea care s-a asimilat cu mintea lui Hristos? Una seamănă pentru firea pământească, gândind și acționând după îndemnul propriei inimi; cealaltă seamănă pentru Duhul, căutând să înăbușe egoismul, să biruie înclinațiile și să trăiască în ascultare de Stăpânul, al cărui slujitor pretinde că este.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 507, 508 (subcap. *Căsătorii nebiblice*).

„Oricât de curate și corecte ar fi principiile cuiva, influența unui tovarăș necredincios va tinde să-l abată de la Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 174 (cap. 15).

2. PROFETIA CARE VA ADUCE ROD

LUNI, 2 FEBRUARIE

a. De ce putem aprecia cu adevărat valoarea profeției? Amos 3:7, 8.

Amos 3:7, 8: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii. Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?”

„În timp ce «lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru», «cele descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pe vecie». ... Dumnezeu ni le-a dat și binecuvântarea Sa va însoți studiul plin de reverență și cu rugăciune al Scripturilor profetice.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 234 (cap. 23).

b. Din nefericire, cum Îl trata adesea [pe Dumnezeu] poporul care pretindea că Îi aparține lui Dumnezeu? Amos 4:4–11.

Amos 4:4-11: „Duceți-vă numai la Betel și păcătuțiți! Duceți-vă la Ghilgal și păcătuțiți și mai mult! Aduceți-vă jertfele în fiecare dimineață și zeciuielile la fiecare trei zile! Faceți să fumege jertfe de mulțumire făcute cu aluat! Trâmbițați-vă, vestiți-vă darurile de mâncare de bunăvoie! Căci așa vă place, copii ai lui Israel”, zice Domnul Dumnezeu. „Și Eu, de partea Mea, v-am trimis foametea în toate cetățile voastre și lipsa de pâine în toate locuințele voastre. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine”, zice Domnul. „N-am vrut să vă dau nici ploaie când mai erau încă trei luni până la secerat; am dat ploaie peste o cetate, dar n-am dat ploaie peste o altă cetate; într-un ogor a plouat, și altul, în care n-a plouat, s-a uscat. Două, trei cetăți s-au dus la alta ca să bea apă, și tot nu și-au potolit setea. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine”, zice Domnul. „V-am lovit cu rugină în grâu și cu tăciune; grădinile voastre cele multe, viile, smochinii și măslinii voștri i-au mâncat deseori lăcustele. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine”, zice Domnul. „Am trimis în voi ciurma, ca în Egipt; v-am ucis tinerii cu sabia și am lăsat să vi se ia caii, am făcut să vi se suie în nări duhoarea taberei voastre. Și, cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine”, zice Domnul. „V-am nimicit ca pe Sodoma și Gomora, pe care le-a nimicit Dumnezeu, și ați fost ca un tăciune scos din foc. Cu toate acestea, tot nu v-ați întors la Mine”, zice Domnul.”

„«Domnul va lovi pe Israel, cum este clătinată trestia în apă.» ...

Totuși Domnul nu a părăsit Israelul fără să facă tot ce se putea pentru a-i readuce la loialitate față de El. Timp de ani lungi și întunecați, când unul după altul conducătorii se ridicau în sfidare fățișă față de cer și conduceau Israelul tot mai adânc în idolatrie, Dumnezeu a trimis mesaj după mesaj poporului Său apostaziat. Prin profeții Săi le-a oferit toate ocaziile de a opri valul apostaziei și de a se întoarce la El. În anii ce aveau să urmeze scindării împărăției, Ilie și Elisei aveau să trăiască și să lucreze, iar apelurile pline de tandrețe ale lui Osea, Amos și Obadia aveau să se facă auzite în țară. Niciodată împărăția lui Israel nu avea să fie lipsită de martori nobili ai puterii mărețe a lui Dumnezeu de a mântui din păcat.” — *Profeți și regi*, p. 108 (cap. 7).

c. La fel ca Amos, ce mesaj trebuie să vestim fără teamă, așa cum a făcut și Ioan Botezătorul? Amos 4:12 (ultima parte); Matei 3:1, 2.

Amos 4:12 u.p.: „Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele!”

Matei 3:1, 2: „În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustia Iudeii. El zicea: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”.”

„Ca popor care credem în revenirea iminentă a lui Hristos, avem un mesaj de dat — «Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău» (Amos 4:12).

Mesajul nostru trebuie să fie la fel de direct ca și mesajul lui Ioan. El mostra pe regi pentru nelegiuirea lor. Deși viața îi era pusă în pericol, nu a ezitat să declare cuvântul lui Dumnezeu. Și lucrarea noastră, în această vreme, trebuie îndeplinită la fel de fidel.

Pentru a da un astfel de mesaj ca al lui Ioan, trebuie să avem o experiență spirituală asemănătoare cu a lui. Aceeași lucrare trebuie să fie realizată în noi. Trebuie să-L privim pe Dumnezeu și, privindu-L, să uităm de noi înșine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, pp. 332, 333 (cap. *Experiența lui Ioan Botezătorul*).

3. ALEGERI CURAJOASE

MARȚI, 3 FEBRUARIE

- a. **De ce este Dumnezeu unic în univers și ce apeluri arzătoare arată dorința Sa fierbinte de a dăruii celor blânzi ceea ce este mai bun?**
Amos 4:13; 5:6–9, 14.

Amos 4:13: „Căci iată că El a întocmit munții, a făcut vântul și spune omului până și gândurile lui. El prefăce zorile în întuneric și umblă pe înălțimile pământului: Domnul Dumnezeu oștirilor este Numele Lui.”

Amos 5:6-9, 14: „Căutați pe Domnul și veți trăi! Temeți-vă, ca nu cumva să apuce ca un foc casa lui Iosif, și focul acesta s-o mistuie, fără să fie cineva la Betel ca să-l stingă, voi, care prefăceți dreptul în pelin și călcați dreptatea în picioare!” El a făcut Cloșca-cu-Pui și Orionul, El prefăce întunericul în zori, iar ziua, în noapte neagră; El cheamă apele mării și le varsă pe fața pământului: Domnul este Numele Lui. El aduce ca fulgerul prăpădul peste cei puternici, așa că nimicirea vine peste cetățui. ¹⁴Căutați binele, și nu răul, ca să trăiți și ca, astfel, Domnul Dumnezeu oștirilor să fie cu voi, cum spuneți voi!”

- b. **Pe când Amos împărtășea aceste adevăruri, cum a fost tratat — și care a fost rezultatul general în fața acestor avertizări și apeluri?**
Amos 5:10, 15–18.

Amos 5:10, 15-18: „Ei urăsc pe cel ce-i mustră la poarta cetății și le este scârbă de cel ce vorbește din inimă. Urâți răul și iubiți binele, faceți să domnească dreptatea la poarta cetății, și poate că Domnul Dumnezeu oștirilor va avea milă de rămășițele lui Iosif. De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu oștirilor, Cel Atotputernic: „În toate piețele se vor boci și pe toate ulițele vor zice: 'Vai! Vai!' Vor chema pe plugar la jale, și la bocire pe cei ce fac jelanii pentru morți. În toate viile va fi bocet când voi trece prin mijlocul tău”, zice Domnul. Vai de cei ce doresc ziua Domnului! Ce așteptați voi de la ziua Domnului? Ea va fi întuneric, și nu lumină.”

„De departe, majoritatea celor care au auzit aceste invitații [ale lui Amos] au refuzat să profite de ele.” — *Profeți și regi*, p. 284 (cap. 23).

c. Ce mustrări legate de stilul de viață trebuie să fie un semnal de trezire? Amos 6:1, 3-7.

Amos 6:1, 3-7: „Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion și la adăpost pe muntele Samariei, vai de mai-marii aceștia ai celui dintâi dintre neamuri, la care aleargă casa lui Israel!... Credeți că ziua nenorocirii este departe și faceți să se apropie domnia silniciei. Ei se culcă pe paturi de fildeș și stau întinși alene pe așternuturile lor; mănâncă miei din turmă și viței puși la îngrășat. Aiurează în sunetul alăutei, se cred iscusiți ca David în instrumentele de muzică. Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun untdelemn și nu se întristează de prăpădul lui Iosif! De aceea vor merge în robie în fruntea prinșilor de război și vor înceta strigătele de veselie ale acestor desfățați.”

„Există datorii neplăcute pe care cineva trebuie să le împlinească, altfel suflete vor fi lăsate să piară. Creștinii vor găsi o binecuvântare în împlinirea acestor datorii, oricât de neplăcute ar fi. Hristos Și-a asumat sarcina neplăcută de a veni din locașul curăției și al gloriei de neegalat, pentru a locui ca om printre oameni, într-o lume pârjolită și întunecată de crimă, violență și nelegiuire. El a făcut aceasta pentru a salva suflete; iar cei care sunt obiectele unei iubiri atât de uimitoare și ale unei condescendențe fără seamăn, vor scuza ei viața lor de comoditate egoistă? Vor alege ei plăcerea proprie, urmându-și înclinațiile, lăsând sufletele să piară în întuneric, pentru că se tem să nu fie dezamăgiți sau respinși dacă lucrează pentru a le salva? Hristos a plătit un preț infinit pentru răscumpărarea omului și oare omul să spună: «Doamne, nu vreau să lucrez în via Ta; Te rog să mă scuzi?»

Dumnezeu îi cheamă pe cei care trăiesc în liniște în Sion să se ridice și să lucreze. Nu vor asculta ei glasul Stăpânului? El dorește lucrători credincioși, rugători, care să semene pe lângă toate apele. Cei care lucrează astfel vor fi surprinși să descopere cum încercările, purtate cu hotărâre în numele și prin puterea lui Isus, vor da tărie credinței și vor înnoi curajul. Pe calea ascultării umile se află siguranța și puterea, mângâierea și speranța; dar răsplata va fi pierdută, în final, de cei care nu fac nimic pentru Isus. Mâini slabe nu vor putea să se prindă de Cel Atotputernic, genunchi slabi nu vor putea să susțină în ziua necazului. Cititorii Bibliei și lucrătorii creștini vor primi premiul glorios și vor auzi cuvintele: «Bine, rob bun și credincios, ... intră în bucuria stăpânului tău!»” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 76 (subcap. *Redeșteptări senzaționale*).

4. SECERÂND CEEA CE SEMĂNĂM

MIERCURI, 4 FEBRUARIE

a. Cum a fost arătat că apelurile lui Dumnezeu transmise prin Amos erau nebinevenite lui Amația, preotul idolatru? Amos 7:10-13.

Amos 7:10-13: „Atunci, Amația, preotul din Betel, a trimis să spună lui Iero-boam, împăratul lui Israel: „Amos uneltește împotriva ta în mijlocul casei lui

Israel; țara nu poate să sufere toate cuvintele lui! Căci iată ce zice Amos: 'Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de țara sa!'” Și Amația a zis lui Amos: „Pleacă, văzătorule, și fugi în țara lui Iuda! Mănâncă-ți pâinea acolo și acolo proroceste! Dar nu mai proroci la Betel, căci este un locaș sfânt al împăratului și este un templu al împărăției!”

„Cuvintele solilor lui Dumnezeu erau atât de contrare dorințelor rele ale celor nepocăiți, încât preotul idolatru de la Betel a trimis la conducătorul lui Israel, spunând: «Amos a făcut o conspirație împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu poate suferi toate cuvintele lui.» (Amos 7:10)” — *Profeți și regi*, p. 284 (cap. 23).

„Pentru un timp, aceste judecăți prezise au fost amânate, iar în timpul lungii domnii a lui Ieroboam al II-lea, armatele lui Israel au obținut victorii de seamă; dar această vreme de prosperitate aparentă nu a adus nicio schimbare în inimile celor nepocăiți și, în cele din urmă, a fost hotărât: «Ieroboam va muri de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de țara lui.» (Amos 7:11).

Îndrăzneala acestei afirmații nu a impresionat nici pe rege, nici pe popor, atât de departe ajunseseră în impietare.” — *Idem*, p. 286 (cap. 23).

b. Cum a răspuns Amos cu îndrăzneală remarcilor ostile ale lui Amația — și cum s-au împlinit mai târziu cuvintele profetului? Amos 7:14–17; 1 Cronici 5:25, 26.

Amos 7:14-17: „Amos a răspuns lui Amația: „Eu nu sunt nici proroc, nici fiu de proroc, ci sunt păstor și strângător de smochine de Egipt. Dar Domnul m-a luat de la oi și Domnul mi-a zis: ‘Du-te și proroceste poporului Meu Israel!’ Ascultă acum Cuvântul Domnului, tu, care zici: ‘Nu proroci împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac!’ Din pricina aceasta, iată ce zice Domnul: ‘Nevastă-ta va curvi în cetate, fiii și fiicele tale vor cădea loviți de sabie, ogorul tău va fi împărțit cu frânghia de măsurat; tu însă vei muri într-un pământ necurat și Israel va fi dus în robie departe de țara lui!’ ”

1 Cronici 5:25-26: „Dar au păcătuit împotriva Dumnezeului părinților lor și au curvit după dumnezeii popoarelor țării pe care Dumnezeu le nimicise dinaintea lor. Dumnezeu lui Israel a ațâțat duhul lui Pul, împăratul Asiriei, și duhul lui Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, și Tilgat-Pilneser a luat robi pe rubeniți, gadiți și jumătate din seminția lui Manase și i-a dus la Halah, la Habor, la Hara și la râul Gozan, unde au rămas până în ziua de azi.”

„Cuvintele rostite împotriva semințiilor apostate s-au împlinit literal; totuși distrugerea împărăției a venit treptat...

Tiglat-Pilneser, împăratul Asiriei, a invadat Israelul și a dus cu el în robie o mulțime de captivi dintre semințiile care locuiau în Galileea și la răsărit de Iordan. «Rubeniții, gadiții și jumătate din seminția lui Manase», împreună cu

alți locuitori din «Galaad și Galileea, toată țara lui Neftali» (1 Cronici 5:26; 2 Împărați 15:29), au fost risipiți printre neamuri, în ținuturi îndepărtate de Palestina.

Din această lovitură cumplită, împărăția de nord nu și-a mai revenit nici odată. Rămășița slabă a continuat formele de guvernare, dar nu mai avea putere.” — Idem, p. 287 (cap. 23).

c. Când suntem ispitiți să presupunem că Dumnezeu trece cu vederea moliciunea din inima unui credincios cu numele, de ce trebuie să ne aducem aminte? Amos 8:1–7; Evrei 4:12.

Amos 8:1-7: „Domnul Dumnezeu mi-a trimis următoarea vedenie. Iată, era un coș cu poame coapte. El a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: „Un coș cu poame coapte.” Și Domnul mi-a zis: „A venit sfârșitul poporului Meu Israel; nu-l mai pot ierta! În ziua aceea, cântecele Templului se vor preface în gemete”, zice Domnul Dumnezeu. „Pretutindenii vor arunca în tăcere o mulțime de trupuri moarte.” Ascultați lucrul acesta, voi, care mâncați pe cel lipsit și prăpădiți pe cei nenorociți din țară! Voi, care ziceți: „Când va trece luna nouă, ca să vindem grâul, și Sabatul, ca să deschidem grânarele, să micșorăm efa și să mărim siclul și să strâmbăm cumpăna ca să înșelăm? Apoi, vom cumpăra pe cei nevoiași pe argint și pe sărac, pe o pereche de încălțăminte și vom vinde codina în loc de grâu.” Domnul a jurat pe slava lui Iacov: „Niciodată nu voi uita niciuna din faptele lor!”

Evrei 4:12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

5. CEA MAI CUMPLITĂ FOAME

JOI, 5 FEBRUARIE

**a. Descrieți scena foametei spirituale care urmează să vină.
Amos 8:3, 11, 12.**

Amos 8:3, 11-12: „În ziua aceea, cântecele Templului se vor preface în gemete”, zice Domnul Dumnezeu. „Pretutindenii vor arunca în tăcere o mulțime de trupuri moarte.” Iată, vin zile”, zice Domnul Dumnezeu, „când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.”

„Lumea pierde din lipsă de Evanghelie. Este o foamete după Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt puțini aceia care predică Cuvântul fără a-l amesteca cu tradiția omenească.” — Parabolele Domnului Hristos, p. 228 (cap.18).

„[Amos 8:3 citat.] Aceste plăgi [din Apocalipsa 16] nu sunt universale, altfel locuitorii pământului ar fi cu totul nimiciți. Totuși, ele vor fi cele mai cumplite nenorociri pe care le-au cunoscut vreodată muritorii.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 628, 629 (cap. 39).

„Cei care nu au prețuit Cuvântul lui Dumnezeu alergau de colo-colo, rătăcind de la o mare la alta și de la miazănoapte la răsărit, ca să caute Cuvântul Domnului. Îngerul a spus: «Nu-l vor găsi. Este o foamete în țară; nu o foamete de pâine, nici o sete de apă, ci de auzirea Cuvântului Domnului. Ce n-ar da ei pentru un singur cuvânt de aprobare din partea lui Dumnezeu! dar nu, trebuie să flămânzească și să înseteze în continuare. Zi după zi au neglijat mântuirea, prețuind bogățiile pământești și plăcerile lumești mai mult decât orice comoară sau atracție cerească. L-au respins pe Isus și i-au disprețuit pe sfinții Lui. Cel necurat trebuie să rămână necurat pentru totdeauna.»

Mulți dintre cei nelegiuți erau extrem de mândri în timp ce sufereau efectele plăgilor. Era o scenă de agonie înfricoșătoare. Părinții își muștrau cu amărăciune copiii, iar copiii pe părinți, frații pe surori, și surorile pe frați. Se auzeau strigăte de jale din toate părțile: «Tu ești cel care m-ai împiedicat să primesc adevărul care m-ar fi salvat de această oră groaznică.» Poporul se întorcea împotriva pastorilor lor cu ură amară și îi muștrau, spunând: «Nu ne-ați avertizat. Ne-ați spus că întreaga lume va fi convertită și ați strigat: Pace, pace, pentru a liniști orice teamă trezită. Nu ne-ați spus despre această oră; iar pe aceia care ne-au avertizat i-ați declarat fanatici și oameni răi, care ne-ar fi ruinat.» Dar am văzut că nici pastorii nu au scăpat de mânia lui Dumnezeu. Suferința lor era de zece ori mai mare decât a poporului lor.” — *Scrieri timpurii*, pp. 281, 282 (cap. Încheierea vestirii celei de a treia solii îngerești).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 6 FEBRUARIE

1. Pentru ca armonia să existe într-o relație, ce este necesar?
2. De ce am nevoie pentru a fi „un tăciune scos din foc”?
3. De ce a fost constrâns Amos să mustre stilul de viață al multora din Israel?
4. Când vești nefavorabile vin dintr-o sursă inspirată, ce trebuie să fac?
5. Ce avertizare ar trebui să iau în serios din realitatea prezentată în Amos 4:11, 12?

Putere în pocăință

VERSET DE MEMORAT: „Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în templul Tău cel sfânt.” (Iona 2:7)

Recomandare pentru studiu: *Scrieri timpurii*, pp. 269–273 (subcap. Zguduirea); *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 62–84 (*Mărturii desconsiderate*).

„Mărturia solemnă de care atârnă destinul bisericii a fost puțin prețuită, dacă nu chiar în întregime disprețuită. Această mărturie trebuie să producă o pocăință adâncă; toți cei care o primesc cu adevărat o vor asculta și vor fi curățiți.” — *Scrieri timpurii*, p. 270. (subcap. Zguduirea)

1. O ZGUDUIRE CARE CERNE

DUMINICĂ, 8 FEBRUARIE

a. Pentru că atât de mult rău este amestecat cu binele, ce face Dumnezeu? Amos 9:9.

Amos 9:9: „Căci, iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!”

„Am întrebat care este înțelesul zguduirii pe care am văzut-o și mi s-a arătat că va fi cauzată de mărturia directă, stărnită de sfatul Martorului Credincios către laodicheni. Aceasta va avea efect asupra inimii celui care o primește și îl va determina să înalțe standardul și să vestească adevărul direct. Unii nu vor suporta această mărturie directă. Ei se vor ridica împotriva ei, și aceasta este ceea ce va produce o zguduire în mijlocul poporului lui Dumnezeu.” — *Scrieri timpurii*, p. 270 (subcap. Zguduirea).

„Printre cei care se declară poporul lui Dumnezeu sunt inimi corupte; dar ei vor fi testați și dovediți. Dumnezeu care citește inimile fiecăruia va aduce la lumină lucrurile ascunse ale întunericului, tocmai acolo unde sunt cel mai puțin bănuite, pentru ca piedicile care au împiedicat progresul adevărului să fie îndepărtate și Dumnezeu să aibă un popor curat și sfânt care să declare statutele și judecățile Sale.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 333. (cap. 65).

„Dumnezeu Își cerne poporul. El va avea o biserică curată și sfântă. Noi nu putem citi inima omului. Dar Domnul a pregătit mijloace pentru a păstra biserica pură. S-a ridicat un popor corupt, care nu putea trăi împreună cu poporul lui Dumnezeu. Ei au disprețuit mustrarea și n-au vrut să fie îndreptați. Au avut ocazia să știe că lupta lor era nedreaptă. Au avut timp să se pocăiască de greșelile lor; dar eul le-a fost prea drag ca să moară.” — *Idem*, p. 99 (cap. 13).

a. Cum poate Dumnezeu să Se poarte cu cei mândri? Amos 9:2; Obadia 1:3, 4.

Amos 9:2: „De ar pătrunde chiar până în Locuința morților, și de acolo îi va smulge mâna Mea; de s-ar sui chiar în ceruri, și de acolo îi voi coborî.”

Obadia 1:3-4: „Căci mândria inimii tale te-a dus în rătăcire pe tine, care locuiești în crăpăturile stâncilor și domnești în înălțime, de aceea tu zici în tine însuși: ‘Cine mă va arunca la pământ?’ Dar, chiar dacă ai locui tot atât de sus ca vulturul, chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos și de acolo”, zice Domnul.”

„Înălțarea de sine este un element periculos. Ea pătează tot ce atinge. Este odrasla mândriei și lucrează atât de ingenios încât, dacă nu veghem pentru a ne păzi de ea, va pune stăpânire pe gânduri și va controla acțiunile.”
— Comentariile Biblice AZS [E. G. White], vol. 7, p. 962 (cap. Apocalipsa 3).

b. Ce fel de cetate era Ninive — și ce a făcut profetul Iona atunci când Dumnezeu l-a trimis să predice acolo? Iona 1:1–3.

Iona 1:1-3: „Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei! Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!” Și Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de Fața Domnului. S-a coborât la lafo și a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit prețul călătoriei și s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe de Fața Domnului.”

„Când profetul s-a gândit la dificultățile și la aparentele imposibilități ale acestei misiuni, a fost ispitit să pună la îndoială înțelepciunea chemării. Din punct de vedere omenesc părea că nu se putea câștiga nimic prin proclamarea unui asemenea mesaj într-o cetate atât de mândră. Pentru o clipă a uitat că Dumnezeuul căruia îi slujea era Atotînțelept și Atotputernic...”

Prin însărcinarea încredințată lui, Iona primise o responsabilitate grea; dar Cel care îi poruncise să meargă era în stare să-și sprijine slujitorul și să-i ofere succes. Dacă profetul ar fi ascultat fără a pune la îndoială, ar fi fost scutit de multe experiențe amare și ar fi fost binecuvântat din belșug. Totuși, în ceasul deznădejdiei lui Iona, Domnul nu l-a părăsit. Printr-o serie de încercări și providențe neobișnuite, încrederea profetului în Dumnezeu și în puterea Sa infinită de a salva avea să fie reînnoită.” — *Profeți și regi*, pp. 266, 267 (cap. 22).

c. Cum își descoperă adesea Dumnezeu dragostea, punându-ne piedici pe calea noastră? Iona 1:4, 7–12.

Iona 1:4, 7-12: „Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vânt năprasnic și a stârnit o mare furtună. Corabia amenința să se sfărâme...⁷⁻¹² Și au zis unul către altul: „Veniți să tragem la sorți, ca să știm din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!” Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Iona. Atunci, ei i-au zis: „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai și de unde vii? Care îți este țara și din ce popor ești?” El le-a răspuns: „Sunt evreu și mă tem de Domnul Dumnezeu cerurilor, care a făcut marea și uscatul!” Oamenii aceia au avut o mare teamă și i-au zis: „Pentru ce ai făcut lucrul acesta?” Căci oamenii aceia știau că fugea de Fața Domnului, pentru că le spusese el. Ei i-au zis: „Ce să-ți facem ca să se potolească marea față de noi?” Căci marea era din ce în ce mai înfuriată. El le-a răspuns: „Luați-mă și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!”

„Calea ta a fost îngrădită, la dreapta și la stânga, ca să-ți împiedice înaintarea spre pierzare. Domnul ți-a adus spiritul neîmblânzit și nesupus la supunere față de El. Printr-un amestec de judecată și milă ai fost adus la pocăință. Asemenea lui Iona, ai fugit pe mare de datoria prezentă. Dumnezeu ți-a îngrădit calea prin încercările rânduite de providența Sa.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 423 (subcap. *Importanța stăpânirii de sine*).

3. SALVAT PENTRU A SLUJI

MARȚI, 10 FEBRUARIE

a. Cum a fost arătată atotputernicia lui Dumnezeu marinarilor și cum au răspuns ei? Iona 1:13–16.

Iona 1:13-16: „Oamenii aceștia vâsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărâta tot mai mult împotriva lor. Atunci au strigat către Domnul și au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia și nu ne împovăra cu sânge nevinovat! Căci Tu, Doamne, faci ce vrei!” Apoi au luat pe Iona și l-au aruncat în mare. Și furia mării s-a potolit. Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul și au adus Domnului o jertfă și l-au făcut juruințe.”

b. Care a fost planul lui Dumnezeu pentru Iona și ce s-a rugat fugarul în timp ce se afla în pânțele peștelui? Iona 1:17; 2:1–4.

Iona 1:17; 2:1-4: „Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona și Iona a stat în pânțele peștelui trei zile și trei nopți.”^{2:1-4} „Iona s-a rugat Domnului Dumnezeului său din pânțele peștelui și a zis: „În strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul și m-a ascultat; din mijlocul Locuinței morților am strigat și mi-ai auzit glasul. Și totuși mă aruncaseși în adânc, în inima mării, și râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine. Ziceam: 'Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea Templul Tău cel sfânt.'”

c. Descrieți adâncimea pocăinței lui Iona față de Dumnezeu. Iona 2:5–9. Cum a răspuns Domnul copilului Său smerit? Iona 2:10.

Iona 2:5-9: „Apele m-au acoperit până aproape să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu. M-am coborât până la temeliile munților, zăvoarele pământului mă încuiau pe vecie, dar Tu m-ai scos viu din groapă, Doamne, Dumnezeul meu! Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfânt. Cei ce se lipsesc de idoli deșești îndepărtează îndurarea de la ei. Eu însă Ți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul.”

Iona 2:10: „Domnul a vorbit peștelui, și peștele a vărsat pe Iona pe pământ.”

„În cele din urmă Iona a învățat că «a Domnului este izbăvirea» (Psalmi 3:8). Odată cu pocăința și recunoașterea harului mântuitor al lui Dumnezeu a venit și eliberarea. Iona a fost scos din primejdiile adâncului mării și a fost aruncat pe uscat.” — *Profeți și regi*, p. 269 (cap. 22).

d. Cum putem fi încurajați de noua acțiune pe care a luat-o acum Iona, asemănătoare cu cea a unui tânăr misionar din Noul Testament? Iona 3:1–3; Faptele apostolilor 15:36–39.

Iona 3:1-3: „Cuvântul Domnului a vorbit a doua oară lui Iona astfel: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo strigarea pe care ți-o voi da!” Și Iona s-a sculat și s-a dus la Ninive, după Cuvântul Domnului. Și Ninive era o cetate foarte mare, cât o călătorie de trei zile.”

Faptele Apostolilor 15:36-39: „După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem și să mergem pe la frații din toate cetățile în care am vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac.” Barnaba voia să ia cu el și pe Ioan, numit Marcu, dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu el pe acela care îi părăsise din Pamfilia și nu-i însoțise în lucrarea lor. Neînțelegerea aceasta a fost destul de mare, ca să-i facă să se despartă unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu și a plecat cu corabia la Cipru.”

„[Barnaba] era neliniștit ca nu cumva Marcu să părăsească lucrarea de slujire, pentru că vedea în el calități care l-ar fi făcut potrivit să fie un lucrător folositor pentru Hristos. În anii următori, grija sa pentru Marcu a fost răsplătită din plin, căci tânărul s-a predat în întregime Domnului și lucrării de proclamare a soliei Evangheliei în câmpuri dificile.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 170 (cap. 17).

„Timpul este scurt, și ceea ce ai de făcut trebuie să faci repede. Hotărăște-te să răscumperi timpul. Nu-ți căuta propria plăcere. Trezește-te! Apucă-te de lucru cu o nouă hotărâre a inimii. Domnul Ți va deschide calea înaintea

ta. Fă tot ce este posibil pentru a lucra pe căile lui Hristos, cu blândețe și umilință, sprijinindu-te pe El pentru putere. Înțelege lucrarea pe care Domnul ți-o încredințează și, încrezându-te în Dumnezeu, vei putea să mergi din putere în putere, din har în har. Vei fi în stare să lucrezi cu sânguință și stăruință pentru poporul tău câtă vreme durează ziua, căci vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 200 (secț. 6, cap. *O chemare pentru lucrătorii de culoare*).

4. PUTERE ÎN POCĂINȚĂ

MIERCURI, 11 FEBRUARIE

a. Pentru a asculta de Dumnezeu, ce dezvăluie curajul de care Iona avea acum nevoie? Iona 3:4.

Iona 3:4: „Iona a început să pătrundă în oraș cale de o zi, strigând și zicând: „Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!””

„În vremea prosperității sale vremelnice, Ninive era un centru al crimei și nelegiurii. Pana Inspirației a caracterizat-o ca fiind «cetatea sângeroasă, ... plină de minciună și jaf.» Într-un limbaj figurativ, profetul Naum i-a comparat pe locuitorii din Ninive cu un leu crud și flămând. «Asupra cui n-a trecut nelegiuirea ta necontenit?» a întrebat el.” — *Profeți și regi*, p. 265 (cap. 22).

b. Descrie modul în care Dumnezeu a binecuvântat lucrarea lui Iona într-un mod puternic — și explică de ce și noi ar trebui să ne trezim la decizia pe care a luat-o Ninive. Iona 3:5–10.

Iona 3:5-10: „Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici. Lucrul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s-a sculat de pe scaunul lui de domnie, și-a scos mantia de pe el, s-a acoperit cu un sac și a șezut în cenușă. Și a trimis să se dea de știre în Ninive, din porunca împăratului și mai-marilor lui, următoarele: „Oamenii și vitele, boii și oile să nu guste nimic, să nu pască și nici să nu bea apă deloc! Ci oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele de asuprire de care le sunt pline mâinile! Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi și dacă nu-Și va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim!” Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci, Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut.”

„Ninive, oricât de nelegiuită devenise, nu era în întregime predată răului. Acela care «privește pe toți fiii oamenilor» (Psalmii 33:13) și «vede tot ce este de preț» (Iov 28:10) a perceput în acea cetate mulți care tânjeau după ceva mai bun și mai înalt și care, dacă li s-ar fi oferit ocazia să cunoască pe Dumnezeul cel viu, ar fi lepădat faptele lor rele și L-ar fi adorat pe El.” — *Ibid.*

„Când Iona a proclamat pe străzile din Ninive că, în patruzeci de zile, cetatea avea să fie nimicită, Domnul a primit umilința ninivenilor și le-a prelungit perioada de probă; totuși solia lui Iona a fost trimisă de Dumnezeu, iar Ninive a fost testată după voia Lui.” — *Tragedia veacurilor*, p. 406 (cap. 22).

„Cine știe dacă predicatorii care sunt credincioși, fermi și statornici nu vor fi ultimii care să ofere Evanghelia păcii bisericilor noastre nemulțumitoare? S-ar putea ca nimicitorii să fie deja instruiți sub mâna lui Satan și să aștepte doar plecarea câtorva purtători de steag pentru a le lua locul și pentru a striga, cu glasul profetului mincinos: «Pace, pace,» când Domnul n-a vestit pace. Rareori plâng, dar acum găsesc că ochii îmi sunt orbiți de lacrimi; ele cad pe hârtia mea în timp ce scriu. S-ar putea ca în curând toate profețiile din mijlocul nostru să înceteze, iar glasul care a mișcat poporul să nu le mai tulbure somnul firesc.

Când Dumnezeu își va face lucrarea Sa stranie pe pământ, când mâini sfinte nu vor mai purta chivotul, vai va fi asupra poporului. O, de-ai fi cunoscut și tu, chiar tu, în ziua ta, lucrurile care țin de pacea ta! O, ca poporul nostru, așa cum a făcut Ninive, să se pocăiască cu toată inima și să creadă din toată inima, ca Dumnezeu să-Și întoarcă mânia Sa aprinsă de la ei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 77, 78 (cap. *Mărturii desconsiderate*).

5. NINIVE DIN NOU ASTĂZI

JOI, 12 FEBRUARIE

a. Cum s-a manifestat din nou slăbiciunea omenească a lui Iona? Iona 4:1–3.

Iona 4:1-3: „Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui Iona și s-a mâniat. S-a rugat Domnului și a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și că Te căiești de rău! Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decât să trăiesc!” “

„Când Iona a aflat de planul lui Dumnezeu de a cruța cetatea care, în ciuda răutății ei, fusese adusă la pocăință în sac și cenușă, ar fi trebuit să fie primul care să se bucure de harul uimitor al lui Dumnezeu; dar, în schimb, el și-a lăsat mintea să se preocupe de posibilitatea de a fi privit ca un profet mincinos. Gelos pentru reputația sa, a pierdut din vedere valoarea infinit mai mare a sufletelor din acel oraș nenorocit...

Încă o dată a cedat înclinației de a pune întrebări și de a se îndoii, și încă o dată a fost copleșit de descurajare.” — *Profeți și regi*, p. 271 (cap. 22).

b. Spre deosebire de Iona, de ce putem noi să ne bucurăm cu adevărat atunci când sufletele se pocăiesc? Iona 4:4, 11.

Iona 4:4, 11: „Domnul a răspuns: „Bine faci tu de te mâinii?” ... ¹¹„Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite?” “

„Această lecție este pentru soliile lui Dumnezeu de astăzi, când cetățile națiunilor au nevoie de cunoașterea atributelor și scopurilor adevăratului Dumnezeu la fel de mult cum aveau nevoie locuitorii din Ninive de odinioară. Ambasadorii lui Hristos trebuie să îndrepte oamenii spre lumea mai nobilă, care a fost în mare parte dată uitării.” — Ibid., p. 274.

„Soliile lui Dumnezeu din marile orașe nu trebuie să se descurajeze din cauza nelegiurii, nedreptății, decăderii cu care se confruntă atunci când caută să proclame vestea bună a mântuirii. Domnul vrea să încurajeze pe fiecare astfel de lucrător cu același mesaj pe care l-a dat apostolului Pavel în nelegiuitul Corint: «Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea: Căci Eu sunt cu tine, și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci rău; pentru că am mult norod în această cetate.» (Fapte 18:9, 10)... În fiecare cetate, oricât de plină ar fi de violență și crimă, sunt mulți care, printr-o instruire adecvată, pot învăța să devină urmași ai lui Isus.” — Ibid., p. 277.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 13 FEBRUARIE

1. De ce este necesară separarea prin cernere?
2. Ce dovezi din viața mea au arătat că Dumnezeu este la cârmă, nu eu?
3. Când sunt ispitit să cred că Dumnezeu nu mă aude, ce mă învață încercarea lui Iona?
4. Deși Ninive a fost distrusă mai târziu, de ce nu s-a întâmplat aceasta în 40 de zile?
5. Ce trebuie să am în vedere cu privire la sufletele din orașele nelegiuite de lângă mine?

Planul lui Dumnezeu de restaurare

VERSET DE MEMORAT: „Poporul Meu, ce ți-am făcut și cu ce te-am os-tenit? Răspunde-Mi! Căci te-am scos din țara Egiptului, te-am izbăvit din casa robiei” (Mica 6:3, 4, prima parte)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 253–264 (cap. 14).

„Niciun părinte pământesc nu a stăruit vreodată atât de fierbinte pe lângă un copil greșit, cum Cel ce ne-a creat stăruie pe lângă călcătorul de lege.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 275 (*Îndelunga Lui îndurare*).

1. O CRIZĂ ÎN IUDA

DUMINICĂ, 15 FEBRUARIE

a. Ce fel de lucruri se întâmplau în Iuda când Ahaz a urcat pe tron?

2 Împărați 16:2–4

2 Împărați 16:2-4: „Ahaz avea douăzeci de ani când a ajuns împărat și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. El n-a făcut ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeului său, cum făcuse tatăl său David. Ci a umblat în calea împăraților lui Israel și chiar a trecut pe fiul său prin foc, după urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. A adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe dealuri și sub toți copacii verzi.”

„Urcarea pe tron a lui Ahaz i-a pus pe Isaia și pe tovarășii lui față în față cu o stare de lucruri mai înspăimântătoare decât oricare alta trăită până atunci în regatul lui Iuda. Mulți care anterior rezistaseră influenței seducătoare a practicilor idolatre erau acum convinși să ia parte la închinarea înaintea zeilor păgâni. Căpeteniile lui Israel se dovedeau necredincioase în însărcinarea lor; proroci mincinoși se ridicau cu solii înșelătoare; chiar și unii dintre preoți predica pe bani. Totuși conducătorii apostaziei continuau să mențină formele de închinare divină și pretindeau că fac parte din poporul lui Dumnezeu.” — *Profeți și regi*, p. 322 (cap. 27).

b. Cum a răspuns Dumnezeu față de aceste urâciuni? Ieremia 7:30–34

Ieremia 7:30-34: „Căci copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea Mea”, zice Domnul, „și-au așezat urâciunile lor în Casa peste care este chemat Numele Meu, ca s-o spurce. Au zidit și locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca

să-și ardă în foc fiii și fiicele – lucru pe care Eu nu-l poruncisem și nici nu-Mi trecuse prin minte. De aceea, iată, vin zile”, zice Domnul, „când nu se va mai zice Tofet și valea Ben-Hinom, ci se va zice Valea Măcelului și se vor îngropa morții la Tofet, din lipsă de loc. Trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrana păsărilor cerului și a fiarelor pământului, și nimeni nu le va speria. Voi face astfel să înceteze în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei, căci țara va ajunge un pustiu!”

„Prin concepții pervertite despre atributele divine, națiunile păgâne au fost făcute să creadă că jertfele omenești erau necesare pentru a câștiga favoarea zeităților lor; și cele mai îngrozitoare cruzimi au fost săvârșite sub diferitele forme de idolatrie. Printre acestea se afla și practica de a-și trece copiii prin foc înaintea idolilor... În vremuri de mare apostazie, aceste fapte respingătoare se răspândiseră, într-o anumită măsură, chiar și printre israeliți.” – *Patriarhi și profeți*, p. 337 (cap. 29).

2. AVERTISMENTE PENTRU ZIUA DE ASTĂZI

16 FEBRUARIE

- a. **Pe lângă Isaia și Ieremia, pe cine altcineva a chemat Dumnezeu să proorocească lui Iuda – și de ce? Mica 1:1–5; 2:1, 2, 7.**

Mica 1:1-5: „Cuvântul Domnului, spus lui Mica, din Moreșet, pe vremea lui Iotam, Ahaz, Ezechia, împărații lui Iuda, prorocie asupra Samariei și Ierusalimului. Ascultați voi, popoare toate! Ia aminte, pământule și ce este pe el! Domnul Dumnezeu să fie martor împotriva voastră, Domnul care este în Templul Lui cel sfânt! Căci iată că Domnul iese din locuința Lui, Se coboară și umblă pe înălțimile pământului! Sub El se tolesc munții, văile crapă ca ceara înaintea focului, ca apa care curge prin râpe. Și toate acestea din pricina nelegiuirii lui Iacov, din pricina păcatelor casei lui Israel! Dar care este nelegiuirea lui Iacov? Nu este oare Samaria? Și care este păcatul lui Iuda? Nu este oare Ierusalimul?...”

Mica 2:1-2, 7: „Vai de cei ce cugetă nelegiuirea și făuresc rele în așternutul lor; când se crapă de ziua o înfăptuiesc, dacă le stă în putere. Dacă poftesc ogoare, pun mâna pe ele, dacă doresc case, le răpesc; asupresc pe om și casa lui, pe om și moștenirea lui. Este Domnul atât de grabnic la mânie, casa lui Iacov? Acesta este felul Lui de a lucra? „Da, cuvintele Mele sunt prielnice celui ce umblă cu neprihănire!”

- b. **În timpul domniei lui Ezechia, fiul lui Ahaz, cum trebuia Mica să-i înfrunte pe prorocii mincinoși – și de ce este aceasta necesar și astăzi? Mica 3:5–8; 2 Timotei 4:3, 4.**

Mica 3:5-8: „Așa vorbește Domnul despre prorocii care rătăcesc pe poporul meu, care, dacă au de mușcat ceva cu dinții, vestesc pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură, vestesc războiul sfânt: „Din pricina aceasta, va veni noaptea peste voi... fără nicio vedenie! Și întunericul... fără nicio prorocie! Soarele va asfinți peste acești proroci și ziua se va întuneca peste ei! Văzătorii vor fi dați de rușine, ghicitorii vor roși, toți își vor acoperi barba, căci Dumnezeu nu va răspunde.” Dar eu sunt plin de putere, plin de Duhul Domnului, sunt plin de cunoștința dreptății și de vlagă, ca să fac cunoscută lui Iacov nelegiuirea lui și lui Israel păcatul lui.”

2 Timotei 4:3-4: „Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.”

„Când Dumnezeu trimite oamenilor avertizări atât de importante încât ele sunt reprezentate ca fiind proclamate de îngeri sfinți care zboară prin mijlocul cerului, El cere fiecărei persoane înzestrată cu puterea rațiunii să ia seama la mesaj. Judecățile înfricoșătoare vestite împotriva închinării fiarei și icoanei ei (Apocalipsa 14:9–11) ar trebui să-i determine pe toți să studieze cu sârguință profețiile pentru a înțelege ce este semnul fiarei și cum să evite primirea lui. Dar masele oamenilor își întorc urechea de la adevăr și se întorc către basme. Apostolul Pavel a declarat, privind spre zilele din urmă: «Va veni vremea când nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă.» (2 Timotei 4:3). Acea vreme a sosit pe deplin. Mulțimile nu vor adevărul Bibliei pentru că el contrazice dorințele inimii păcătoase, iubitoare de lume; iar Satan le oferă amăgirile pe care le iubesc.

Dar Dumnezeu va avea un popor pe pământ care să mențină Biblia — și numai Biblia — ca standard al tuturor doctrinelor și baza tuturor reformelor. Opiniile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau deciziile conciliilor ecleziastice, oricât de numeroase și discordante ar fi bisericile pe care le reprezintă, vocea majorității — niciunul dintre acestea și nici toate laolaltă nu ar trebui să fie considerate ca dovadă pentru sau împotriva vreunui punct de credință religioasă. Înainte de a accepta vreo doctrină sau vreun precept, ar trebui să cerem un clar «Așa zice Domnul» ca dovadă în sprijinul său.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 594, 595 (cap. 37).

c. Descrieți pericolul exclusivismului caracteristic neprihănirii de sine. Mica 3:9–12.

Mica 3:9-12: „Ascultați dar lucrul acesta, căpetenii ale casei lui Iacov și maimari ai casei lui Israel, voi, cărora vă este scârbă de dreptate și care suciți tot ce este drept; voi, care zidiți Sionul cu sânge și Ierusalimul cu nelegiuire! Căpeteniile cetății judecă pentru daruri, preoții lui învață pe popor pentru plată

și prorocii lui prorocesc pe bani și mai îndrăznesc apoi să se bizuiască pe Domnul și zic: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nicio nenorocire!” De aceea, din pricina voastră, Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre și muntele Templului, o înălțime acoperită de păduri.”

„[Mica 3:9–11 citat.] Aceste cuvinte descriau cu fidelitate locuitorii corupți și plini de neprihănire de sine ai Ierusalimului. În timp ce pretindeau că respectă cu strictețe preceptele Legii lui Dumnezeu, ei încălcau toate principiile ei... În timp ce Îl omorau pe Mântuitorul lor pentru că le mostra păcatele, neprihănirea lor de sine era atât de mare încât se considerau poporul favorizat de Dumnezeu și se așteptau ca Domnul să-i scape de dușmanii lor.” – Ibid., p. 27 (cap. 1).

3. O RESTAURARE PROFEȚITĂ

MARȚI, 17 FEBRUARIE

a. Ce a amânat judecata prevestită de Mica – și cum reflectă aceasta mila lui Dumnezeu? Ieremia 26:18, 19.

Ieremia 26:18-19: „Mica din Moreșet prorocea pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și spunea întregului popor al lui Iuda: ‘Așa vorbește Domnul oștirilor: «Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre și muntele Casei Domnului, o înălțime acoperită cu păduri.»’ L-au omorât însă oare Ezechia, împăratul lui Iuda, și tot Iuda? Nu s-a temut Ezechia de Domnul? Nu s-a rugat el Domnului? Și atunci, Domnul S-a căit de răul pe care-l rostise împotriva lor. Și noi să ne împovărăm sufletul cu o nelegiuire așa de mare?”

b. Ce făgăduință dă Dumnezeu celor care biruiesc – și cum indică aceasta spre restaurarea Edenului? Mica 4:1, 2, 6–8.

Mica 4:1-2, 6-8: „În vremurile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare, ca cel mai înalt munte, se va înălța deasupra dealurilor și popoarele vor veni grămadă la el. Neamurile se vor duce cu grămada la el și vor zice: „Veniți, haidem să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui și să umblăm pe cărările Lui!” Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim, Cuvântul Domnului... ⁶⁻⁸ „În ziua aceea”, zice Domnul, „voi aduna pe cei șchiopi, voi strânge grămadă pe cei izgoniți și pe aceia pe care-i chinuisem. Din cei șchiopi voi face o rămășiță, din cei ce erau risipiți, un neam puternic, și Domnul va împărăți peste ei, pe muntele Sionului, de acum și până-n veac! Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului!”

„Satan, prin succesul său în a abate omul de la calea ascultării, a devenit «dumnezeul acestui veac» (2 Corinteni 4:4). Stăpânirea care fusese odinioară a lui Adam a trecut la uzurpator. Dar Fiul lui Dumnezeu a hotărât să

vină pe acest pământ pentru a plăti pedeapsa păcatului și astfel nu doar să răscumpere pe om, ci și să recupereze stăpânirea pierdută. Despre această restaurare a profețit Mica atunci când a spus: «Turnul turmei, dealul fiicei Sionului, la tine va veni, da, va sosi stăpânirea cea dintâi.» (Mica 4:8)." – *Profeți și regi*, p. 682 (cap. 58).

„Cel mai mare interes arătat de oameni în hotărârile tribunalelor pământești abia dacă reflectă interesul manifestat în curțile cerești atunci când numele înscrise în cartea vieții sunt revizuite înaintea Judecătorului întregului pământ. Mijlocitorul divin pledează ca toți cei care au biruit prin credință în sângele Său să fie iertați de nelegiuirile lor, să fie restaurați în căminul lor edenic și încununați ca moștenitori împreună cu El la «stăpânirea cea dintâi» (Mica 4:8). Satan, în eforturile sale de a înșela și ispiți rasa noastră, a crezut că poate zădărnici planul divin cu privire la creația omului; dar Hristos cere acum ca acest plan să fie dus la îndeplinire ca și cum omul n-ar fi căzut niciodată. El cere pentru poporul Său nu doar iertare și îndreptățire, depline și complete, ci și o parte din slava Sa și un loc pe tronul Său." – *Tragedia veacurilor*, pp. 483, 484 (cap. 28).

**c. Cum au prorocit Mica și alți profeți despre această biruință finală?
Mica 4:10–12.**

Mica 4:10-12: „Suferă, fiica Sionului, și gemi ca o femeie la naștere! Căci acum vei ieși din cetate și vei locui în câmp și te vei duce până la Babilon! Acolo vei fi izbăvită, acolo te va răscumpăra Domnul din mâna vrăjmașilor tăi. Căci acum multe neamuri s-au strâns împotriva ta și zic: „Să fie pângărită, ca să ne vadă ochii împlinindu-ni-se dorința față de Sion!” Dar ei nu cunosc gândurile Domnului, nu-l înțeleg planurile, nu știu că i-a strâns ca pe niște snopi în arie.”

„Profeții cărora li s-au descoperit aceste mari scene au dorit mult să înțeleagă însemnătatea lor...

Pentru noi, cei care stăm chiar pe marginea împlinirii lor, cât de profunde și cât de vii ar trebui să fie aceste prezentări ale lucrurilor viitoare – evenimente pentru care, încă de când primii noștri părinți și-au întors pașii din Eden, copiii lui Dumnezeu au vegheat și au așteptat, au tânjit și s-au rugat!" – *Educația*, p. 183 (*Istoria și profeția*).

4. REVĂRSARE DIN CER

MIERCURI, 18 FEBRUARIE

- a. Într-o abundentă revărsare a îndurării lui Dumnezeu, cum a fost împlinită profeția din Mica 5:1, 2, care dezvăluia natura divină veșnică a lui Hristos – și totuși cum i-a fost trecută cu vederea frumusețea? Matei 2:3–6.**

Mica 5:1-2: „Acum, strânge-ți rândurile în cetate, ceata Sionului, căci suntem împresurați! Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiaua pe obraz! „Și tu, Betlee-

me Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.”

Matei 2:3-6: „Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul. „În Betleemul din Iudeea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin prorocul: ‘Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.’”

„Prin patriarhi și profeți, ca și prin tipuri și simboluri, Dumnezeu a vorbit lumii cu privire la venirea unui Eliberator din păcat. Un lung șir de profeții inspirate a indicat venirea «Dorinței tuturor națiunilor» (Hagai 2:7, BTF). Până și locul nașterii Sale și timpul apariției Sale au fost specificate cu exactitate. Fiul lui David trebuia să Se nască în cetatea lui David.” — *Profeți și regi*, p. 697 (cap. 58).

„La prima venire a lui Hristos, preoții și cărturarii Cetății Sfinte, cărora le fusese încredințate oracolele lui Dumnezeu, ar fi putut să discearnă semnele timpului și să proclame venirea Celui Făgăduit. Profeția lui Mica desemna locul nașterii Sale; Daniel specifica timpul venirii Lui (Mica 5:2; Daniel 9:25). Dumnezeu a încredințat aceste profeții conducătorilor iudei; ei erau fără scuză dacă nu știau și nu declarau poporului că venirea lui Mesia era aproape. Ignoranța lor era rezultatul unei neglijențe păcătoase. Iudeii ridicau monumente pentru profeții lui Dumnezeu uciși, în timp ce, prin respectul lor față de marii oameni ai pământului, aduceau omagiu slujitorilor lui Satan. Absorbiți de luptele lor ambițioase pentru loc și putere între oameni, și-au pierdut din vedere onoarea divină care le era oferită de Împăratul cerului.” — *Tragedia veacurilor*, p. 313 (cap. 17).

b. Ce a fost descoperit ca plan al lui Dumnezeu pentru rămășița lui Israel? Mica 5:7.

Mica 5:7: „Rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare ca o rouă care vine de la Domnul, ca ploaia mărunță pe iarbă, care nu se bizuiește pe nimeni și nu atârnă de copiii oamenilor.”

„Cel care este împăcat cu Dumnezeu și cu semenii săi nu poate fi făcut nefericit. Invidia nu va fi în inima lui; bănuielele rele nu-și vor găsi loc acolo; ura nu poate exista. Inima aflată în armonie cu Dumnezeu este părtașă la pacea cerului și va răspândi influența ei binecuvântată asupra tuturor celor din jur. Duhul păcii se va așeza asemenea stropilor de rouă peste inimile oboseite și împovărate de luptele lumii.

Urmașii lui Hristos sunt trimiși în lume cu mesajul păcii. Oricine, care prin influența tăcută și inconștientă a unei vieți sfinte, va revela dragostea lui Hristos; oricine, prin cuvânt sau faptă, va conduce pe altul să renunțe la păcat și să-și predea inima lui Dumnezeu, este un făcător de pace...

Parfumul dulce al lui Hristos îi înconjoară. Parfumul vieții, frumusețea caracterului descoperă lumii faptul că ei sunt copii ai lui Dumnezeu.” – *Cugetări de pe Muntele Fericiților*, pp. 27, 28 (*Ferice de cei împăciuitori...*).

5. NEPRIHĂNIREA DOMNULUI

JOI, 19 FEBRUARIE

- a. **Ce apel minunat a făcut Mica în timpul domniei lui Ahaz, chemând pe Israel cel rătăcit să se întoarcă la loialitatea față de Dumnezeu? Mica 6:2-5.**

Mica 6:2-5: „Ascultați, munți, pricina Domnului și luați aminte, temelii tari ale pământului! Căci Domnul are o judecată cu poporul Său și vrea să Se judece cu Israel. Poporul Meu, ce ți-am făcut și cu ce te-am ostenit? Răspunde-Mi! Căci te-am scos din țara Egiptului, te-am izbăvit din casa robiei și am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Maria! Poporul Meu, adu-ți aminte ce plănuia Balac, împăratul Moabului, și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor, și ce s-a întâmplat din Sitim până la Ghilgal, ca să cunoști binefacerile Domnului!”

„Dumnezeu este în controversă cu toți cei care practică cea mai mică nedreptate; căci făcând astfel ei resping autoritatea lui Dumnezeu și își pun în primejdie interesul în ispășirea, în răscumpărarea pe care Hristos a întreprins-o pentru fiecare fiu și fiică a lui Adam. Merită să alegem o cale pe care Dumnezeu o detestă? Merită să punem pe cădelnițele noastre foc străin pentru a-l oferi înaintea lui Dumnezeu și să spunem că nu contează?” – *Mărturie pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 373 (Subcap. *Sub care steag?* / *Judecata lui Amalec*).

- b. **La ce strigăt arzător al multor suflete dorește Dumnezeu să răspundă? Mica 6:6, 7; Ieremia 8:22; Ioan 1:29.**

Mica 6:6-7: „Cu ce voi întâmpina pe Domnul și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului celui Preaînalt? Îl voi întâmpina oare cu ardere-de-tot, cu viței de un an? Dar primește Domnul oare mii de berbeci sau zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau eu pentru fărădelegile mele pe întâiul meu născut, rodul trupului meu, pentru păcatul sufletului meu?”

Ieremia 8:22: „Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?”

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

„Este imposibil ca noi, prin noi înșine, să scăpăm din groapa păcatului în care am căzut. Inimile noastre sunt rele și nu le putem schimba...

Nu este de ajuns să recunoaștem bunătatea plină de iubire a lui Dumnezeu, să vedem bunăvoința, tandrețea părintească a caracterului Său. Nu este de ajuns să discernem înțelepciunea și dreptatea legii Sale, să vedem că ea este întemeiată pe principiul veșnic al iubirii. Pavel, apostolul, a văzut toate acestea când a exclamat: «Mărturisesc că Legea este bună.» «Legea este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.» Dar el a adăugat, în amărăciunea chinului și disperării sufletului său: «Eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.» (Romani 7:16, 12, 14). El tânjea după curăția, neprihănirea la care, în sine însuși, era neputincios să ajungă și a strigat: «O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?» (Romani 7:24, marg.). Un astfel de strigăt s-a înălțat din inimile împovărate în toate țările și în toate veacurile. Pentru toți, există doar un singur răspuns: «Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.» (Ioan 1:29).” — *Calea către Hristos*, pp. 18, 19 (cap. 9).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 20 FEBRUARIE

1. De ce istorie ar trebui să fim conștienți când ne planificăm închinarea?
2. Ce trebuie să caracterizeze doctrinele bisericii lui Dumnezeu în zilele din urmă?
3. De ce a putut Mica să fie plin de speranță pentru viitor?
4. Explicați contrastul dintre iudeii din zilele lui Hristos și rămășița finală.
5. Ce face posibil ca Dumnezeu să ajungă la inima copiilor Săi rătăciți?

Știm deja ce avem de făcut!

VERSET DE MEMORAT: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine! Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?” (Mica 6:8)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 306–313 (*Pregătire pentru venirea Domnului*).

„Pe cei care au o inimă umilă, încrezătoare și pocăită, Dumnezeu îi primește și le ascultă rugăciunea; și când Dumnezeu ajută, toate obstacolele vor fi depășite.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 539 (*Avertizări și îndemnuri*).

1. ÎN OCHII LUI DUMNEZEU

DUMINICĂ, 22 FEBRUARIE

- a. Prin ce explicație simplă i-a fost poruncit profetului Mica să rezume datoria noastră față de Dumnezeu? Mica 6:8.

Mica 6:8: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine! Și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?”

„Cuvintele și legea lui Dumnezeu, scrise în suflet și arătate într-o viață consacrată și sfântă, au o influență puternică de a convinge lumea. Lăcomia, care este idolatrie, și invidia și dragostea de lume vor fi smulse din inimile celor care ascultă de Hristos, și plăcerea lor va fi să facă dreptate, să iubească mila și să umble smerit înaintea lui Dumnezeu. O, cât de mult cuprinde aceasta — a umbla smerit înaintea lui Dumnezeu! Legea lui Dumnezeu, dacă este scrisă în inimă, va aduce mintea și voința în supunere față de ascultarea de Hristos.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 201 (*Comunitatea din Battle Creek*).

- b. Cum suntem atenționați cu privire la nevoia de integritate deplină? Mica 6:11.

Mica 6:11: „Pot socoti Eu curat pe cel ce are o cumpănă nedreaptă și greutatea strâmbă în sac?”

„O mică abatere de la adevăr, o mică deviere de la cerințele lui Dumnezeu este considerată, până la urmă, nu atât de gravă, atunci când este implicat un

câștig sau o pierdere materială. Dar păcatul este păcat, fie că este comis de posesorul a milioane, fie de cerșetorul de pe stradă. Cei care își asigură bunuri prin reprezentări false aduc condamnare asupra sufletelor lor.” — Ibidem, vol. 4, p. 311 (*Pregătire pentru venirea Domnului*).

2. CONDIȚIA NOASTRĂ VS. SLAVA LUI DUMNEZEU 23 FEBRUARIE

- a. Ce descriere potrivită este făcută în zilele lui Mica, cu privire la starea poporului care se pretindea a fi al lui Dumnezeu? Mica 7:2–4.**

Mica 7:2-4: „S-a dus omul de bine din țară și nu mai este niciun om cinstit printre oameni; toți stau la pândă ca să verse sânge, fiecare întinde o cursă fratelui său. Măinile lor sunt îndreptate să facă rău: cârmuitorul cere daruri, judecătorul cere plată, cel mare își arată pe față ce dorește cu lăcomie, și astfel merg mână-n mână. Cel mai bun dintre ei este ca un măcăciune, cel mai cinstit este mai rău decât un tufiș de spini. Ziua vestită de toți prorocii Tăi, pedeapsa Ta, se apropie! Atunci va fi uluiala lor.”

„Aceasta era într-adevăr o vreme de mare primejdie pentru națiunea aleasă. Doar câțiva ani și cele zece seminții ale împărăției lui Israel aveau să fie risipite printre popoarele păgâne. Și în împărăția lui Iuda perspectiva era întunecată. Forțele binelui se împușcau repede, iar forțele răului se înmulțeau.” — *Profeți și regi*, p. 324 (cap. 27).

- b. Ce perspectivă ne ajută să rămânem concentrați asupra nevoii noastre de Dumnezeu? Mica 7:5–7; Psalmi 60:11.**

Mica 7:5-7: „Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușa gurii de cea care îți stă în brațe! Căci fiul batjocorește pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva soacrei sale; vrăjmașii omului sunt cei din casa lui! Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele, Dumnezeul meu mă va asculta.”

Psalmi 60:11: „Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz! Căci ajutorul omului este zadarnic.”

- c. Descrieți speranța prețioasă de care toți sunt privilegiați să se prindă prin credință. Mica 7:8, 9.**

Mica 7:8-9: „Nu te bucura de mine, vrăjmașă, căci, chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăși; chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este Lumina mea! Voi suferi mânia Domnului – căci am păcătuit împotriva Lui – până ce El îmi va apăra pricina și-mi va face dreptate; El mă va scoate la lumină și voi privi dreptatea Lui.”

„Planul de mântuire al cerului este suficient de larg pentru a cuprinde întreaga lume. Dumnezeu dorește să insufle omenirii căzute suflarea de viață. Și El nu va permite ca vreun suflet să fie dezamăgit, dacă este sincer în dorința sa după ceva mai înalt și mai nobil decât tot ce poate oferi lumea. În mod constant El trimite îngerii Săi la cei care, în timp ce sunt înconjurați de împrejurări dintre cele mai descurajatoare, se roagă cu credință pentru o putere mai înaltă decât ei înșiși, care să pună stăpânire pe ei și să le aducă eliberare și pace. În diferite feluri Dumnezeu Se va descoperi lor și îi va aduce în contact cu providențe care le vor întări încrederea în Acela care S-a dat pe Sine ca răscumpărare pentru toți, «pentru ca ei să-și pună nădejdea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu și să păzească poruncile Lui» (Psalmii 78:7).” — *Profeți și regi*, pp. 377, 378 (cap. 31).

d. Cum înalță Mica în mod clar caracterul lui Dumnezeu? Mica 7:18, 19.

Mica 7:18-19: „Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea! El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre și va arunca în fundul mării toate păcatele lor.”

„Adevăr glorios! — drept față de propria Sa lege și totuși Îndreptățitor al tuturor celor ce cred în Isus.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 116 (cap. 13).

3. DREPT, MILOS, DESĂVÂRȘIT

MARȚI, 24 FEBRUARIE

a. Cum putem rezuma echilibrul desăvârșit din caracterul lui Dumnezeu? Naum 1:3.

Naum 1:3: „Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare tărie și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în furtună și în vârtej și norii sunt praful picioarelor Lui.”

„Cel ce locuiește în sanctuarul ceresc judecă cu dreptate. Plăcerea Sa este mai mare în poporul Său, care se luptă cu ispita într-o lume a păcatului, decât în mulțimea de îngeri care Îi înconjoară tronul.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 176 (cap. 14).

„Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu este minunată. Multă vreme dreptatea așteaptă, în timp ce mila mijlocește pentru păcătos.” — *Ibidem*, p. 177.

b. Înțelegând că mila lui Dumnezeu este vitală pentru existența noastră, de ce altceva trebuie să fim permanent conștienți? Naum 1:5–8.

Naum 1:5-8: „Se clatină munții înaintea Lui și dealurile se topesc; se cutremură pământul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei. Cine poate sta înaintea urgiei Lui? Și cine poate ține piept mâniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă ca focul și

se prăbușesc stâncile înaintea Lui. Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua necazului și cunoaște pe cei ce se încred în El. Dar cu niște valuri ce se varsă peste mal va nimici cetatea Ninive și va urmări pe vrăjmașii Lui până în întuneric.”

„Dumnezeu este îndelung răbdător și nu dorește ca vreunul să piară; dar îngăduința Sa are o limită, și când această graniță este depășită, nu mai există o a doua probă. Mânia Lui se va dezlănțui și El va nimici fără remediu.

Când oamenii, fiind la putere, își asupresc și jefuiesc semenii și nu se găsește niciun tribunal pământesc care să facă dreptate, Dumnezeu va interveni în favoarea celor care nu se pot apăra singuri. El va pedepsi pentru fiecare act de asuprire. Nicio înțelepciune omenească nu poate proteja pe cei răi de judecățile cerului. Și când oamenii își pun încrederea în puterile pământești în locul Făcătorului lor, când devin înălțați în mândrie și încredere de sine, Dumnezeu, la timpul Său, îi va face să fie disprețuiți.” — *Comentariile Biblice AZS* [E. G. White], vol. 7, p. 946 (2 Petru cap. 3).

„Lumea a devenit îndrăzneță în călcarea Legii lui Dumnezeu. Din cauza îndelungii Sale răbdări, oamenii au călcat în picioare autoritatea Sa. Ei s-au întărit unii pe alții în asuprire și cruzime față de moștenirea Sa, zicând: «Ce știe Dumnezeu? Și există cunoștință în Cel Preaînalt?» (Psalmii 73:11, engl.). Dar există o limită peste care nu pot trece. Timpul este aproape când vor fi ajuns la limita prescrisă. Chiar acum aproape au depășit hotarele îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, limitele harului Său, limitele milei Sale. Domnul va interveni pentru a-Și apăra onoarea, pentru a-Și elibera poporul și pentru a opri revărsarea nelegiurii.” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 177, 178 (cap. 14).

c. Cum știm că păcatul nu va mai reapărea pe Noul Pământ? Naum 1:9.

Naum 1:9: „Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.”

4. O SCENĂ MODERNĂ

MIERCURI, 25 FEBRUARIE

- a. Ce scenă descrie Naum ca arătând spre zilele din urmă, înainte de revenirea lui Hristos — și la ce ar trebui să ne facă aceasta să reflectăm ca prioritate în mediul alert de azi? Naum 2:3, 4; Ioan 9:4.**

Naum 2:3-4: „Scuturile vitejilor săi sunt roșii, războinicii sunt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carele de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă și sulițele se învârtesc. Duruie carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe, parcă sunt niște făclii la vedere, și aleargă ca fulgerele...”

Ioan 9:4: „Cât este ziua, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.”

„Sunați alarma prin toată țara. Spuneți oamenilor că ziua Domnului este aproape și grăbește mult. Să nu rămână nimeni neavertizat...

Nu avem timp de pierdut. Puterile întunericului lucrează cu o energie intensă, și cu pași subtili Satan înaintează să-i prindă pe cei care acum dorm, ca un lup ce-și apucă prada. Avem acum avertizări pe care le putem da, o lucrare pe care o putem face, dar curând va fi mai dificil decât ne imaginăm...

Venirea Domnului este mai aproape decât atunci când am crezut întâia dată. Marea controversă se apropie de sfârșit. Fiecare raport despre calamități pe mare sau pe uscat este o mărturie a faptului că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Războaiele și veștile de războaie declară aceasta. Este vreun creștin al cărui puls să nu bată mai repede în anticiparea marilor evenimente care se deschid înaintea noastră?

Domnul vine. Auzim pașii unui Dumnezeu care Se apropie, venind să pedepsească lumea pentru neglijierea ei. Noi trebuie să-l pregătim calea, împlinindu-ne partea de a pregăti un popor pentru acea mare zi.” — *Evanghelizare*, pp. 218, 219 (secț. 8: *Vestirea celei de a doua venituri a lui Hristos*).

„Orice putere pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu, fie fizică, mentală sau spirituală, trebuie păstrată cu sfințenie pentru a face lucrarea ce ne-a fost încredințată pentru semenii noștri care pier în ignoranța lor.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 180 (*Relațiile dintre casele de editură, Autorul*).

„Fiecare membru al bisericii care are cunoștința de adevăr este așteptat să lucreze câtă vreme este ziua; căci vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra.” — *Ibid.*, vol. 9, p. 26 (*Felul de lucrători necesari*).

b. Descrieți soarta tuturor celor care resping mila lui Dumnezeu — primind mânia Lui, așa cum s-a manifestat față de Ninive din Asiria. Naum 2:8–11.

Naum 2:8-11: „Ninive era odinioară ca un iaz plin de apă... Dar iată-i că fug!... „Stați! Stați! Oprii-vă!...” Dar niciunul nu se întoarce... Jefuiți argintul! Jefuiți aurul! Acolo sunt comori nesfârșite, tot felul de bogății, de lucruri scumpe. Este jefuită, pustie și stoarsă de tot! Inima îi e mâhnită, îi tremură genunchii, toate coapsele suferă și toate fețele au îngălbenit. Unde este acum culcușul acela de lei, pășunea aceea pentru puii de lei, pe unde umblau leul, leoaica și puiul de leu, fără să-i tulbure nimeni?”

„Cu o acuratețe desăvârșită, Cel Veșnic ține în continuare socoteala națiunilor. Cât timp mila Sa este oferită, cu apeluri la pocăință, această socoteală rămâne deschisă; dar când cifrele ating o anumită măsură stabilită de Dumnezeu, începe lucrarea mâniei Sale. Contul este închis. Răbdarea divină încetează. Mila nu mai mijlocește pentru ei.” — *Profeți și regi*, p. 364 (cap. 30).

a. Cum este descrisă căderea Asiriei – și de ce este aceasta deosebit de relevantă astăzi? Naum 3:7, 12, 13, 18, 19.

Naum 3:7, 12-13, 18-19: „Toți cei ce te vor vedea vor fugi de tine și vor zice: ‘Ninive este nimicită! Cine o va plânge?’ Unde să-ți cauți mângâietori?” Toate cetățile tale sunt niște smochini cu cele dintâi roade; când îi scuturi, smochinile cad în gura cui vrea să le mănânce. Iată, poporul tău este ca femeile în mijlocul tău; porțile țării tale se deschid înaintea vrăjmașilor tăi; focul îți mistuie zăvoarele! În timp ce păstorii tăi dorm, împărate al Asiriei, și vitejii tăi se odihnesc, poporul tău este risipit pe munți și nimeni nu-l mai strânge. Rana ta nu se alină prin nimic, rana ta este fără leac! Toți cei ce vor auzi de tine vor bate din palme, căci cine este acela pe care să nu-l fi atins răutatea ta?”

„Mare a fost gloria imperiului Asirian; mare a fost și căderea lui.” — *Profeți și regi*, p. 365 (cap. 30).

„Mândria Asiriei și căderea ei trebuie să servească drept lecție pentru veșnicie. Despre națiunile pământului de astăzi, care în aroganță și mândrie se ridică împotriva Lui, Dumnezeu întreabă: ‘Cui îi semeni tu astfel în glorie și în măreție între copacii Edenului? Totuși vei fi coborât cu copacii Edenului în părțile cele mai de jos ale pământului.’” — *Ibid.*, p. 366.

b. Cum urmează să aibă loc o scenă asemănătoare? Apocalipsa 18:7–11, 15–18.

Apocalipsa 18:7-11, 15-18: „Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: ‘Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!’ Tocmai pentru aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare. Și împărații pământului, care au curvit și s-au dezmiardat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: ‘Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!’ Negustorii pământului o plâng și o jlesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa...¹⁵⁻¹⁸ Cei ce fac negoț cu aceste lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plânge, se vor tângui și vor zice: ‘Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte subțire, cu purpură și cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Atâtea bogății într-un ceas s-au prăpădit!’ Și toți cârmacii, toți cei ce merg cu corabia pe mare, marinarii și toți cei ce câștigă din mare stăteau departe și, când au văzut fumul arderii ei, strigau: ‘Care cetate era ca cetatea cea mare?’”

„[Apocalipsa 18:11, 3, 15–17 citate]. Asemenea sunt judecățile care cad asupra Babilonului în ziua încercării mâinii lui Dumnezeu. Ea și-a umplut măsura nelegiurii; timpul ei a sosit; este gata pentru distrugere.

Când glasul lui Dumnezeu întoarce robia poporului Său, are loc o trezire teribilă a celor care au pierdut totul în marele conflict al vieții. Cât timp a continuat harul, ei au fost orbiți de înșelăciunile lui Satan și și-au justificat calea păcatului. Cei bogați se mândreau cu superioritatea lor față de cei mai puțin favorizați; dar își dobândiseră bogățiile prin încălcarea legii lui Dumnezeu. Ei au neglijat să hrănească pe cel flămând, să îmbrace pe cel gol, să lucreze cu dreptate și să iubească mila. Au căutat să se înalțe pe ei înșiși și să obțină omagiul semenilor lor. Acum sunt lipsiți de tot ce i-a făcut mari și rămân săraci și neputincioși. Privesc cu groază la distrugerea idolilor pe care i-au preferat înaintea Creatorului lor.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 653, 654 (cap. 41).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 27 FEBRUARIE

1. Potrivit cu Mica 6:8, care sunt cele trei lucruri simple cerute de la noi?
2. De ce există speranță chiar și pentru cel mai mare păcătos?
3. De ce este smerenia o virtute necesară pe care Dumnezeu o prețuiește, mai ales astăzi?
4. Deoarece mulți astăzi sunt condamnați la soarta Ninivei, ce ar trebui să prioritizăm?
5. În ce sens se leagă căderea Babilonului de neglijarea mesajului din Mica 6:8?

Sediul Câmpului Maranhão Piauí (AMAPI), Brazilia

În nord-estul Braziliei, statele Maranhão și Piauí găzduiesc împreună aproximativ 10,4 milioane de locuitori, răspândiți pe o suprafață teritorială de aproximativ 224.282 mile pătrate (581.406 km²). Clima variază de la ecuatorială la tropicală și semi-aridă, având o vegetație diversă cu palmieri nativi, mangrove, pădure amazoniană, savana Cerrado și regiunea tropicală uscată Caatinga.

Prima biserică din Mișcarea de Reformă din această regiune a fost înființată în 1960, în orașul Bacabal, Maranhão. Odată cu creșterea numărului de membri și cu înființarea de noi biserici în aceste state, Câmpul Maranhão Piauí (AMAPI) a fost organizat în 2016 cu aproximativ 530 de membri.

Fiind acum organizați într-un Câmp, avem nevoie să construim birouri administrative, spații de cazare și o sală de conferințe. Pentru finalizarea noului sediu, contăm pe spiritul de dăruire și generozitatea dragilor noștri frați și surori din întreaga lume.

„Dumnezeu nu depinde de oameni pentru înaintarea cauzei Sale. El ar fi putut face din îngeri ambasadorii adevărului Său. El Și-ar fi putut face cunoscută voia Sa, așa cum a proclamat Legea de pe Sinai prin propria Sa voce. Dar, pentru a cultiva în noi un spirit de bunăvoință, El a ales să folosească oameni pentru această lucrare. Fiecare act de sacrificiu de sine pentru binele altora va întări spiritul de binefacere în inima celui ce dăruiește, apropiindu-l mai mult de Răscumpărătorul lumii, care 'deși era bogat, S-a făcut sărac pentru noi, ca prin sărăcia Lui să ne îmbogățim.' Și numai împlinind scopul divin al creației noastre, viața poate fi o binecuvântare pentru noi. Toate darurile bune ale lui Dumnezeu pentru om se vor dovedi doar un blestem, dacă el nu le folosește pentru a-și binecuvânta semenii și pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu pe pământ.” — *The Review and Herald*, 7 decembrie 1886.

Când acest apel va ajunge la tine, te rugăm să-ți amintești binecuvântările care se revarsă asupra ispravnicilor credincioși și să colaborezi cu noi în această lucrare — care, prin harul lui Dumnezeu, va fi de mare importanță pentru creșterea și continuarea lucrării în acest Câmp. „Pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu” (2 Corinteni 9:7).

Frații și surorile voastre din Câmpul Maranhão Piauí

Reverența față de Cel Atotștiutor

VERSET DE MEMORAT: „Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” (Habacuc 2:20)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 491–500 (Purtarea în casa lui Dumnezeu).

„Reverența față de casa lui Dumnezeu a devenit aproape inexistentă... Avem motive din belșug să păstrăm un spirit fierbinte și devotat în închinarea noastră către Dumnezeu. Avem chiar mai multe motive să fim atenți și plini de respect în închinare decât aveau evreii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 495 (Purtarea în casa lui Dumnezeu).

1. O ÎNTREBARE MARE

DUMINICĂ, 1 MARTIE

a. Ce a exprimat profetul Habacuc în rugăciunea sa de început către Dumnezeu? Habacuc 1:1–4.

Habacuc 1:1-4: „Prorocia descoperită prorocului Habacuc. Până când voi striga către Tine, Doamne, fără s-ascuți? Până când mă voi tângui Ție, fără să dai ajutor? Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea și Te uiți la nedreptate? Asuprirea și silnicia se fac sub ochii mei, se nasc certuri și se stârnește gâlceavă. De aceea legea este fără putere și dreptatea nu se vede, căci cel rău biruiește pe cel neprihănit, de aceea se fac judecăți nedrepte.”

„Din punct de vedere omenesc, scopul divin pentru națiunea aleasă părea aproape imposibil de împlinit. Apostazia din secolele trecute adunase putere odată cu trecerea anilor; zece dintre seminții fuseseră împrăștiate printre păgâni; doar semințiile lui Iuda și Beniamin mai rămăseseră, iar chiar și acestea păreau acum pe marginea ruinării morale și naționale. Profeții începuseră să prevestească distrugerea totală a frumoasei lor cetăți, unde se afla templul construit de Solomon și unde se concentraseră toate speranțele lor pământești de măreție națională. Oare se putea ca Dumnezeu să Se abată de la scopul Său declarat de a aduce eliberare acelor care se încredeau în El? În fața persecuției neîncetate asupra celor neprihăniți și a prosperității aparente a celor răi, oare mai puteau cei care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu să spere în zile mai bune? Aceste întrebări pline de neliniște au fost rostite de profetul Habacuc.” — *Profeți și regi*, pp. 384, 385 (cap. 32).

b. Cum a răspuns Domnul? Habacuc 1:6–11.

Habacuc 1:6-11: „Iată, voi ridica pe haldeeni – popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări, ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui. El este grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi ies dreptul și mărirea lui. Caii lui sunt mai iuți decât leoparzii, mai sprinteni decât lupii de seară, și călăreții lui înaintează în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii. Tot poporul acesta vine numai ca să jefuiască; privirile lui lacome caută înainte și strânge prinși de război ca nisipul. Își bate joc de împărați, și voievozii sunt o nimica pentru el, râde de toate întăriturile, căci îngrămădește pământ și le ia. Apoi aprinderea i se îndoiește, întrece măsura și se face vinovat, căci puterea lui o ia ca Dumnezeu al lui!”

2. RĂBDARE ÎN ÎNTÂRZIERE

LUNI, 2 MARTIE

a. De ce a fost Habacuc dispus să accepte planul lui Dumnezeu? Habacuc 1:12, 13.

Habacuc 1:12-13: „Doamne, nu ești Tu din veșnicie, Dumnezeul meu, Sfântul meu? Nu vom muri! Doamne, Tu ai ridicat pe poporul acesta ca să-Ți împlinești judecățile Tale; Tu, Stânca mea, l-ai ridicat ca să dai prin el pedepsele Tale! Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul și nu poți să privești nelegiuirea! Cum ai putea privi Tu pe cei mișei și să taci când cel rău mănâncă pe cel mai neprihănit decât el?”

„Dumnezeu a răspuns strigătului copiilor Săi credincioși. Prin mesagerul ales de El, El Și-a descoperit hotărârea de a aduce pedeapsă asupra națiunii care se întorsese de la El ca să slujească dumnezeilor păgânilor. În timpul vieții unora dintre aceia care atunci se interesau de viitor, El avea să modeleze în mod miraculos evenimentele națiunilor conducătoare ale pământului și să ridice pe babilonieni ca putere dominantă. Acești haldeeni, ‘grozavi și înfricoșători,’ aveau să se năpustească pe neașteptate asupra țării lui Iuda ca o nua rânduită în mod divin.” — *Profeți și regi*, p. 385 (cap. 32).

b. Ce lecție dată profetului a fost extrem de aplicabilă în experiența pionierilor adventiști timpurii? Habacuc 2:1–4.

Habacuc 2:1-4: „M-am dus la locul meu de strajă și stăteam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul și ce-mi va răspunde la plângerea mea. Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor! Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit. Iată, i s-a îngâmfat suflul, nu este fără prihană în el, dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.”

„Când a trecut timpul la care venirea Domnului fusese așteptată — în primăvara anului 1844 — aceia care Îl așteptaseră cu credință au fost pentru o vreme cuprinși de îndoială și nesiguranță. În timp ce lumea îi privea ca fiind complet înfrânți și dovediți că s-au lăsat amăgiți de o iluzie, sursa lor de mângâiere a rămas în continuare Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți au continuat să cerceteze Scripturile, examinând din nou dovezile credinței lor și studiind cu atenție profețiile pentru a primi mai multă lumină...

Împletite cu profețiile pe care ei le consideraseră ca aplicându-se timpului celei de-a doua veniri erau instrucțiuni special adaptate stării lor de nesiguranță și suspans, încurajându-i să aștepte cu răbdare în credința că ceea ce atunci era întunecat pentru înțelegerea lor avea să fie lămurit la vremea potrivită. Printre aceste profeții se afla și cea din Habacuc 2:1–4...

Încă din 1842, îndemnul dat în această profeție de a 'scrie vedenia și de a o face clară pe table, pentru ca ,și cel ce aleargă să poată citi,' l-a inspirat pe Charles Fitch să pregătească o hartă profetică pentru a ilustra viziunile din Daniel și Apocalipsa. Publicarea acestei hărți a fost considerată ca o împlinire a poruncii date de Habacuc. Totuși, nimeni atunci nu observase că în aceeași profeție era prezentată și o întârziere aparentă în împlinirea viziunii — un timp de așteptare.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 391, 392 (cap. 22).

3. TRĂIND ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU

MARȚI, 3 MARTIE

a. Cum i-a întărit Habacuc 2:4 pe credincioși în fiecare generație? Romani 1:16, 17.

Habacuc 2:4: „Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el, dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.”

Romani 1:16-17: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului; deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.””

„Credința care l-a întărit pe Habacuc și pe toți cei sfinți și drepti în acele zile de mari încercări este aceeași credință care îi susține pe copiii lui Dumnezeu și astăzi. În cele mai întunecate ore, în cele mai descurajatoare împrejurări, credinciosul creștin își poate sprijini sufletul pe sursa întregii lumini și puteri. Zi de zi, prin credința în Dumnezeu, speranța și curajul său pot fi reînnoite. ‘Cel drept va trăi prin credința lui.’ În slujirea lui Dumnezeu nu trebuie să existe descurajare, ezitare sau teamă...

Trebuie să prețuim și să cultivăm credința despre care au mărturisit profeții și apostolii—credința care se prinde de făgăduințele lui Dumnezeu și așteaptă eliberarea la timpul și în modul rânduit de El.” — *Profeții și regi*, pp. 386, 387 (cap. 32).

- b. Atunci când suntem ispițiți să ne îndoim sau să cădem în încumetare, ce trebuie să avem mereu în minte? Plângerile 3:25, 26; Habacuc 2:20.**

Plângerile 3:25-26: „Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută. Bine este să aștepți în tăcere ajutorul Domnului.”

Habacuc 2:20: „Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!”

„Timpul de așteptare poate părea lung, sufletul poate fi apăsător de împrejurări descurajatoare, mulți în care s-a avut încredere pot să cadă pe drum; dar, împreună cu profetul care a căutat să încurajeze pe luda într-o vreme de apostazie fără precedent, să declarăm cu încredere: 'Domnul este în templul Său cel sfânt; tot pământul să tacă înaintea Lui.'” — *Profeți și regi*, pp. 387, 388 (cap. 32).

„Adevărata reverență față de Dumnezeu este inspirată de sentimentul măreției Sale infinite și de conștientizarea prezenței Sale.” — *Educație*, p. 242 (*Comportamentul*).

„'Numele Lui este Sfânt și înfricoșat' (Psalmii 111:9). Îngerii, când Îl rodesc, își acoperă fețele. Cu câtă reverență ar trebui noi, cei căzuți și păcătoși, să Îl rostim cu buzele noastre!

Trebuie să cinstim Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru volumul tipărit trebuie să arătăm respect, să nu-l folosim în mod comun sau să-l manevrăm cu nepăsare.” — *Îndrumarea copilului*, p. 538 (*Venerație pentru ceea ce este sfânt*).

„Părinți, aveți grijă ce exemplu și ce idei le dați copiilor voștri. Minte lor este maleabilă și impresiile se fac ușor. În ceea ce privește slujba sanctuarului, dacă predicatorul are un defect, temeți-vă să-l menționați. Vorbiți doar despre lucrarea bună pe care o face, despre ideile bune pe care le-a prezentat, pe care trebuie să le ascultați ca venind printr-un agent al lui Dumnezeu. Se vede ușor de ce copiii sunt atât de puțin impresionați de lucrarea Cuvântului și de ce au atât de puțină evlavie față de casa lui Dumnezeu. Educația lor a fost deficitară în această privință.” — *Idem*, p. 545.

4. PE MĂSURĂ CE ÎNCERCĂRILE SE ÎNMULȚESC... 4 MARTIE

- a. Ce rugăciune fierbinte a lui Habacuc ar trebui să repetăm și noi astăzi? Habacuc 3:2.**

Habacuc 3:2: „Când am auzit, Doamne, ce ai vestit, m-am îngrozit. Însuflește-ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mânia Ta, adu-Ți aminte de îndurările Tale!”

„Astăzi este nevoie de o astfel de redeșteptare a adevăratei religii a inimii cum a fost trăită de Israelul din vechime. Pocăința este primul pas pe care

trebuie să-l facă toți cei care doresc să se întoarcă la Dumnezeu. Nimeni nu poate face această lucrare pentru altul. Trebuie ca fiecare dintre noi să-și smerească sufletul înaintea lui Dumnezeu și să-și îndepărteze idolii. Când am făcut tot ce putem face, Domnul ne va descoperi mântuirea Sa.” — *Patriarhi și profeți*, p. 590 (cap. 57).

b. Chiar și în fața greutăților și a suferințelor serioase, ce ar trebui să caracterizeze în mod constant credința noastră — și de ce?
Habacuc 3:17–19; Filipeni 2:14, 15.

Habacuc 3:17-19: „Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele! Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor și mă face să merg pe înălțimile mele.”

Filipeni 2:14-15: „Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume...”

„Cel împovărat și greu încercat să spună: ‘Chiar dacă mă va omorî, eu tot mă voi încrede în El.’” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 317 (cap. 42).

„Sângele mijlocitor al lui Hristos l-a protejat pe păcătos de a primi întreaga măsură a vinei sale; dar la judecata finală, mânia se va revărsa neamestecată cu milă...”

Poporul lui Dumnezeu nu va fi scutit de suferință; dar, deși prizoniți și apăsați, în timp ce vor îndura lipsuri și vor suferi de foame, nu vor fi lăsați să piară. Același Dumnezeu care a avut grijă de Ilie nu va trece cu vederea niciunul dintre copiii Săi care se sacrifică. El, care numără perii capului lor, va avea grijă de ei și, în vreme de foamete, ei vor fi săturați. În timp ce cei răi vor muri de foame și de molimă, îngerii îi vor ocroti pe cei dreapți și le vor împlini nevoile.” — *Tragedia veacurilor*, p. 629 (cap. 39).

c. Ce alt profet a fost ridicat în aceeași perioadă pentru a aduce solii relevante și pentru timpul nostru? Țefania 1:1.

Țefania 1:1: „Cuvântul Domnului care a fost spus lui Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Ezechia, pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda.”

„Habacuc nu a fost singurul prin care s-a dat o solie de strălucită speranță și de biruință viitoare, precum și de judecată prezentă. În timpul domniei lui Iosia, cuvântul Domnului a venit la Țefania, specificând clar rezultatele apostaziei continue și atrăgând atenția bisericii adevărate asupra glorioasei perspective de dincolo. Profețiile sale cu privire la judecata iminentă asupra lui

Iuda se aplică cu aceeași forță judecăților care urmează să cadă asupra unei lumi nepocăite la a doua venire a lui Hristos.” – *Profeți și regi*, p. 389 (cap. 32).

5. O CAPCANĂ TRAGICĂ ȘI SUBTILĂ

JOI, 5 MARTIE

a. Ce mesaj solemn descoperă realitatea mâinii lui Dumnezeu împotriva închinării false și a celor care o promovează? *Țefania 1:2–6*.

Țefania 1:2-6: „Voi nimici totul de pe fața pământului”, zice Domnul. „Voi nimici oamenii și vitele, păsările cerului și peștii mării, pietrele de poticnire și pe cei răi împreună cu ele; voi nimici cu desăvârșire pe oameni de pe fața pământului”, zice Domnul. „Îmi voi întinde mâna împotriva lui Iuda și împotriva tuturor locuitorilor Ierusalimului; voi nimici cu desăvârșire din locul acesta rămășițele lui Baal, numele slujitorilor săi și preoții împreună cu ei, pe cei ce se închină pe acoperișuri înaintea oștirii cerurilor, pe cei ce se închină jurând pe Domnul, dar care jură și pe împăratul lor, Maltam, pe cei ce s-au abătut de la Domnul și pe cei ce nu caută pe Domnul, nici nu întreabă de El.”

b. Deși cineva poate presupune cu ușurință că îl urmează pe Dumnezeu, ce atitudini dezvăluie o rebeliune serioasă ascunsă în inimă? *Țefania 1:12, 13; Matei 24:48–51*.

Țefania 1:12-13: „În vremea aceea, voi scormoni Ierusalimul cu felinare și voi pedepsi pe toți oamenii care se bizuiesc pe drojdiile lor și zic în inima lor: ‘Domnul nu va face nici bine, nici rău!’ Averile lor vor fi de jaf și casele lor vor fi pustiite; vor zidi case, și nu le vor locui, vor sădi vii, și nu vor bea vin din ele.”

Matei 24:48-51: „Dar, dacă este un rob rău, care zice în inima lui: ‘Stăpânul meu zăbovește să vină’, dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul robului acela va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

„Poporul căruia Dumnezeu i-a încredințat adevărurile sacre, solemne și încercate pentru acest timp doarme la postul său. Ei spun prin faptele lor: ‘Avem adevărul; suntem ‘bogați, ne-am îmbogățit și nu ducem lipsă de nimic,’ în timp ce Martorul Credincios declară: Tu ‘nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.’

„Cu câtă fidelitate descriu aceste cuvinte starea prezentă a bisericii: ‘Nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.’ Mesaje de avertizare, dictate de Duhul Sfânt, sunt aduse de slujitorii lui Dumnezeu, defecte de caracter sunt prezentate înaintea celor greșiți; dar ei spun: ‘Aceasta nu reprezintă cazul meu. Nu accept mesajul pe care îl aduci. Fac tot ce pot mai bine. Cred adevărul.’

„Acel rob rău, care zicea în inima lui: ‘Stăpânul meu întârzie să vină,’ pretindea că îl așteaptă pe Hristos. El era un ‘rob,’ în exterior devotat slujirii lui

Dumnezeu, dar în inimă se predase lui Satan. Nu neagă adevărul în mod deschis, asemenea batjocoritorului, dar arată prin viața lui sentimentul inimii—că venirea Domnului întârzie. Încumetarea îl face nepăsător față de interesele veșnice. El acceptă maximele lumii și se conformează obiceiurilor și practicilor ei. Egoismul, mândria luminează și ambițiile predomină. Temându-se că frații lui ar putea sta mai sus decât el, începe să le discrediteze eforturile și să le ponească motivele. Astfel își lovește tovarășii de slujbă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 101, 102 (*Ziua Domnului este aproape*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 6 MARTIE

1. Dacă sunt nedumerit de căile lui Dumnezeu, ce trebuie să învăț din rugăciunile lui Habacuc?
2. Cui știu că i-ar fi de folos o hartă cronologică a profețiilor?
3. Ce aspecte ale comportamentului meu în casa lui Dumnezeu ar trebui să se îmbunătățească?
4. De ce este vital să rezist ispitei de a cârți și de a mă plânge?
5. Atunci când sunt mustrat, de ce este esențial să investesc într-o cercetare adâncă a inimii?

Veghetori pentru a-L glorifica pe Dumnezeu

VERSET DE MEMORAT: „Așa vorbește Domnul oștirilor: Uitați-vă cu băgară de seamă la căile voastre!” (Hagai 1:7)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, pp. 92–96 (Secțiunea 3: *Lucrarea în orașe până la O lucrarea a timpului de față*).

„Nu trebuie să amânați, ci să cercetați cu atenție inima voastră și să muriți față de sine în fiecare zi.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 336 (A visa cu ochii deschiși).

1. DOUĂ CLASE

DUMINICĂ, 8 MARTIE

a. Descrieți scena complexă care urmează să aibă loc în curând. **Țefania 1:14–18.**

Țefania 1:14–18: „Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în grabă mare! Da, este aproape ziua cea amarnică a Domnului, și viteazul țipă cu amar. Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de necaz și de groază, o zi de pustiire și de nimicire, o zi de întuneric și de negură, o zi de nori și de întunecime, o zi în care vor răsună trâmbița și strigătele de război împotriva cetăților întărite și a turnurilor înalte. „Atunci voi pune pe oameni la strâmtoare și vor bâjbâi ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; de aceea le voi vărsa sângele ca praful și carnea, ca gunoiul!” Nici argintul, nici aurul lor nu va putea să-i izbăvească în ziua mâniei Domnului, ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, căci va nimici deodată pe toți locuitorii țării.”

„Cei care lucrează cu frica de Dumnezeu pentru a elibera biserica de pie-dici și pentru a corecta rele grave, astfel încât poporul lui Dumnezeu să vadă necesitatea de a urî păcatul și să prospere în curăție, iar numele lui Dumnezeu să fie glorificat, se vor confrunta întotdeauna cu influențe de împotrivire din partea celor neconsacrați. Țefania descrie astfel adevărata stare a acestei clase și judecățile teribile care vor veni asupra lor.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, pp. 270, 271 (*Lăcomia în poporul lui Dumnezeu*).

„[Țefania 1:2, 3, 8–18 citat.] Vor fi o serie de evenimente care vor descoperi că Dumnezeu este stăpânul situației. Adevărul va fi proclamat într-un limbaj clar, inconfundabil. Ca popor trebuie să pregătim calea Domnului sub

conducerea hotărâtă a Duhului Sfânt. Evanghelia trebuie să fie dată în curăția ei. Izvorul de apă vie trebuie să se adâncească și să se lărgească în cursul său. În toate câmpurile, aproape și departe, oameni vor fi chemați de la plug și de la ocupațiile comerciale comune, care preocupă în mare măsură mintea, și vor fi instruiți fiind puși în legătură cu oameni cu experiență. Pe măsură ce vor învăța să lucreze eficient, vor proclama adevărul cu putere. Prin lucrări minunate ale providenței divine, munți de dificultăți vor fi îndepărtați și aruncați în mare. Mesajul care înseamnă atât de mult pentru locuitorii pământului va fi auzit și înțeles. Oamenii vor ști ce este adevărul. Lucrarea va înainta tot mai mult până când întreg pământul va fi avertizat, și atunci va veni sfârșitul.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 96 (*Judecățile lui Dumnezeu asupra orașelor noastre*).

2. GRIJĂ ȘI PROTECȚIE

LUNI, 9 MARTIE

a. Care este cheia spre protecția lui Dumnezeu în criza ce urmează? **Țefania 2:1–3, 15; 2 Corinteni 7:1.**

Țefania 2:1-3, 15: „*Veniți-vă în fire și cercetați-vă, neam fără rușine, până nu se împlinește hotărârea – ca pleava trece vremea –, până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului! Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului. Iată dar cetatea aceea veselă, care stătea plină de încredere și zicea în inima ei: „Eu și niciuna afară de mine!” Vai! Cum s-a prefăcut în pustiu și în culcuș de fiare! Toți cei ce trec pe lângă ea fluieră și arată cu mâna!”*

2 Corinteni 7:1: „*Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.*”

„Dumnezeu cere poporului Său să se curețe de orice întinăciune a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica Domnului. Toți aceia care sunt indiferenți și se scuză de la această lucrare, așteptând ca Domnul să facă pentru ei ceea ce El le cere să facă ei înșiși, vor fi găsiți cu lipsă atunci când cei blânzi ai pământului, care au împlinit judecățile Sale, vor fi ascunși în ziua mâniei Domnului.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 619 (cap. 106).

„În ziua Domnului, chiar înainte de venirea lui Hristos, Dumnezeu va trimite fulgere din cer în mânia Sa, care se vor uni cu foc pe pământ. Munții vor arde ca un cuptor și vor revărsa torente groaznice de lavă, distrugând grădini și câmpuri, sate și orașe; și când își vor vărsa minereul topit, pietrele și nămolul încins în râuri, le vor face să fiarbă ca un vas, aruncând stânci masive și împrăștiind fragmentele lor pe pământ cu o violență de nedescris. Râuri întregi vor seca. Pământul va fi zguduit și vor fi erupții și cutremure cumplite

pretutindeni. Dumnezeu îi va lovi pe locuitorii răi ai pământului până când vor fi nimiciți de pe el. Sfinții sunt păstrați pe pământ în mijlocul acestor tulburări îngrozitoare, așa cum Noe a fost păstrat în corabie în vremea potopului.”
– *Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 82, 83.

b. În contrast cu cei care au doar o mărturisire superficială, ce îi caracterizează pe credincioșii fideli ai lui Dumnezeu? Țefania 3:1–4, 12, 13.

Țefania 3:1-4, 12-13: „Vai de cetatea îndărătnică și spurcată, vai de cetatea plină de asupraire! Ea n-a ascultă de niciun glas, nu ține seama de mustrare, nu se încrede în Domnul, nu se apropie de Dumnezeuul său. Căpeteniile ei în mijlocul ei sunt niște lei care răcnesc; judecătorii ei sunt niște lupi de seară, care nu mai lasă niciun os până dimineața. Prorocii ei sunt ușuratici și înșelători; preoții ei pângăresc lucrurile sfinte, calcă Legea. Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului. Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire, nu vor mai spune minciuni și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare. Ci vor paște și se vor odihni și nimeni nu-i va tulbura.”

c. Cum descoperă Țefania marea speranță - și misiunea - pentru poporul credincios al lui Dumnezeu din toate părțile lumii? Țefania 3:14–16.

Țefania 3:14-16: „Strigă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, Israele! Bucură-te și saltă de veselie din toată inima ta, fiica Ierusalimului! Domnul a abătut de la tine pedepsele tale, a îndepărtat pe vrăjmașul tău; Domnul, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de nicio nenorocire! În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile!”

„Întreg cerul este interesat, nu numai de țările apropiate care au nevoie de ajutorul nostru, ci și de țările îndepărtate. Ființe cerești privesc și așteaptă ca agenții omenești să fie profund mișcați de nevoile colaboratorilor lor care sunt în încurcătură și încercare, în întristare și necaz.” – *Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, p. 459 (Casa de editură din Norvegia).

3. MÂNGÂIERE PENTRU PUȚINI CREDINCIOȘI MARȚI, 10 MARTIE

a. Ce descrieri dezvăluie profunzimea dragostei lui Dumnezeu pentru copiii Săi – și cum trebuie să o reflectăm? Țefania 3:17; 2 Corinteni 1:3, 4.

Țefania 3:17: „Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.” “

2 Corinteni 1:3-4: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!”

„[Dumnezeu] te va aduce în casa Sa de ospăț, și dragostea va fi steagul fluturat peste tine. (Cântarea Cântărilor 2:4). «Dacă vei umbla pe căile Mele», declară El, «îți voi da locuri de umblat printre aceștia care stau aici» – chiar printre îngerii sfinți care înconjoară tronul Său. ... Și cerul și pământul se vor uni în cântarea Tatălui de bucurie: «Căci acest fiu al Meu era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.»” – *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 206, 207 (cap. 16).

„Îngerii lui Dumnezeu, mii de mii și de zece mii de ori zece mii, sunt trimiși să slujească acelor care vor moșteni mântuirea. Ei ne păzesc de rău și resping puterile întinericului care caută să ne distrugă. Nu avem noi motive să fim recunoscători în fiecare clipă, recunoscători chiar și atunci când par să existe dificultăți în calea noastră?

Domnul Însuși este ajutorul nostru. «Strigă de bucurie, fiică a Sionului; strigă, Israele; bucură-te și veseleşte-te din toată inima, fiică a Ierusalimului. Domnul Dumnezeu tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, Se va veseli de tine cu cântări.» Aceasta este mărturia pe care Domnul dorește ca noi să o purtăm lumii. Lauda Lui ar trebui să fie continuu în inimile și pe buzele noastre.

O astfel de mărturie va avea o influență asupra altora. Căutând să-i întoarcem pe oameni de la eforturile lor egoiste de a-și asigura fericirea, trebuie să le arătăm că avem ceva mai bun decât ceea ce caută ei.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 63, 64 (*Adunări de mulțumire*).

b. Descrieți mai amănunțit grija tandră a lui Dumnezeu pentru copiii Săi persecutați pentru refuzul lor de a încălca legea Sa a libertății. Țefania 3:18–20; Ezechiel 9:3, 4.

Țefania 3:18-20: „Voi strânge pe cei întristați care sunt departe de adunarea sfântă, pe cei ieșiți din sânul tău asupra cărora acum apasă ocară. Iată, în vremea aceea, voi lucra împotriva tuturor asupritorilor tăi; voi izbăvi pe cei șchiopi și voi strânge pe cei ce au fost izgoniți și îi voi face o pricină de laudă și de slavă în toate țările unde sunt de ocară acum. În vremea aceea, vă voi aduce înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge, căci vă voi face o pricină de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război sub ochii voștri”, zice Domnul.”

Ezechiel 9:3-4: „Slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era și s-a îndreptat spre pragul casei, și El a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călimara la brâu. Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.” “

„Rețineți acest punct cu atenție: Cei care primesc adevăratul sigiliu al adevărului, lucrat în ei prin puterea Duhului Sfânt, reprezentat printr-un semn făcut de omul îmbrăcat în in, sunt aceia care «suspină și gem pentru toate urâciunile care se săvârșesc» în biserică. Dragostea lor pentru puritate și pentru onoarea și gloria lui Dumnezeu este atât de mare, și ei au o înțelegere atât de clară a păcătoșeniei extreme a păcatului, încât sunt reprezentați ca fiind în agonie, suspinând și gemând.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 267 (*Solia din Isaia 58*).

4. ANALIZÂND CĂILE NOASTRE

MIERCURI, 11 MARTIE

a. Când Hagai a fost chemat ca profet, ce se întâmpla — și ce trebuie să învățăm din această situație? Hagai 1:1–4.

Hagai 1:1-4: „În anul al doilea al împăratului Darius, în ziua întâi a lunii a șasea, cuvântul Domnului a vorbit prin prorocul Hagai către Zorobabel, fiul lui Șealtiel, dregătorul lui Iuda, și către Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, astfel: „Așa vorbește Domnul oștirilor: ‘Poporul acesta zice: «N-a venit încă vremea pentru zidirea din nou a Casei Domnului!»’” De aceea cuvântul Domnului le-a vorbit prin prorocul Hagai astfel: „Dar pentru voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu tavan, când Casa aceasta este dărâmată?””

„Expresia «Poporul acesta zice» este semnificativă. În era oportunității lor, israeliții nu s-au arătat dispuși. Ascultarea promptă este așteptată de la aceia pe care Domnul îi alege și îi conduce. Rugămințile de întârziere sunt o dezonoare adusă lui Dumnezeu. Și totuși, cei care aleg să-și urmeze propria cale își formulează adesea scuze ingenioase în autojustificare. Astfel, israeliții declarau că au început să reconstruiască, dar că au fost opriți de la lucrarea lor din cauza piedicilor puse de dușmanii lor. Aceste piedici, socoteau ei, erau un indiciu că nu era timpul potrivit pentru reconstrucție. Ei declarau că Domnul intervenise cu dificultăți pentru a le mustra graba. De aceea, în comunicarea prin profetul Său, El nu se referea la ei ca «poporul Meu», ci ca «poporul acesta».

Israelii nu aveau nicio scuză reală pentru a-și părăsi lucrarea Templului neterminată. Timpul în care cele mai mari obiecții erau ridicate era momentul pentru ei să persevereze în construcție. Dar ei erau conduși de o aversiune egoistă față de întâmpinarea pericolului prin trezirea opoziției vrăjmașilor lor. Nu posedau credința care este «esența lucrurilor nădălduite, dovada lucrurilor nevăzute». Ezitau să înainteze prin credință în providențele deschise de Dumnezeu, deoarece nu puteau vedea sfârșitul de la început. Când apăreau dificultăți, erau ușor întorși din lucrare.” – *Comentariile Biblice AZS* [E. G. White], vol. 4, p. 1175 (Hagai, cap. 1).

b. Ce apel este făcut celor distrași de interesele lumești? Hagai 1:5-10

Hagai 1:5-10: „Așa vorbește acum Domnul oștirilor: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Semănați mult și strângeți puțin; mâncați și tot nu vă saturați; beți și tot nu vă potoliți setea; vă îmbrăcați și tot nu vă este cald și cine câștigă o simbrie o pune într-o pungă spartă!” Așa vorbește Domnul oștirilor: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Suiți-vă pe munte, aduceți lemne și zidiți Casa! Eu Mă voi bucura de lucrul acesta și voi fi proslăvit”, zice Domnul. „Vă așteptați la mult, și iată că ați avut puțin; l-ați adus acasă, dar Eu l-am suflat. Pentru ce?”, zice Domnul oștirilor. „Din pricina Casei Mele, care stă dărâmată, pe când fiecare din voi aleargă pentru casa lui. De aceea cerurile nu v-au dat roua și pământul nu și-a dat roadele.”

„O ilustrație izbitoare a rezultatelor reținerii egoiste chiar și a darurilor de bunăvoie de la cauza lui Dumnezeu a fost dată în zilele profetului Hagai. ... Evreii au început să reconstruiască templul Domnului; dar întâlnind o opoziție hotărâtă din partea dușmanilor lor, au întrerupt lucrarea.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 527 (cap. 50).

c. Cum a obținut rămășița biruința în inimă și în acțiune? Hagai 1:12, 13.

Hagai 1:12-13: „Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și toată rămășița poporului au ascultat glasul Domnului Dumnezeuului lor și cuvintele prorocului Hagai, fiindcă Domnul Dumnezeuul lor îl trimisese. Și poporul s-a temut de Domnul. Hagai, trimisul Domnului, a zis poporului, după porunca Domnului: „Eu sunt cu voi”, zice Domnul.”

„[Rămășița] nu a îndrăznit să nesocotească avertismentul repetat că prosperitatea și binecuvântarea lui Dumnezeu depindeau de ascultarea lor deplină de instrucțiunile date lor. De îndată ce au decis că vor lua aminte la cuvintele Domnului, mesajele Sale de mustrare s-au transformat în cuvinte de încurajare. O, ce Dumnezeu milostiv avem!” — *Comentariile Biblice AZS* [E. G. White], vol. 4, p. 1176 (Hagai, cap. 1).

5. GLORIOS ÎNTR-UN ALT FEL

JOI, 12 MARTIE

a. Explicați planul lui Dumnezeu pentru al doilea templu care urma să fie construit. Hagai 2:6–9.

Hagai 2:6-9: „Căci așa vorbește Domnul oștirilor: ‘Încă puțină vreme și voi clătina încă o dată cerurile și pământul, marea și uscatul; voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor vor veni și voi umple de slavă Casa aceasta’, zice Domnul oștirilor. ‘Al Meu este argintul și al Meu este aurul’, zice Domnul oștirilor. ‘Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi’, zice Domnul oștirilor, ‘și în locul acesta voi da pacea’, zice Domnul oștirilor.”

„După distrugerea templului de către Nebucadnețar, acesta a fost reconstruit cu aproximativ cinci sute de ani înainte de nașterea lui Hristos, de un popor care, dintr-o robie de o viață întreagă, se întorsese într-o țară pustiită și aproape nelocuită. Printre ei erau atunci oameni în vârstă care văzuseră slava templului lui Solomon și care plângeau la punerea temeliei noii clădiri, deoarece era atât de inferioară față de cea dintâi. Sentimentul care domnea este descris cu putere de profet: «Cine a mai rămas între voi care a văzut casa aceasta în slava ei de odinioară? Și cum o vedeți acum? Nu este ea ca o nimica în ochii voștri?» (Hagai 2:3; Ezra 3:12). Atunci a fost dată făgăduința că slava acestei case de pe urmă va fi mai mare decât a celei dintâi.

Dar al doilea templu nu îl egalase pe primul în măreție; nici nu a fost sfințit de acele semne vizibile ale prezenței divine care aparținuseră primului templu. Nu a fost nicio manifestare a puterii supranaturale pentru a marca dedicarea lui. Niciun nor de slavă nu a fost văzut umplând sanctuarul nou construit. Niciun foc din cer nu a coborât pentru a consuma jertfa de pe altar. Shekina nu mai locuia între heruvimi în locul preasfânt; chivotul, tronul harului și tablele mărturiei nu mai erau acolo. Nicio voce din cer nu s-a auzit pentru a face cunoscut preotului cercetător voia lui Iehova.

Timp de secole, evreii au încercat zadarnic să arate unde se împlinise făgăduința lui Dumnezeu dată prin Hagai; totuși mândria și necredința le-au orbit mințile față de adevărul înțeles al cuvintelor profetului. Al doilea templu nu a fost onorat prin norul slavei lui Iehova, ci prin prezența vie a Celui în care locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii — care era Dumnezeu. Însuși manifestat în trup. «Dorința tuturor neamurilor» venise cu adevărat la templul Său atunci când Omul din Nazaret învăța și vindeca în curțile sacre. În prezența lui Hristos, și numai prin aceasta, al doilea templu a întrecut pe primul în slavă.” — *Tragedia Veacurilor*, pp. 23, 24 (cap. 1).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 13 MARTIE

1. În criza care vine curând, cum pot fi o putere pentru bine în mâinile lui Dumnezeu?
2. De ce este blândețea o trăsătură esențială de căutat în aceste zile din urmă?
3. Ce îi caracterizează pe toți cei ascunși în ziua mâniei Domnului?
4. Ce tinde să mă facă să pierd din vedere cea mai mare prioritate a vieții?
5. De ce a fost atât de glorios templul mai simplu și mai umil construit în zilele lui Hagai?

Evenimentele sfârșitului

VERSET DE MEMORAT: „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp.” (Zaharia 10:1)

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pp. 580–592 (cap. 47, a doua parte); *Mărturie pentru pastori și slujitori ai Evangheliei*, pp. 506–512 (Putere pentru slujire); *Istoria faptelor apostolilor*, pp. 47–56 (cap. 5).

„Pe măsură ce Îl căutăm pe Dumnezeu pentru Duhul Sfânt, El va lucra în noi blândețe, smerenie a minții, o conștientă dependență de Dumnezeu pentru ploaia târzie desăvârșitoare. Dacă ne rugăm cu credință pentru binecuvântare, o vom primi așa cum a promis Dumnezeu.” — *Sfaturi pentru pastori și slujitori ai Evangheliei*, p. 509 (Putere pentru slujire).

1. LUMINA OCHILOR SĂI

DUMINICĂ, 15 MARTIE

a. Cum a sprijinit Zaharia mesajul lui Hagai? Zaharia 1:1–4, 15, 16.

Zaharia 1:1-4, 15-16: „În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, cuvântul Domnului a vorbit prorocului Zaharia, fiul lui Berechias, fiul lui Ido, astfel: „Domnul S-a mâniat foarte tare pe părinții voștri. Spune-le dar: ‘Așa vorbește Domnul oștirilor: «Întoarceți-vă la Mine», zice Domnul oștirilor, «și Mă voi întoarce și Eu la voi», zice Domnul oștirilor. «Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau prorocii de mai înainte, zicând: «Așa vorbește Domnul oștirilor: «Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele!» Dar n-au ascultat și n-au luat aminte la Mine», zice Domnul. Și sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfade, căci Mă mâniaseam numai puțin, dar ele au ajutat spre nenorocire.» De aceea așa vorbește Domnul: «Mă întorc cu îndurare către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăși în el și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului.»”

„Îndemnurile stăruitoare și încurajările date prin Hagai au fost accentuate și completate de Zaharia, pe care Dumnezeu l-a ridicat să stea alături de el, pentru a îndemna Israelul să împlinească porunca de a se ridica și a zidi. Primul mesaj al lui Zaharia a fost o asigurare că Cuvântul lui Dumnezeu nu eșuează niciodată și o promisiune de binecuvântare pentru cei care vor asculta de cuvântul sigur al profeției.” — *Profeți și regi*, p. 576 (cap. 46).

**b. Ce revelează grija atentă a lui Dumnezeu pentru poporul Său?
Zaharia 2:1–5, 8.**

Zaharia 2:1-5, 8: „Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om care ținea în mână o funie de măsurat. L-am întrebat: „Unde te duci?” Și el mi-a zis: „Mă duc să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are.” Și îngerul care vorbea cu mine a înaintat, și un alt înger i-a ieșit înaintea. El i-a zis: „Aleargă de vorbește tânărului acestuia și spune-i: ‘Ierusalimul va fi o cetate deschisă din pricina mulțimii oamenilor și vitelor care vor fi în mijlocul lui; Eu Însumi’, zice Domnul, ‘voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui și voi fi slava lui în mijlocul lui!’” Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „După slavă m-a trimis El la neamurile care v-au jefuit; căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.”

„Dumnezeu poruncise ca Ierusalimul să fie rezidit; viziunea măsurării cetății era o asigurare că El va da mângâiere și putere celor întristați și va împlini pentru ei promisiunile legământului Său veșnic. Ocrotirea Sa, a declarat El, va fi ca ‘un zid de foc de jur împrejur’; și prin ei slava Sa va fi descoperită tuturor oamenilor. Ceea ce împlinea El pentru poporul Său avea să fie cunoscut în tot pământul.” — *Profeți și regi*, p. 581. (Cap. 46).

2. NEVOIA NOASTRĂ DE HRISTOS

LUNI, 16 MARTIE

a. În timp ce suntem plini de atâtea defecte, cum este ilustrată singura noastră speranță? Zaharia 3:1–4.

Zaharia 3:1-4: „El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua stând în picioare înaintea Îngerului Domnului și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârsască. Domnul a zis Satanei: „Domnul să te mustre, Satana! Domnul să te mustre, El, care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?” Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului. Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!” Apoi a zis lui Iosua: „Iată că îndepartez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!”

„În profeția simbolică a lui Zaharia, Satan este văzut stând la dreapta Îngerului Domnului, acuzându-l pe Iosua, marele preot, care e îmbrăcat în haine murdare, și împotrivindu-se lucrării pe care Îngerul dorește să o facă pentru el. Aceasta reprezintă atitudinea lui Satan față de fiecare suflet pe care Hristos caută să-l atragă la Sine.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 116, 117 („Și nu ne duce în ispită...”).

„[Satan] ne va face să credem că greșelile și păcatele noastre au fost atât de grave, încât Domnul nu va ține seama de rugăciunile noastre și nu ne va binecuvânta și mântui. În noi înșine nu vedem altceva decât slăbiciune, nimic care să ne recomande înaintea lui Dumnezeu, iar Satan ne spune că e zadarnic; nu putem remedia defectele noastre de caracter. Când încercăm

să venim la Dumnezeu, vrăjmașul ne va șopti: Este de prisos să te rogi; oare nu ai făcut cutare rău? N-ai păcătuțit împotriva lui Dumnezeu și a propriei tale conștiințe? Dar îi putem răspunde vrăjmașului că ‘sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.’ (1 Ioan 1:7). Când simțim că am păcătuțit și nu putem să ne rugăm, atunci este timpul să ne rugăm. Putem fi rușinați și profund smeriți, dar trebuie să ne rugăm și să credem.” – *Cugetări de pe Muntele Fericiților*, p. 115 („Și ne iartă nouă greșelile noastre...”).

b. Ce principiu divin descoperă adevărata sursă de putere pentru a birui păcatul și a împlini chemarea lui Dumnezeu? Zaharia 4:6; Ioan 15:5.

Zaharia 4:6: „Atunci, el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: ‘Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu’, zice Domnul oștirilor.”

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

„Ca popor ales al lui Dumnezeu nu putem copia obiceiurile, scopurile, practicile sau modelele lumii. Nu suntem lăsați în întuneric să ne modelăm după standarde lumești și să ne bazăm pe aparențe exterioare pentru succes. Domnul ne-a spus de unde vine puterea noastră. [Zaharia 4:6 citat.]” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 90 (*Atenție la clădiri*).

„Fără Duhul lui Dumnezeu, cunoașterea Cuvântului Său nu folosește la nimic. Teoria adevărului, neînsoțită de Duhul Sfânt, nu poate înviora sufletul și nu poate sfinți inima. Cineva poate fi familiarizat cu poruncile și promisiunile Bibliei; dar, dacă Duhul lui Dumnezeu nu așază adevărul în inimă, caracterul nu va fi transformat. Fără luminarea Duhului, oamenii nu vor putea deosebi adevărul de eroare și vor cădea sub ispitele măiestre ale lui Satan.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 410, 411 (cap. 29).

„În darul măreț și fără măsură al Duhului Sfânt sunt cuprinse toate resursele cerului... Dacă toți ar fi dispuși să primească, toți ar fi umpluți cu Duhul Său.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 419 (cap. 29).

3. UN ALT FEL DE TEMPLU

MARȚI, 17 MARTIE

a. Numiți cel mai important templu care urma să fie construit – și de către cine. Zaharia 6:12, 13, 15; Efeseni 2:19–22.

Zaharia 6:12-13, 15: „Și să-i spui: ‘Așa vorbește Domnul oștirilor: «Iată că un om al cărui nume este Odrasla va odrăsli din locul lui și va zidi Templul Domnului. Da, El va zidi Templul Domnului, va purta podoabă împărătească, va ședea și va stăpâni pe scaunul Lui de domnie, va fi preot pe scaunul Lui de domnie și o desăvârșită unire va domni între ei amândoi.»’ Cei ce sunt departe vor

veni și vor lucra la Templul Domnului; și veți ști astfel că Domnul oștirilor m-a trimis la voi. Lucrul acesta se va întâmpla dacă veți asculta glasul Domnului Dumnezeuului vostru.” “

Efesenii 2:19-22: *„Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”*

„Pe temelia pe care Însuși Hristos o așezase, apostolii au zidit biserica lui Dumnezeu. În Scripturi, imaginea construirii unui templu este frecvent folosită pentru a ilustra zidirea bisericii. Zaharia se referă la Hristos ca la Odrasla care avea să zidească templul Domnului. El vorbește despre neamuri ca participând la lucrare: ‘Cei de departe vor veni și vor zidi în templul Domnului’; și Isaia declară: ‘Fiii străinilor îți vor zidi zidurile.’ (Zaharia 6:12, 15; Isaia 60:10).

Scriind despre zidirea acestui templu, Petru spune: ‘Apropiindu-vă de El, Piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu, și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.’ (1 Petru 2:4, 5).

În cariera lumii iudaice și a lumii păgâne, apostolii au lucrat, scoțând pietre pentru a le așeza pe temelie.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pp. 595, 596 (cap. 58).

b. În ciuda avertizărilor date de Dumnezeu, ce făcuse poporul înainte de robia lor? Zaharia 7:8–14.

Zaharia 7:8-14: *„Cuvântul Domnului a vorbit lui Zaharia astfel: „Așa a vorbit Domnul oștirilor: ‘Faceți cu adevărat dreptate și purtați-vă cu bunătate și îndurare unul față de altul! Nu asupriți pe văduvă și pe orfan, nici pe străin și pe sărac și niciunul să nu gândească rău în inima lui împotriva fratelui său!’ Dar ei n-au vrut să ia aminte, ci au întors spatele și și-au astupat urechile ca să n-audă. Și-au făcut inima ca diamantul de tare, ca să n-asculte Legea, nici cuvintele pe care li le spunea Domnul oștirilor, prin Duhul Său, prin prorocii de mai înainte. Din pricina aceasta, Domnul oștirilor S-a aprins de o mare mânie. Când chema El, ei n-au vrut s-asculte. De aceea nici Eu n-am vrut s-ascult când au chemat ei”, zice Domnul oștirilor. „Ci i-am împrăștiat printre toate neamurile pe care nu le cunoșteau; țara a fost pustiită în urma lor, așa că nimeni nu mai venea și nu mai pleca din ea și, dintr-o țară plăcută cum era, au făcut o pustie!” “*

c. Cum Și-a arătat Dumnezeu, totuși, îndelunga Lui răbdare, oferind șansă după șansă? Zaharia 8:7, 8, 13–17.

Zaharia 8:7-8, 13-17: *„Așa vorbește Domnul oștirilor: ‘Iată, Eu izbăvesc pe poporul Meu din țara de la răsărit și din țara de la asfințitul soarelui. Îi voi aduce*

înapoi și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeu lor cu adevăr și dreptate.' După cum ați fost un blestem între neamuri, casa lui Iuda și casa lui Israel, tot astfel vă voi mântui și veți fi o binecuvântare. Nu vă temeți, ci întăriți-vă mâinile!' Căci așa vorbește Domnul oștirilor: 'După cum am căutat să vă fac rău când Mă mâniau părinții voștri', zice Domnul oștirilor, 'și nu M-am căit de lucrul acesta, tot așa, acum, Mă întorc în aceste zile și hotărâsc să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți! Iată ce trebuie să faceți: Fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați în porțile voastre după adevăr și în vederea păcii; niciunul să nu gândească în inima lui rău împotriva aproapelui său și nici să nu iubiți jurământul strâmb! Căci toate lucrurile acestea Eu le urăsc', zice Domnul." "

„Era încă scopul Domnului, așa cum fusese de la început, ca poporul Său să fie o laudă pe pământ, spre slava Numelui Său. În lungii ani ai exilului, El le dăduse multe ocazii să se întoarcă la ascultarea de El. Unii aleseră să asculte și să învețe; unii găsiseră mântuirea în mijlocul necazului. Mulți dintre aceștia aveau să fie numărați printre rămășița care urma să se întoarcă.” — *Profeți și regi*, p. 599 (cap. 49).

„[Zaharia 8:3, 7, 8 citat.] Aceste promisiuni erau condiționate de ascultare. Păcatele care caracterizaseră pe israeliți înainte de robie nu trebuiau repetate.” — *Profeți și regi*, p. 704 (cap. 59).

4. ÎNVIORAREA DE CARE AVEM NEVOIE MIERCURI, 18 MARTIE

a. Acum, în acest timp al istoriei, care ar trebui să fie preocuparea noastră și de ce este ea atât de necesară? Zaharia 10:1, 2.

Zaharia 10:1-2: „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeța de pe câmp. Căci terafimii vorbesc nimicuri, ghicitorii prorocesc minciuni, visele mint și mângâie cu deșertăciuni. De aceea, ei rătăcesc ca o turmă, sunt nenorociți pentru că n-au păstor.”

„Dacă membrii bisericii lui Dumnezeu de astăzi nu au o legătură vie cu Izvorul a toată creșterea spirituală, ei nu vor fi pregătiți pentru timpul secerișului.” — *Faptele apostolilor*, p. 55 (cap. 5).

„Cereți de la Domnul ploaie, în vremea ploii târzii.’ Nu vă mulțumiți cu gândul că, în mod obișnuit, ploaia va veni la timpul ei. Cereți-o! Creșterea și desăvârșirea seminței nu depind de agricultor. Numai Dumnezeu poate coace secerișul. Dar cooperarea omului este necesară. Lucrarea lui Dumnezeu pentru noi cere acțiunea minții noastre, exercitarea credinței noastre. Trebuie să căutăm favorurile Sale cu toată inima, dacă e să vină asupra noastră ploile harului. Trebuie să folosim fiecare ocazie de a ne așeza în canalul binecuvântării. Hristos a spus: ‘Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și

Eu în mijlocul lor.' Convocările bisericii, cum sunt adunările de tabără, întâlnirile bisericii locale și toate ocaziile unde există lucrare personală pentru suflete, sunt momente rânduite de Dumnezeu pentru a da ploaia timpurie și târzie.

Dar nimeni să nu creadă că, doar participând la aceste adunări, și-a împlinit datoria. Simplul fapt de a fi prezent la toate întâlnirile nu va aduce în sine binecuvântare sufletului. Nu este o lege imuabilă că toți cei care vin la adunări generale sau locale vor primi mari rezerve din cer. Circumstanțele pot părea favorabile pentru o revărsare bogată a ploii harului. Dar Dumnezeu Însuși trebuie să poruncească ploii să cadă. De aceea nu trebuie să neglijăm cererea stăruitoare." — *Mărturii pentru pastori*, pp. 508, 509 (*Rugați-vă pentru ploaia târzie*).

b. Descrieți scena uimitoare care va avea loc sub această putere.

Zaharia 12:8.

Zaharia 12:8: „În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa că cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David, și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor.”

„Când copacii fără rod vor fi tăiați ca fiind ne folositori, când mulțimile de frați falși vor fi deosebiți de cei adevărați, atunci cei ascunși vor fi aduși la lumină, și cu osanale se vor alinia sub steagul lui Hristos. Cei care au fost timizi și neîncrezători în ei înșiși se vor declara deschis pentru Hristos și adevărul Său. Cei mai slabi și ezitanți din biserică vor fi ca David — gata să facă și să îndrăznească. Cu cât noaptea va fi mai adâncă pentru poporul lui Dumnezeu, cu atât mai strălucitoare vor fi stelele. Satan îi va hărțui amar pe cei credincioși; dar, în Numele lui Isus, ei vor ieși mai mult decât biruitori.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 81 (*Mărturiile desconsiderate*).

5. HRISTOS ÎN VEȘNICIE

JOI, 19 MARTIE

a. Relatați o frumoasă conversație care va avea loc în veșnicie.

Zaharia 13:6.

Zaharia 13:6: „Și dacă-l va întreba cineva: ‘De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?’, el va răspunde: ‘În casa celor ce mă iubeau le-am primit.’”

„Isus Își va prezenta mâinile cu semnele răstignirii Sale. Urmele acestei cruzimi El le va purta pentru totdeauna. Fiecare cicatrice a cuierelor va spune povestea minunată a răscumpărării omului și a prețului scump cu care a fost cumpărată.” — *Scrieri timpurii*, p. 179 (*Răstignirea lui Hristos*).

b. Când și cum Se va întoarce Hristos pe Muntele Măslinilor și ce evenimente monumentale se vor desfășura? Zaharia 14:4, 5; Apocalipsa 20:7, 12; 21:2, 10.

Zaharia 14:4-5: „Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; Muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate, spre miazăzi. Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel, și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ de pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul Dumnezeuul meu și toți sfinții împreună cu El!”

Apocalipsa 20:7, 12: „Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.”

Apocalipsa 21:2, 10: „Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer, de la Dumnezeu.”

„[Un înger a explicat:] ‘Sfinții se vor odihni în Cetatea Sfântă și vor domni ca regi și preoți o mie de ani; apoi Isus va coborî cu sfinții pe Muntele Măslinilor, și muntele se va despica în două și va deveni o câmpie măreață pe care să se așeze Paradisul lui Dumnezeu.’” — *Scrieri timpurii*, pp. 51, 52 (Pentru turma cea mică).

„La sfârșitul celor o mie de ani, Isus, Împăratul slavei, coboară din Cetatea Sfântă, îmbrăcat în strălucire ca fulgerul, pe Muntele Măslinilor — același munte de pe care S-a înălțat după învierea Sa. Când picioarele Sale ating muntele, acesta se despica în două și devine o câmpie foarte mare, pregătită pentru primirea Cetății Sfinte, în care se află paradisul lui Dumnezeu, grădina Eden, care fusese luată la cer după căderea omului. Acum ea coboară împreună cu cetatea, mai frumoasă și mai slăvit împodobită decât atunci când a fost luată de pe pământ. Cetatea lui Dumnezeu coboară și se așază pe câmpia măreață pregătită pentru ea. Atunci Isus părăsește cetatea înconjurat de mulțimea celor răscumpărați și este escortat de cetele îngerilor. Într-o măreție înfricoșătoare, El îi cheamă pe cei morți nelegiuți. Ei sunt treziți din somnul lor îndelungat. Ce trezire înspăimântătoare!” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 83.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 20 MARTIE

1. Imaginându-ne „zidul de foc” pe care Dumnezeu îl promite, când am simțit ocrotirea Sa?
2. De ce pot respinge cu eficiență atacurile lui Satan care îmi arată păcatele?
3. Ce este mai important pentru viață, decât un templu fizic care să adăpostească prezența lui Dumnezeu?
4. Menționează câteva condiții esențiale pentru a primi Ploaia Târzie.
5. Când vor sta din nou picioarele lui Isus pe Muntele Măslinilor?

Apelul final al lui Maleahi

VERSET DE MEMORAT: „El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămuresc aurul și argintul, și vor aduce (ca să poată aduce — trad. engl.) Domnului daruri neprihănite.” (Maleahi 3:3)

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pp. 702–721 (cap. 59); *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, pp. 45–50 (*Obligații ale vieții de căsătorie*).

„În mod solemn, cei răi au fost avertizați cu privire la ziua judecării care avea să vină și cu privire la scopul lui Iehova de a aduce o distrugere rapidă fiecărui călcător de lege. Totuși, nimeni nu a fost lăsat fără speranță; profețiile lui Maleahi despre judecată au fost însoțite de invitații adresate celor nepocăiți de a face pace cu Dumnezeu.” — *Profeți și regi*, p. 706 (cap. 59).

1. GREȘELI ADES TRECUTE CU VEDEREA DUMINICĂ, 22 MARTIE

a. De ce tendință spre lăcomie egoistă am putea fi vinovați? Maleahi 1:8

Maleahi 1:8: „Când aduceți ca jertfă o vită oarbă, nu este rău lucrul acesta? Când aduceți una șchioapă sau beteagă, nu este rău lucrul acesta oare? Ia adu-o dregătorului tău! Te va primi el bine pentru ea, va ține el seama de ea?”, zice Domnul oștirilor.”

„Mulți s-au dat la cheltuieli inutile, doar pentru a satisface simțurile, gustul și privirea, atunci când cauza avea nevoie chiar de mijloacele folosite astfel, și când unii dintre slujitorii lui Dumnezeu erau prost îmbrăcați și împiedicați în lucrarea lor din lipsă de resurse. Îngerul a spus: ‘Timpul lor de a face bine se va sfârși curând. Faptele lor arată că eul este idolul lor și pentru el jertfesc ei.’ Eul trebuie mai întâi satisfăcut; simțirea lor este: ‘Sunt eu păzitorul fratelui meu?’ Mulți au primit avertizare după avertizare, dar nu le-au luat în seamă. Eul este obiectivul principal și totul trebuie să i se închine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 115 (cap. 15).

b. În contrast puternic cu practicile societății de azi, cum privește Dumnezeu angajamentul tandru și sacru al căsătoriei? Maleahi 2:12–16; Evrei 13:4; Matei 19:4–6

Maleahi 2:12-16: „Domnul va nimici pe omul care a făcut lucrul acesta, pe cel ce veghează și răspunde, îl va nimici din corturile lui Iacov și va nimici pe cel ce aduce un dar de mâncare Domnului oștirilor. Iată acum ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, așa încât El nu mai caută la darurile de mâncare și nu mai poate primi nimic din mâinile voastre. Și dacă întrebați: „Pentru ce?” Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legământ! Nu ne-a dat Unul singur, Dumnezeu, suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânță dumnezeiască! Luați seama dar în mintea voastră și niciunul să nu fie necredincios nevestei din tinerețea lui! „Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie”, zice Domnul Dumnezeu, „și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie”, zice Domnul oștirilor. „De aceea, luați seama în mintea voastră și nu fiți necredincioși!”

Evrei 13:4: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.”

Matei 19:4-6: „Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: ‘De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup’? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

„Învățați să promovați fericirea unuia altuia. Să existe dragoste reciprocă, răbdare reciprocă. Atunci căsătoria, în loc să fie sfârșitul iubirii, va fi ca și cum ar fi începutul ei.” — *Divina vindecare*, p. 360 (Ziditorii căminului).

2. PROCESUL DE CURĂȚIRE

LUNI, 23 MARTIE

a. Explicați împlinirea profetică a textului Maleahi 3:1–3; Ioan 2:13–16.

Maleahi 3:1-3: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul, pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine”, zice Domnul oștirilor. „Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul și vor aduce Domnului daruri neprihănite.”

Ioan 2:13-16: „Paștele iudeilor erau aproape și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos. A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți din Templu, împreună cu oile și boii, a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

„Prin curățirea templului, Isus anunța misiunea Sa ca Mesia. (...) Curțile templului din Ierusalim, pline de tumultul unui comerț nelegiuit, reprezentau prea bine templul inimii, întinat de prezența pasiunilor senzuale și a gândurilor necurate. Prin curățirea templului de cumpărătorii și vânzătorii lumii, Isus Și-a anunțat misiunea de a curăți inima de întinarea păcatului—de dorințele pământești, de poftele egoiste, de obiceiurile rele care corup sufletul.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 161 (cap. 16).

„Dumnezeu dorește ca slujitorii Săi să devină conștienți de mecanismul moral al propriilor inimi. Pentru a realiza acest lucru, El adesea îngăduie ca focul încercărilor să îi asalteze, pentru ca ei să devină curățiți. (...)”

Curățirea poporului lui Dumnezeu nu se poate realiza fără suferință. Dumnezeu îngăduie ca focurile încercării să consume zgura, să separe ceea ce este fără valoare de ceea ce este prețios, pentru ca metalul curat să strălucească. El ne trece dintr-un foc în altul, testându-ne adevărata valoare. Dacă nu putem suporta aceste încercări, ce vom face în vremea de necaz? Dacă prosperitatea sau adversitatea descoperă falsitate, mândrie sau egoism în inimile noastre, ce vom face atunci când Dumnezeu va încerca lucrarea fiecăruia om ca prin foc și va descoperi secretele tuturor inimilor?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 85 (*Procesul de punere la probă*).

b. Numiți câteva moduri prin care poporul lui Dumnezeu este mustrat pentru că L-a uitat și explicați ce înseamnă cu adevărat a-L jefui pe Dumnezeu. Maleahi 3:5–8; Iacov 1:27; Luca 12:15; Proverbe 3:9,10.

Maleahi 3:5-8: „Mă voi apropia de voi pentru judecată și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, care asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptătesc pe străin și nu se tem de Mine”, zice Domnul oștirilor. „Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea voi, copiii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți. Din vremea părinților voștri, voi v-ați abătut de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi”, zice Domnul oștirilor. „Dar voi întrebați: ‘În ce trebuie să ne întoarcem?’ Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: ‘Cu ce Te-am înșelat?’ Cu zeciuielile și darurile de mâncare.”

Iacov 1:27: „Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

Luca 12:15: „Apoi le-a zis: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.””

Proverbele 3:9-10: „Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău, căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug și teascurile tale vor geme de must.”

„Trebuie să hotărâm în mod conștient că Îl vom onora pe Dumnezeu cu bunurile noastre; și apoi să nu lăsăm nimic să ne ispitească să-L jefuim de zecimi și daruri, care Îi sunt datorate. Trebuie să fim inteligenți, sistematici și consecvenți în actele noastre de caritate față de oameni și în exprimarea recunoștinței față de Dumnezeu pentru binecuvântările Sale asupra noastră. Aceasta este o datorie prea sfântă ca să fie lăsată la întâmplare sau controlată de impuls ori sentiment. Ar trebui să punem deoparte în mod regulat ceva pentru cauza lui Dumnezeu, pentru ca El să nu fie jefuit de partea pe care o revendică. Când Îl jefuim pe Dumnezeu, ne jefuim și pe noi înșine. Renunțăm la comoara cerească de dragul de a avea mai mult din această lume. Aceasta este o pierdere pe care nu ne-o putem permite. Dacă trăim astfel încât să avem binecuvântarea lui Dumnezeu, vom avea mâna Lui ocrotitoare și prosperitatea Sa în treburile noastre pământești; dar dacă mâna Lui este împotriva noastră, El ne poate nimici toate planurile și poate risipi mai repede decât putem noi aduna.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, pp. 271, 272 (*Zecimi și daruri*).

3. ÎNREGISTRĂRI METICULOASE

MARȚI, 24 MARTIE

- a. **Menționați câteva binecuvântări care rezultă din returnarea unei zecimi credincioase și a unor daruri generoase—și explicați de ce trebuie să evităm amânarea în acest caz. Maleahi 3:10–12.**

Maleahi 3:10-12: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare”, zice Domnul oștirilor, „și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare. Și voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre”, zice Domnul oștirilor. „Toate neamurile vă vor fericii atunci, căci veți fi o țară plăcută”, zice Domnul oștirilor.”

„Milostenia de pe patul de moarte nu este ceea ce cere Hristos de la urmașii Săi; ea nu poate scuza egoismul vieții. Cei care își țin cu tărie proprietățile până în ultimul moment, le predau morții, mai degrabă decât cauzei. Pierderile se ivesc continuu. Băncile dau faliment și proprietățile sunt consumate în multe feluri. Mulți au de gând să facă ceva, dar amână, iar Satan lucrează pentru a împiedica ca mijloacele să mai ajungă vreodată în vistierie. Ele se pierd înainte de a fi returnate lui Dumnezeu, iar Satan jubilează că este așa.

Dacă vrei să faci bine cu mijloacele tale, fă-l de îndată, ca nu cumva Satan să pună mâna pe ele și astfel să împiedice lucrarea lui Dumnezeu. De multe ori, când Domnul a deschis calea ca frații să își folosească bunurile pentru a înainta cauza Sa, agenții lui Satan au prezentat vreo întreprindere prin care erau siguri că frații își pot dubla mijloacele. Ei mușcă momeala; banii lor sunt investiți, iar cauza, și adesea chiar ei înșiși, nu mai primesc niciun dolar.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 154 (*Va jefui oare un om pe Dumnezeu?*).

b. Ce înregistrare dureros de exactă despre noi ar trebui să hotărâm să fie ștearsă? Eclesiastul 12:14; Isaia 65:6, 7.

Eclesiastul 12:14: „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.”

Isaia 65:6-7: „Iată ce am hotărât în Mine: ‘Nici gând să tac, ci îi voi pedepsi; da, îi voi pedepsi.’ Pentru nelegiuirile voastre”, zice Domnul, „și pentru nelegiuirile părinților voștri, care au ars tămâie pe munți și M-au batjocorit pe înălțimi, de aceea, le voi măsura plata pentru faptele lor din trecut.”

c. Pe lângă faptul că au numele scrise în cartea vieții, ce descoperă faptele înregistrate în cărțile lui Dumnezeu despre copiii Lui credincioși? Maleahi 3:16; Psalmii 56:8.

Maleahi 3:16: „Atunci, și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui.”

Psalmii 56:8: „Tu numeri pașii vieții mele de pribeag; pune-mi lacrimile în burduful Tău! Nu sunt ele scrise în cartea Ta?”

„O ‘carte de aducere aminte’ este scrisă înaintea lui Dumnezeu, în care sunt înregistrate faptele bune ale celor care se tem de Domnul și care se gândesc la Numele Lui. (Maleahi 3:16). Cuvintele lor de credință, actele lor de dragoste sunt consemnate în ceruri. Neemia se referă la aceasta când spune: ‘Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, ... și nu șterge faptele mele bune pe care le-am făcut pentru casa Dumnezeului meu’ (Neemia 13:14). În cartea aducerii aminte a lui Dumnezeu, fiecare faptă de neprihănire este permanent înregistrată. Acolo este consemnată fiecare ispită biruită, fiecare rău biruit, fiecare cuvânt de milă și compasiune rostit este fidel înregistrat. Și fiecare act de sacrificiu, fiecare suferință și durere îndurate de dragul lui Hristos sunt scrise.” – *Tragedia veacurilor*, p. 481 (cap. 28).

4. NEPRIHĂNIREA DESCOPERITĂ

MIERCURI, 25 MARTIE

a. Ce bucurie Își exprimă Dumnezeu față de poporul Său credincios și cum putem reflecta acea bucurie în caracterul și faptele noastre? Maleahi 3:17; Matei 25:34–40.

Maleahi 3:17: „Ei vor fi ai Mei”, zice Domnul oștirilor, „Îmi vor fi o comoară deosebită în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei cum are milă un om de fiul său care-i slujește.”

Matei 25:34-40: „Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: 'Veniți, binecuvântați Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță și ați venit pe la Mine.' Atunci, cei neprihăniți Îi vor răspunde: 'Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci sau fiindu-Ți sete și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit sau gol și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?' Drept răspuns, Împăratul le va zice: 'Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.'”

„Când inimile simpatizează cu inimile împovărate de descurajare și durere, când mâna se întinde spre a dăruia celui lipsit, când cel gol este îmbrăcat, străinul este bine venit la un loc în casa ta și în inima ta, îngerii se apropie foarte mult, iar un răspuns de armonie răsună în ceruri. Fiecare act de dreptate, milă și bunătate face o melodie în cer. Tatăl, de pe tronul Său, privește pe aceia care fac aceste fapte de îndurare și îi numără printre cele mai prețioase comori ale Sale.” — *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 2, p. 25 (*Lucrând pentru Hristos*).

b. Cum știm că deosebirea dintre cei răi și cei neprihăniți va deveni în curând pe deplin evidentă? Maleahi 3:18; Apocalipsa 22:11, 12.

Maleahi 3:18: „Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-l slujește.”

Apocalipsa 22:11-12: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.”

„'Cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă.' (Psalmii 50:6). Acea lege sfântă, neprihănirea lui Dumnezeu, care în mijlocul tunetelor și al flăcărilor a fost proclamată pe Sinai ca ghid pentru viață, este acum descoperită oamenilor ca normă a judecății. Mâna deschide tablele și acolo se văd preceptele Decalogului, trasate ca și cu un stilou de foc. Cuvintele sunt atât de clare încât toți le pot citi. Memoria este trezită, întinericul superstiției și al ereziei este alungat din orice minte, iar cele zece precepte ale lui Dumnezeu, scurte, cuprinzătoare și autoritare, sunt aduse înaintea tuturor locuitorilor pământului.

Este imposibil de descris groaza și disperarea celor care au călcat în picioare cerințele sfinte ale lui Dumnezeu. Domnul le-a dat Legea Sa; ei și-ar fi putut compara caracterul cu ea și ar fi putut învăța care le sunt lipsurile pe când încă mai aveau ocazie pentru pocăință și reformă; dar, pentru a câștiga

favoarea lumii, au pus deoparte preceptele ei și i-au învățat și pe alții să păcătuiască. Ei au încercat să îi constrângă pe copiii lui Dumnezeu să profaneze Sabatul Său. Acum sunt condamnați de acea Lege pe care au disprețuit-o. Cu o claritate înfricoșătoare, văd că sunt fără scuză...

Prea târziu își dau seama de adevărata natură a sabatului lor fals și a fundamentului nisipos pe care și-au clădit viața. Descoperă că s-au luptat împotriva lui Dumnezeu. Învățătorii religioși au condus suflete la pierzare, în timp ce pretindeau că le călăuzesc spre porțile Paradisului.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 639, 640 (cap. 40).

5. ULTIMUL CAPITOL

JOI, 26 MARTIE

a. Descrieți destinul final al celor răi. Maleahi 4:1–3.

Maleahi 4:1-3: „Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde”, zice Domnul oștirilor, „și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură. Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeii din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre în ziua pe care o pregătesc Eu”, zice Domnul oștirilor.”

b. Care este ultimul apel pe care Dumnezeu îl trimite prin profeții mici? Maleahi 4:5, 6.

Maleahi 4:5-6: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” “

„Lumescul și egoismul sunt cele care despart de Dumnezeu. Soliile din cer sunt de așa natură încât trezesc împotrivire. Martorii credincioși ai lui Hristos și ai adevărului vor mostra păcatul. Cuvintele lor vor fi asemenea unui ciocan care sfărâmă inima de piatră, asemenea unui foc care mistuie zgușura. Este nevoie în mod constant de solii stăruitoare, hotărâte, de avertizare. Dumnezeu va avea oameni credincioși datoriei. La timpul potrivit, El trimite soliile Sale credincioase pentru a face o lucrare asemănătoare cu cea a lui Ilie.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 254 (*Lucrarea slujitorului Evangheliei*).

„Până când părinții nu vor umbla ei înșiși în legea Domnului cu inimi desăvârșite, nu vor fi pregătiți să-și îndrume copiii după ei. Este nevoie de o reformă în această privință — o reformă adâncă și cuprinzătoare. Părinții trebuie să se reformeze; predicatorii trebuie să se reformeze; au nevoie de Dumnezeu în casele lor. Dacă vor să vadă o altă stare de lucruri, trebuie să aducă Cuvântul Lui în familiile lor și să-l facă sfătuitoare lor. Ei trebuie să-și învețe

copiii că acesta este glasul lui Dumnezeu adresat lor și că trebuie ascultat pe deplin. Ei ar trebui să-și instruiască copiii cu răbdare, să-i învețe cu bunătate și fără a obosi, cum să trăiască pentru a-l plăcea lui Dumnezeu. Copiii unei astfel de familii sunt pregătiți să înfrunte sofismele necredinței. Ei au acceptat Biblia ca temelie a credinței lor și au o fundație care nu poate fi măturată de valul crescând al scepticismului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 143 (cap. 12).

„O familie creștină bine organizată este un argument puternic în favoarea realității religiei creștine — un argument pe care necredinciosul nu-l poate contesta... Dacă familiile celor ce se pretind creștini ar avea o formă religioasă corectă, ar exercita o puternică influență pentru bine. Ele ar fi într-adevăr ‘lumina lumii.’” — *Ibid.*, p. 144 (cap. 12).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 27 MARTIE

1. Fie că sunt căsătorit sau nu, cum pot consolida planul lui Dumnezeu pentru căsătorie?
2. În ce fel văd dovezi ale procesului de purificare al lui Dumnezeu în mine?
3. Numește cele trei cărți de rapoarte menționate în sălile de judecată din ceruri.
4. Cum pot aduce bucurie inimii ființelor cerești?
5. Care este cea mai puternică predică de care este nevoie în aceste zile din urmă?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază: Istoria Faptelor Apostolilor

Ianuarie – Istoria Faptelor Apostolilor

- 3 – cap. 45: *Scrisori din Roma (a doua parte)*
 10 – cap. 46: *În libertate și cap. 47: Ultima arestare*
 17 – cap. 48: *Pavel înaintea lui Nero și cap. 49: Ultima epistolă ...*
 24 – cap. 50: *Osândit la moarte*
 31 – cap. 51: *Un subpăstor credincios*

Februarie – Istoria Faptelor Apostolilor

- 7 – cap. 52: *Statornic până la moarte*
 14 – cap. 53: *Ioan, apostolul iubit*
 21 – cap. 54: *Un martor credincios*
 28 – cap. 55: *Schimbare prin har*

Martie – Istoria Faptelor Apostolilor

- 7 – cap. 56: *Patmos*
 14 – cap. 57: *Descoperirea (prima parte)*
 21 – cap. 57: *Descoperirea (a doua parte)*
 28 – cap. 58: *Biserica biruitoare*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

IAN.	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
2	16:47	16:38	16:31	16:35	16:45	16:49	16:48	17:00
9	16:55	16:45	16:39	16:42	16:53	16:56	16:56	17:08
16	17:03	16:54	16:48	16:52	17:02	17:05	17:05	17:17
23	17:12	17:03	16:58	17:02	17:12	17:15	17:15	17:26
30	17:22	17:12	17:09	17:13	17:22	17:26	17:26	17:36

FEBR.	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
6	17:33	17:23	17:21	17:25	17:34	17:38	17:38	17:48
13	17:43	17:33	17:32	17:36	17:45	17:49	17:50	17:59
20	17:53	17:43	17:43	17:47	17:55	17:59	18:01	18:09
27	18:02	17:52	17:53	17:58	18:06	18:09	18:11	18:19

MARTIE	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
6	18:10	18:00	18:02	18:07	18:14	18:18	18:20	18:28
13	18:19	18:09	18:12	18:17	18:24	18:28	18:31	18:38
20	18:28	18:18	18:22	18:27	18:34	18:38	18:41	18:47
27	18:36	18:26	18:32	18:37	18:43	18:48	18:51	18:57

Darul Sabatului Întâi

Sabat, 3 Ianuarie, 2026

**Sediul Central din
Siguatepeque, Honduras**

Acum avem șansa de a ajuta la crearea de spații pentru birouri urgent necesare, săli de întâlniri și săli de clasă pentru școala misionară (vezi p. 4).

Sabat, 7 Februarie, 2026

**Departamentul de Binefacere
al Conferinței Generale**

Dezastrele se întetesc peste tot. Domnul ne cheamă pe fiecare dintre noi să facem tot ce putem pentru a ușura durerea și suferința! (vezi p. 38).

Sabat, 7 Martie, 2026

**Sediul Central al Câmpului din
Maranhao Piaui, (AMAPI) Brazilia**

Sunt necesare birouri administrative, facilități de cazare și o sală de conferințe pentru acest câmp aflat în creștere. Să ajutăm să devină realitate! (vezi p. 69).

2026
IAN-MAR

Vol. 102, Nr. 1

Lecții Bibice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

Sublinieri din profeții mici

Mesaje străvechi din Cer
încă relevante astăzi

